

หน้าปก [Cover]

เคล็ดลับ

แห่ง

อารยธรรม

สวรรค์

โดย

พระอัมดุลบาฮา

เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์โดยพระอับดุลบาฮา

หน้าชื่อเรื่อง
[Title Page]

เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์

[The Secret of Divine Civilization]

โดย
[by]

พระอับดุลบาฮา
[‘Abdu’l-Bahá]

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการโดย
น.พ.ธวัชชัย วิสุทธีมรรค (กุมภาพันธ์ 2564)
[Provisional Translation by
Dr. Tawatchai Wisoodthimark (February 2021)]

ดาวน์โหลดเวอร์ชันภาษาอังกฤษ
[Download English language version]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย
[Thai Bahá’í Official Website]

International Bahá’í Website
in English and other languages

ศาสนาบาไฮ
[Bahá’í Faith]

สารบัญ
[Table of Contents]

หน้าปก [Cover]	1
หน้าชื่อเรื่อง [Title Page]	2
สารบัญ [Table of Contents]	3
บุพวาตะ [Epigraph]	4
คำนำโดยผู้แปล [Preface by the translator]...	5
เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์ [The Secret of Divine Civilization]	7

บุพวาตะ
[Epigraph]

*แม้ว่าอารยธรรมทางวัตถุคือหนึ่งในวิธีการสำหรับ
ความก้าวหน้าของโลกของมนุษยชาติ กระนั้น
จนกว่าอารยธรรมนี้จะผสานกับอารยธรรมสวรรค์
ผลที่ปรารถนา ซึ่งคือความสุขที่ยิ่งใหญ่ของ
มนุษยชาติจะไม่บรรลุ...อารยธรรมทางวัตถุเป็น
เสมือนกรอบแก้วของตะเกียง อารยธรรมสวรรค์
คือตัวตะเกียงเอง และกรอบแก้วที่ปราศจากแสง
นั้นมืด อารยธรรมทางวัตถุเป็นเสมือนร่างกาย ที่
ไม่ว่าจะสวย สง่าและงดงามอย่างไร ก็ไม่มีชีวิต
อารยธรรมสวรรค์เป็นเสมือนจิตวิญญาณ และ
ร่างกายได้ชีวิตจากจิตวิญญาณ ไม่เช่นนั้นแล้ว
ร่างกายก็กลายเป็นศพ ^[1]*

พระอับดุลบาฮา

[1] *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, www.bahai.org/r/916728220

คำนำโดยผู้แปล
[Preface by the translator]

ดังที่แสดงนัยไว้ด้วยชื่อ "อารยธรรมสวรรค์" หนังสือเล่มนี้ มองไกลไปกว่าอารยธรรมทางวัตถุ ซึ่งจะเจริญรุ่งเรืองอย่าง ยั่งยืนและให้ความสงบสุขอย่างแท้จริงไม่ได้หากขาดฐาน ที่ตั้งอันมั่นคงของธรรมะ ในธรรมลิขิตนี้พระอัมดุลบาฮาทรง อรรถาธิบายลักษณะทางธรรมของอารยธรรมที่แท้จริง ซึ่ง เป็นรากที่ต้องเพาะให้งอกขึ้นมาจากจิตใจของมนุษย์ และ จนกว่ารากธรรมะนี้จะได้รับการหล่อเลี้ยงให้เติบโตแข็งแรง มนุษย์ยังคงต้องสมรรถภาพในการสร้างอารยธรรมสวรรค์ และอารยธรรมทางวัตถุโดยลำพังจะเป็นภัย

พระอัมดุลบาฮาทรงชี้ให้เห็นอุปสรรคต่างๆ ที่ขัดขวาง ความเจริญก้าวหน้าของเปอร์เซีย [2] รวมถึงความโง่เขลา ความบ้าคลั่งศาสนา และการต่อต้านสิ่งทีมาจากต่างชาติ อย่างหลับหูหลับตา พระองค์ทรงเสนอแนวทางสำหรับการ ฟื้นฟูเปอร์เซียโดยอิงอยู่กับการให้การศึกษาระชาชนอย่าง ทั่วถึง การอบรมศาสตร์สาขาต่างๆ ซึ่งต้องผสมกับการ อบรมศึกษาหลักธรรมคำสอนในคัมภีร์ของศาสนา เป็นการ ประสานพลังของศาสนาและวิทยาศาสตร์ และตั้งนั้นทรง สนับสนุนให้ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สมัยใหม่ พระองค์ทรงพร่ำสอนเจตคติที่เหมาะสมเกี่ยวกับ ความมั่งคั่งและแนะนำการใช้ความมั่งคั่งให้เกิดประโยชน์ต่อ ส่วนรวม ทรงสนับสนุนการปกครองที่มีการเลือกตั้งสมาชิก รัฐสภาโดยประชาชน และอธิบายคุณสมบัติที่จำเป็นของ สมาชิกสภา อีกทั้งคุณลักษณะของบุคคลประเภทต่างๆ ที่ สามารถช่วยการพัฒนาชาติบ้านเมือง ซึ่งในที่สุดแล้วก็ต้อง อาศัยปัญญาและความยุติธรรมของรัฐบาล นอกจากนี้ พระองค์ทรงปรามการสะสมอาวุธยุทธภัณฑ์และการเพิ่ม

[2] อิหร่าน

แสนยานุภาพทางทหาร ซึ่งจะเป็นภาระอันหนักหน่วงของประชาชนและถ่วงความเจริญของชาติ และเหนืออื่นใดทรงเน้นอานุภาพของศาสนา ซึ่งเป็นทั้งแรงบันดาลใจสำหรับบุคคล และเป็นพลังที่ทรงอำนาจที่สุดที่สามารถทำให้ประชาชนสามัคคีกันด้วยใจจริง และความสามัคคีที่จริงใจนี้คือพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับความเจริญรุ่งเรืองของชาติ

ในธรรมลิขิตเล่มนี้พระอับดุลบาฮาทรงตรัสต่อประชาชนและผู้ปกครองทั้งหลายเปอร์เซีย ที่จมปลักอยู่กับความเสื่อมโทรมของประเทศ แม้จะทรงแทรกคำติเตียนซึ่งยากที่จะหลีกเลี่ยงในการชี้ให้เห็นข้อบกพร่อง แต่ด้วยสำนวนโวหารที่อ่อนโยนและนุ่มนวลของพระองค์ คำติเตียนจึงดูเหมือนจะเป็นการอบรมด้วยความรัก ความเมตตาและความห่วงใยเสียมากกว่า การอภิปรายที่สิ้นไหวของพระองค์ซึ่งนอกจากจะชวนให้เพลิดเพลิด ยังแฝงความลึกซึ้งและเหตุผลที่มีน้ำหนักที่ทั้งจับใจและกระตุ้นปัญญา อย่างมีพลังที่จะปลุกชนชาติเปอร์เซียและชนชาติอื่นๆ ที่จิตวิญญาณยังไม่ตายซาก ให้ตื่นขึ้นมาจากความเขื่องซึม แม้เปอร์เซียจะมีอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ซึ่งเป็นการเหมาะสมที่พระองค์จะอ้างถึงวจนะในคัมภีร์โครอานมาประกอบการอภิปราย เนื้อหาโดยรวมแล้วให้คำแนะนำและข้อคิด ที่สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับการพัฒนาชาติของทุกประเทศ ไม่ว่าประเทศนั้นจะมีศาสนาอะไรเป็นศาสนาประจำชาติ นี่สะท้อนถึงวิสัยทัศน์อันกว้างไกลและเป็นสากลของพระอับดุลบาฮาที่ทรงคาดการณ์และเสนอวิธีแก้ปัญหามากมายที่สังคมสมัยใหม่เผชิญอยู่ เพราะทรงลิขิตธรรมลิขิตนี้ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2418 (ค.ศ. 1875) เมื่อพระองค์มีอายุเพียง 31 ปี

เคล็ดลับแห่งอารยธรรมสวรรค์ [The Secret of Divine Civilization]

ในนามของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า พระผู้ทรงเมตตา พระผู้ทรงปราณี

1

ขอความสรรเสริญและขอขอบคุณจงมีแด่พระผู้ทรงบริบาล ที่จากสภาวะความเป็นจริงทั้งปวงที่ดำรงอยู่ ทรงเลือกให้เกิดริตสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์ด้วยหัวสมองและปัญญา ซึ่งเป็นสองประทีปที่เรืองรองที่สุดในทั้งสองภพ, โดยปฏิบัติการของพรสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่นี้ พระองค์ในทุกกาลสมัยทรงทอดการจัดเรียงอะตอมเป็นรูปทรงที่วิเศษใหม่ๆ มาบนกระจกแห่งสรรพโลก, หากเรามองดูสรรพภาวะตามรูปธรรม จะปรากฏชัดว่าจากยุคหนึ่งถึงยุคต่อมาวิหารแห่งการดำรงอยู่ได้รับการประดับอยู่ตลอดด้วยกรุณาธิคุณใหม่ เด่นด้วยความอำไพที่แปรเปลี่ยนอยู่เสมอ ซึ่งมาจากปัญญาและพลังของความคิด

2

ตราสัญลักษณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้ของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าอยู่ลำดับที่หนึ่งของสรรพโลก และอยู่ในตำแหน่งที่หนึ่งซึ่งมาก่อนสรรพสิ่ง, พยานต่อสิ่งนี้คือคำสอนปรัมปราที่ศักดิ์สิทธิ์ "พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าทรงสร้างปัญญาก่อนสิ่งอื่นทั้งหมด" ตั้งแต่รุ่งอรุณของสรรพโลก ปัญญาถูกเปิดเผยไว้ในธรรมวิหารของมนุษย์

3

ขอความวิสุทธิจงมีแด่พระผู้เป็นนาย ผู้ทรงทำให้โลกแห่งความมืดของเราเป็นที่อิจฉาของโลกแห่งความสว่างด้วยรังสีที่น่าอัศจรรย์ของพลังสวรรค์ที่แปลกประหลาดนี้ : "และพิภพจะส่องแสงของพระผู้เป็นนายของเธอ" [3] และขอความประเสริฐจงมีแด่พระองค์ ผู้ทรงทำให้ธรรมชาติของมนุษย์เป็นอรุโณทัยแห่งกรุณาธิคุณที่ไร้ขอบเขตนี้ : "พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าแห่งความปราณีทรงสอนคัมภีร์โกรอ่าน ทรงสร้างมนุษย์ และสอนวาจาที่จะฉานให้แก่มนุษย์" [4]

4

ดูกร พวกเจ้าผู้มีปัญญาที่จะรู้! จงยกมือขึ้นวิงวอนนภาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าองค์เดียว และถ่อมตัวเจ้าเองด้วยความต่ำต้อยต่อหน้าพระองค์ ขอขอบคุณพระองค์สำหรับพรสวรรค์สูงสุดนี้ และวิงวอนพระองค์ให้ช่วยเหลือเราในยุคปัจจุบันนี้

[3] โกรอ่าน 39:69

[4] โกรอ่าน 55:1-3

จนกว่าแรงขับสวรรค์จะแผ่ศมมือออกมาจากมโนธรรมของมนุษยชาติ และไฟที่จุดโดยพระผู้เป็นเจ้านี้ที่ฝากไว้กับหัวใจของมนุษย์ จะไม่มีวันดับ

5

จงพิจารณาอย่างรอบคอบ : ปราภฏการณ์ที่หลากหลายยิ่งทั้งหมดนี้ แนวความคิดเหล่านี้ ความรู้นี้ กระบวนวิธีทางเทคนิคและระบบปรัชญาเหล่านี้ วิทยาศาสตร์ ศิลปะ อุตสาหกรรมและสิ่งประดิษฐ์คิดค้นเหล่านี้ ล้วนมาจากปัญญาของมนุษย์, สิ่งใดก็ตามที่มนุษย์เสี่ยงลงลึกไปในทะเลที่ไร้ฝั่งนี้ เป็นเลิศกว่าสิ่งอื่นทั้งหมด, ความสุขและความภูมิใจของชาติอยู่ที่ว่า ชาตินั้นส่องแสงเหมือนดวงอาทิตย์บนนภาที่สูงส่งแห่งความรู้ "ผู้ที่มีความรู้และผู้ที่ไม่มีความรู้จะได้รับการปฏิบัติเหมือนกันหรือ?" [5] เกียรติและความดีเด่นของบุคคลอยู่ที่ว่า ท่ามกลางมวลชนทั้งหลายของโลกเขาได้กลายเป็นบ่อเกิดของประโยชน์ในสังคม, มีความโอบอ้อมอารีใดที่จินตนาการได้กว้างขวางกว่าการที่บุคคลหนึ่ง เมื่อมองดูภายในตัวเองแล้วพบว่า โดยกรุณาธิคุณที่เสริมพลังของพระผู้เป็นเจ้า เขาได้กลายเป็นเหตุของสันติภาพและความผาสุก ความสุขและประโยชน์สำหรับเพื่อนมนุษย์? ไม่มี พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงองค์เดียวเป็นพยาน ไม่มีความเป็นบิดานทางจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีความปิติที่สมบูรณ์กว่า

* * * * *

6

อีกนานเท่าไรเราจะล่องลอยไปกับปีกแห่งค้นหาและกิเลสที่ไร้สาระ อีกนานเท่าไรเราจะใช้วันเวลาของเราเหมือนกับคนป่าเถื่อนในกันนึ่งแห่งความเขลาและความน่าขยะแขยง? พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานดวงตาให้เรา เพื่อที่เราจะได้มองโลกรอบๆ ตัวเรา และกุมสิ่งใดก็ตามที่จะส่งเสริมอารยธรรมและศิลปะของการดำเนินชีวิต, พระองค์ทรงประทานหูให้เรา เพื่อที่เราจะได้ยินและได้รับประโยชน์จากอัจฉริยภาพของผู้รู้และนักปรัชญาทั้งหลาย และลุกขึ้นส่งเสริมและถือปฏิบัติสิ่งนั้น, เราได้รับการประสาทด้วยประสาทสัมผัสและพลังความสามารถ เพื่ออุทิศต่อการรับใช้ประโยชน์ร่วมกัน เพื่อว่าด้วยความประเสริฐเหนือกว่ารูปแบบอื่นทั้งหมดของชีวิตในการรับรู้และการใช้เหตุผล เราจะตรากตรำทุกเวลาและทุกเส้นทางไม่ว่าจะเป็นโอกาสใหญ่หรือเล็ก ธรรมดาหรือไม่ธรรมดา จนกว่ามวลมนุษยชาติจะถูกรวบรวมอย่างปลอดภัยเข้ามาในที่มั่นแห่งความรู้ที่ลุล้ำไม่ได้ เราควรก่อตั้งรากฐานใหม่ๆ สำหรับความสุขของมนุษย์อย่างต่อเนื่อง สร้างและส่งเสริมวิธีการใหม่ๆ เพื่อ

[5] โกรอ่าน 39:12

จุดหมายนี้, ช่างเป็นเลิศเพียงไร ช่างเป็นเกียรติสำหรับมนุษย์เพียงไรหากเขาลุกขึ้นทำสิ่งที่ตนรับผิดชอบให้ลุล่วง ช่างน่าเวทนาและน่าเหยียดเพียงไรหากเขาปิดตาต่อความผาสุกของสังคม และใช้ชีวิตที่ล้ำค่าของตนอย่างสูญเปล่าไปกับการไขว่คว้าประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวและความได้เปรียบส่วนตัวของตน, ความสุขสูงสุดเป็นของมนุษย์ และเขามองเห็นเครื่องหมายทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้าในโลกและในวิญญาณของมนุษย์ หากเขาควมมาแห่งความพยายามอันสูงส่งในสมรภูมิแห่งอารยธรรมและความยุติธรรม "แน่นอนว่าเราจะแสดงเครื่องหมายทั้งหลายของเราในโลกและภายในตัวพวกเขาเองต่อพวกเขา" [6]

7

และนี่คือความน่าเวทนาที่สุดของมนุษย์ : การที่เขาใช้ชีวิตอย่างเฉื่อยชาเฉยเมย น่าเบื่อ ยุ่งเกี่ยวกับความกระหายที่ไฝต่ำของตนเองเท่านั้น, เมื่อมนุษย์เป็นดังนี้ เขามีชีวิตอยู่ในความเขลาและป่าเถื่อนที่สุด จมลึกลงไปยังกว่าสัตว์ป่าที่ดุร้าย "พวกเขาเป็นเสมือนคนเหี้ยม : ไขแล้ว พวกเขาหลงไปไกลกว่า...เพราะในสายตาของพระเจ้า คนโหดเหี้ยมที่ต่ำที่สุดคือคนหูหนวก คนใบ้ ผู้ซึ่งไม่เข้าใจ" [7]

8

บัดนี้เราต้องมุ่งมั่นอย่างสูงที่จะลุกขึ้นและจับเครื่องมือทั้งหมดที่ส่งเสริมสันติภาพ ความผาสุกและความสุข ความรู้ วัฒนธรรมและอุตสาหกรรม เกียรติ ค่านิยมและสถานะของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด, ดังนี้โดยธรรมาที่ให้ความชุ่มชื้นแห่งเจตนาที่บริสุทธิ์และความพยายามที่ไม่เห็นแก่ตัว พื้นดินแห่งศักยภาพของมนุษย์จะออกดอกด้วยความเป็นเลิศของตนที่แฝงอยู่ และบานออกมาเป็นคุณสมบัติที่น่าสรรเสริญทั้งหลาย งอกและเจริญเติบโตจนกระทั่งมาเป็นคู่แข่งกับสวนดอกกุหลาบแห่งความรู้ที่เป็นของบรรพบุรุษของเรา, เมื่อนั้นดินแดนเปอร์เซียที่ศักดิ์สิทธิ์นี้จะกลายเป็นศุนย์รวมแห่งความสมบูรณ์ของมนุษย์ในทุกความหมาย ซึ่งสะท้อนชุดพิธีที่บริบูรณ์ของอารยธรรมโลกอย่างราวกับอยู่ในกระจก

9

ความสรรเสริญและเกียรติทั้งหมดจงมีแด่อรุโณทัยแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ซึ่งเป็นตำแหน่งรุ่งอรุณของการเปิดเผยพระธรรม (พระโมฮัมหมัด) และแด่บรรดาผู้สืบเชื้อสายที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ เนื่องด้วยโดยรังสีที่แผ่กว้าง

[6] โครอ่าน 41:53

[7] โครอ่าน 7:178, 8:22

ของอัจฉริยภาพสูงสุดของพระองค์ ความรู้สากลของพระองค์ คนป่าเถื่อนทั้งหลายผู้มีถิ่นที่อยู่ในยาสริบ (เมดินา) และบาสะ (เมกกะ) ถูกดึงออกมาจากกันบึงแห่งความเขลาในเวลาสั้นๆ อย่างปาฏิหาริย์ ขึ้นไปสู่จุดสูงสุดแห่งวิชา กลายเป็นศูนย์กลางแห่งศิลปะและวิทยาศาสตร์และความสมบูรณ์ของมนุษย์ เป็นดวงดาวแห่งความเบิกบานในธรรมและอารยธรรมที่แท้จริง ซึ่งส่องแสงข้ามผ่านขอบฟ้าของโลก

* * * * *

10

กษัตริย์ซาร์ [8] ณ เวลานี้ [พ.ศ. 2418 (ค.ศ. 1875)] หมายถึงที่จะนำมาซึ่งความเจริญก้าวหน้า ความผาสุกและสวัสดิภาพของประชาชนชาวเปอร์เซีย และความเจริญรุ่งเรืองของประเทศของพวกเขา, เขายื่นความช่วยเหลือให้แก่ข้าแผ่นดินเอง แสดงให้เห็นความแข็งขันและจิตใจที่เป็นธรรม โดยหวังว่าโดยแสงแห่งความยุติธรรม เขาจะทำให้อิหร่านเป็นที่อิจฉาของโลก ตะวันออกและโลกตะวันตก และทำให้ความศรัทธาแรงที่ละเอียดอ่อนซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของกาลสมัยที่ยิ่งใหญ่แรกๆ ของเปอร์เซีย ไหลไปตามเส้นเลือดดำของประชาชนอีกครั้ง, ดังที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่ไม่เห็นแจ้ง ด้วยเหตุผลนี้ผู้เขียนรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องเขียนคำแถลงอย่างย่อเกี่ยวกับบางปัญหาที่รีบด่วน เพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นและเป็นการชื่นชมนับถือความอดสาหะอันสูงส่งนี้ของกษัตริย์ซาร์, เพื่อจะสาธิตว่าจุดประสงค์เดียวของผู้เขียนคือการส่งเสริมความผาสุกอย่างทั่วถึง ผู้เขียนได้เว้นการบอกชื่อของตน [9] เนื่องด้วยผู้เขียนเชื่อว่า การชี้แนะไปสู่ความชอบธรรมในตัวเองคือการกระทำที่ชอบธรรม ผู้เขียนจึงขอเสนอไม่ก็ถ้อยคำแนะนำเหล่านี้ให้แก่บุตรหลานของประเทศของผู้เขียน ซึ่งเป็นถ้อยคำที่พูดเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และพูดด้วยจิตวิญญาณของมิตรที่ซื่อสัตย์, พระผู้เป็นนายของเราผู้ทรงรู้ทุกสิ่งเป็นพยานว่า คนรับใช้ที่ไม่แสวงหาสิ่งใดนอกจากสิ่งที่ถูกต้องและดี เพราะผู้เขียนซึ่งเป็นคนร่อนเร่ในทะเลทรายแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า ได้เข้ามาในอาณาเขตที่มีมือแห่งการปฏิเสธหรือเห็นด้วย การสรรเสริญหรือตำหนิ ไม่สามารถแต่จะต้องผู้เขียนได้ "เราหล่อเลี้ยงวิญญาณ

[8] กษัตริย์นาเซอร์ ดิน ซาร์

[9] ต้นฉบับภาษาเปอร์เซีย พ.ศ. 2418 (ค.ศ. 1875) ไม่แสดงชื่อของผู้เขียน และฉบับแปลเป็นภาษาอังกฤษที่ตีพิมพ์ครั้งแรกปี พ.ศ. 2453 (ค.ศ. 1910) ด้วยชื่อ "พลังอำนาจลับแห่งอารยธรรม" กล่าวเพียงว่า "เขียนโดยนักปรัชญาบาไฮที่เลื่องชื่อคนหนึ่ง"

ของพวกเขาเจ้าเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า เรามีได้แสวงหาสิ่งชดเชยหรือคำ
ขอบคุณจากเจ้า” [10]

*"มือถูกผ้าคลุม กระนั้นปากกาเขียนไปตามคำสั่ง
ม้ากระโดดไปข้างหน้า กระนั้นผู้ขี่ถูกซ่อนเร้น"*

11

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! จงมองเข้าไปในหน้าหนังสือที่กำลังบานออก
เหล่านั้น ซึ่งบอกถึงอีกสมัยหนึ่งซึ่งผ่านมานานแล้ว, จงอ่านหน้าหนังสือ
เหล่านั้นและประหลาดใจ จงดูภาพที่ยิ่งใหญ่, ในสมัยนั้นอิหร่านเป็นดัง
หัวใจของโลก เธอเป็นคบไฟเจิดจ้าที่ลุกโพลงอยู่ในที่ชุมนุมของมนุษยชาติ
อำนาจและความรุ่งโรจน์ของเธอส่องแสงออกไปเหมือนกับยามเข้าบนขอบ
ฟ้าของโลก และความอ้าไพของวิชาของเธอทอดรังสีไปยังโลกตะวันออก
และโลกตะวันตก, ชาวเกี่ยวกับจักรวรรดิที่แผ่กว้างของบรรดาผู้ที่สวมมงกุฏ
ของเธอ ไปถึงแม้แต่บรรดาผู้อยู่อาศัยในชั่วโลกเหนือ และชื่อเสียงความนำ
เกรงขามของการมีกษัตริย์ของกษัตริย์ทั้งหลายของเธอ ทำให้ผู้ปกครอง
ทั้งหลายของกรีกและโรมต้องถ่อมตัว, นักปรัชญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก
อัศจรรย์ใจต่ออัจฉริยภาพของการปกครองของเปอร์เซีย และระบบการ
ปกครองของเธอได้กลายเป็นแม่แบบสำหรับกษัตริย์ทั้งหมดในสี่ทวีปที่รู้จัก
กันตอนนั้น, เปอร์เซียเด่นดังท่ามกลางชนชาติทั้งหมดในเรื่องขอบเขตของ
อาณาจักรของเธอ เธอได้รับเกียรติจากทุกคนในเรื่องวัฒนธรรมและอารย
ธรรมที่น่าสรรเสริญ เธอเป็นแกนกลางของโลก เป็นบ่อเกิดและศูนย์กลาง
ของวิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหลาย เป็นต้นธารของสิ่งประดิษฐ์และการ
ค้นพบที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย เป็นเหมือนที่อุดมด้วยคุณความดีและความสมบูรณ์
ของมนุษย์, สติปัญญาและอัจฉริยภาพของสมาชิกรายบุคคลของชาติที่เป็น
เลิศนี้ นำพิศวงต่อปัญญาของชนชาติอื่นๆ ความปราดเปรื่องและอัจฉริยะใน
ความเห็นแจ้งที่เป็นลักษณะเฉพาะของเชื้อชาติที่ประเสริฐทั้งหมดนี้ ปลุกเร้า
ความอิจฉาของทั้งโลก

12

นอกจากสิ่งที่เป็นเรื่องที่บันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ของเปอร์เซีย เป็นที่กล่าว
ไว้ในคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเก่า ซึ่งปัจจุบันนี้เป็นที่พิศวงในหมู่ชนชาติยุโรป
ทั้งหมดว่าเป็นพระธรรมศักดิ์สิทธิ์ของแท้ว่า ในสมัยของไซรัสซึ่งใน
วรรณกรรมของอิหร่านเรียกชื่อวามานบุตรของเอสฟานเดียร์ สามารถ
หกลีบเขตของจักรวรรดิเปอร์เซีย แผ่ขยายจากเขตแดนตอนในของอินเดีย

[10] โกรอ่าน 76:9

และจีนไปถึงสุดเขตแดนของเยเมนและเอธิโอเปีย [11] บันทึกรื่องราวของชาวกรีกเล่าไว้เช่นกันว่า ประมุขผู้ทะนงนี้รุกรานพวกเขาด้วยกองทัพจำนวนนับไม่ถ้วน และทำให้อาณาจักรที่มีชัยถึงเวลานั้นของพวกเขาทลายลงเป็นผุยผง เขาทำให้เสาชองรัฐบาลทั้งหมดสิ้นคลอน ตามผลงานวรรณกรรมอาหรับที่เชื่อถือได้คือประวัติของอาโบลฟีดา เขายึดครองโลกทั้งหมดที่รู้จักกัน, ทำนองเดียวกันเป็นที่บันทึกไว้ในวรรณกรรมนี้และที่อื่นว่า พีเรียดุ นกษัตริย์องค์หนึ่งแห่งราชวงศ์พิซาดาดิยาน ผู้ซึ่งไม่มีเหมือนในหมู่ผู้ปกครองทั้งหมดที่มาก่อนและหลังเขาในด้านความสมบูรณ์โดยธรรมชาติพลังความสามารถของวิจรรย์ญาณ ขอบเขตความรู้ และชัยชนะต่อเนื่องกันมาเป็นลำดับที่ยาวนาน เขาได้แบ่งโลกทั้งหมดที่รู้จักกันในหมู่โอรสสามคน

13

ตามที่เป็นพยานโดยประวัติการณ์ของชนชาติที่เรื่องนามที่สุดทั้งหลายของโลก รัฐบาลแรกที่ก่อตั้งบนโลก จักรวรรดิหัวแถวที่จัดตั้งขึ้นในหมู่ชาติทั้งหลาย คือบัลลังก์และมงกุฏของเปอร์เซีย

14

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! จงตื่นขึ้นจากการเมาจนหลับ! จงลุกขึ้นมาจากความเขื่องซึม! จงเป็นธรรมในการวินิจฉัย : ความสำนึกในเกียรติจะยอมให้ดินแดนศักดิ์สิทธิ์นี้ซึ่งครั้งหนึ่งเคยเป็นต้นธารของอารยธรรมโลก เป็นบ่อเกิดของความรุ่งโรจน์และความเบิกบานสำหรับมวลมนุษยชาติ เป็นที่อิจฉาของโลกตะวันออกและโลกตะวันตก ยังคงเป็นจุดหมายของความสงสารเป็นที่อนาถใจของชาติทั้งปวงหรือ? เปอร์เซียครั้งหนึ่งเคยเป็นชนชาติที่ประเสริฐสุด : เจ้าจะยอมให้ประวัติศาสตร์ร่วมสมัยลงทะเลเบียนความเสื่อมสภาพเวลานี้ของเปอร์เซียสำหรับยุคทั้งหลายหรือ? เจ้าจะพอใจยอมรับความน่าเวทนาของเปอร์เซียในปัจจุบันหรือ ในเมื่อครั้งหนึ่งเธอเคยเป็นดินแดนที่น่าปรารถนาของมวลมนุษยชาติ? บัดนี้เพราะความเกียจคร้านที่น่าดูถูกนี้ ความไม่ดิ้นรนต่อสู้นี้ ความเขลาเต็มทีนี้ เปอร์เซียต้องถูกนับเป็นชาติที่ล้าหลังที่สุดหรือ?

15

ในยุคสมัยที่ผ่านไปนานแล้ว ไม่ใช่ประชาชนแห่งเปอร์เซียหรือที่เป็นหัวและอยู่ข้างหน้าของสติปัญญาและอัจฉริยภาพ? โดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า พวกเขามิได้ส่องแสงเหมือนดวงตะวันจากขอบฟ้าแห่งความรู้สวรรค์

[11] พงศาวดาร 36:22-23, เอสรา 1:2, เอสเธอร์ 1:1, 8:9, ยะไซยา 45:1,14; 49:12

หรือ? เป็นอย่างไรที่ปัจจุบันนี้เราพอใจกับสภาพที่น่าเวทนามันี้ หมกมุ่นอยู่กับ ตัณหาราคะ ทำให้ตัวเองตาบอดไม่เห็นความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ไม่เห็นสิ่งที่ น่ายินดีในสายตาของพระเจ้า และหมกมุ่นอยู่กับเรื่องที่เราเห็นแก่ตัวของ เรา และค้นหาประโยชน์ส่วนตัวต่างๆ?

16

ดินแดนที่งามที่สุดนี้ครั้งหนึ่งเคยเป็นตะเกียงที่ฉายรังสีแห่งความรู้สวรรค์ วิทยาศาสตร์และศิลปะ ความประเสริฐและความสำเร็จอย่างสูง อัจฉริยภาพ และความอาจหาญ, ปัจจุบันนี้เพราะความเกียจคร้านและเชื่องช้าของ ประชาชนแห่งเปอร์เซีย ความเฉยเมยของพวกเขา แนวทางดำเนินชีวิตที่ ไม่มีวินัย ความไร้ศักดิ์ศรี ขาดความทะเยอทะยานของพวกเขา โชคชะตา ที่สว่างของเปอร์เซียจึงถูกบังจนมืด แสงสว่างของเปอร์เซียได้เปลี่ยนเป็น ความมืด "นภาทั้งเจ็ดและพิภพทั้งเจ็ดร่ำไห้ต่อผู้ทรงอำนาจเมื่อเขาถูกทำให้ ต่ำลง"

17

ไม่ควรเป็นที่จินตนาการว่าประชาชนแห่งเปอร์เซียสติปัญญาบกพร่องโดย ธรรมชาติ หรือว่าพวกเขาด้อยกว่าคนอื่นด้านความเข้าใจและความเห็นแจ้ง ที่เป็นแก่นแท้ ปัญญาแต่กำเนิด การรู้ด้วยใจและอัจฉริยภาพ หรือ ความสามารถแต่กำเนิด พระเจ้าทรงห้าม! ในทางตรงกันข้ามพวกเขา เป็นเลิศกว่าชนชาติอื่นทั้งหมดในด้านพรสวรรค์ที่ประสาธมาโดยกำเนิด, ยิ่งกว่านั้นจากมุมมองทางภูมิอากาศที่มีอุณหภูมิปานกลางและความงามทาง ธรรมชาติ ข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และดินที่อุดม เปอร์เซียเองได้รับพร ในระดับขั้นสูงสุด, อย่างไรก็ตามสิ่งที่จำเป็นสำหรับเปอร์เซียคือ การ ไคร่ครวญอย่างลึกซึ้ง การกระทำที่มุ่งมั่น การฝึกฝน แรงบันดาลใจและ กำลังใจ ประชาชนแห่งเปอร์เซียต้องพยายามอย่างหนัก และต้องได้รับการ ปลุกเร้าความภูมิใจ

18

ปัจจุบันทั่วทั้งห้าทวีปของโลก ยุโรปและพื้นที่ส่วนใหญ่ของอเมริกาเหนือที่มี กิตติศัพท์ด้านการรักษากฎหมายและความเป็นระเบียบเรียบร้อย การ ปกครองและการพาณิชย์ ศิลปะและอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ ปรัชญา และการศึกษา กระนั้นในสมัยโบราณพวกเขาเหล่านี้คือชนชาติที่ป่าเถื่อน ที่สุดของโลก โงเขลาและเหี้ยมโหดที่สุด พวกเขาถึงกับถูกตราหน้าว่าเป็น คนป่าเถื่อน นั่นคือ หยาบคายและอนารยะสุดขีด, ยิ่งกว่านั้นตั้งแต่ คริสต์ศตวรรษที่ห้าถึงสิบห้า ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ถูกนิยามว่าเป็นยุคกลาง การ ดันรนต่อสู้ที่น่าสะพรึงกลัวและความปั่นป่วนวุ่นวายที่ดุเดือด การต่อสู้ที่

อามหิตและการกระทำที่สยอขวัญ เป็นเรื่องปกติในหมู่ชนชาติทั้งหลายของยุโรป จนชาวยุโรปพรรณนาสืบศตวรรษนี้ไว้อย่างถูกต้องว่าเป็นยุคมืด, ความก้าวหน้าและอารยธรรมของยุโรปได้รับการฟื้นฟูไว้อย่างแท้จริงในคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า และนับจากเวลานั้นไป ภายใต้การกระตุ้นของปัญญาที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย และสืบเนื่องมาจากการขยายเขตแดนของความรู้และความพยายามที่แข็งขันและทะเยอทะยาน วัฒนธรรมที่ประจักษ์ทั้งหมดของยุโรปในปัจจุบันอยู่ในกระบวนการพัฒนา

19

ปัจจุบันนี้โดยกรุณาธิคุณของพระเจ้าและอิทธิพลทางธรรมของพระเจ้าผู้สำแดงองค์สากลของพระองค์ ผู้ปกครองที่จิตใจเป็นธรรมของอิหร่านได้รวบรวมประชาชนของตนเข้ามาในชายคาแห่งความยุติธรรม และความจริงใจในจุดประสงค์ของจักรพรรดิได้แสดงตนเองออกมาในการกระทำเยี่ยงกษัตริย์, ด้วยหวังว่ารัชกาลของตนจะทัดเทียมอดีตที่รุ่งโรจน์ เขาหาทางสถาปนาความเป็นธรรมและความชอบธรรม ทำนุบำรุงการศึกษาและกระบวนการอารยธรรมทั่วทั้งดินแดนที่ประเสริฐนี้ และเปลี่ยนศักราชเป็นความจริงในสิ่งใดก็ตามที่จะรับประกันความก้าวหน้าของดินแดน, เราไม่เคยเห็นก่อนหน้านี้อีกกษัตริย์ ซึ่งถือบังเหียนของกิจการทั้งหลายไว้ในมือที่สามารถของตน และปณิธานที่สูงส่งของเขาเป็นที่พึงของความผาสุกของข้าแผ่นดินทั้งหมด ออกแรงพยายามอย่างคู่ควรกับตนเหมือนกับบิดาใจบุญเพื่อฝึกฝนและพัฒนาประชาชน โดยหาทางรับประกันความผาสุกและความสงบในจิตใจของพวกเขา แสดงความหวังใฝ่อย่างเหมาะสมสำหรับประโยชน์ของพวกเขา, ดังนั้นคนรับใช้และพวกที่เหมือนเรายังคงเจียบอยู่, อย่างไรก็ตามเวลานี้เป็นที่ชัดเจนสำหรับผู้ที่จะเห็นแจ้งว่า กษัตริย์ชาห์มุ่งมั่นอย่างสมัครใจที่จะสถาปนารัฐบาลที่ยุติธรรม สร้างความก้าวหน้าให้แก่ข้าแผ่นดินทั้งหมด เจตนาที่ทรงเกียรติของกษัตริย์ชาห์ก่อให้เกิดค่าแถมนี้เป็นผลตามมาในปัจจุบัน

20

แปลกจริงๆ แทนที่จะขอบคุณสำหรับความอารีนี้ ซึ่งที่จริงแล้วมาจากกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้ทรงมหิทธานภาพ โดยการลุกขึ้นเป็นหนึ่งด้วยความกตัญญูและศรัทธาแรง และโดยการอธิษฐานขอให้จุดประสงค์ที่ประเสริฐเหล่านี้ทวีจำนวนขึ้นรายวัน ในทางตรงกันข้ามบางคนซึ่งการใช้เหตุผลของตนวิปริตเพราะแรงจูงใจส่วนตัว การมองเห็นของพวกเขาถูกบดบังโดยประโยชน์ส่วนตัวและความหลงตัวเอง พลังงานของพวกเขาอุทิศให้แก่การรับใช้ความมัวเมาของตน สำนึกในความภาคภูมิใจของพวกเขาวิปริตไปเป็นความรักการเป็นผู้นำ พวกเขาจึงชูธงแห่งการต่อต้านและบั่นเสียดังขึ้นทุก

ที่, จนกระทั่งเวลานี้พวกเขายังตำหนิกษัตริย์ซาห์ที่ไม่ริเริ่มด้วยตนเองในการทำงานเพื่อความผาสุกของประชาชน และพยายามนำมาซึ่งสันติสุขและสภาพความเป็นอยู่ที่ดี, บัดนี้กษัตริย์ซาห์ได้เปิดฉากแผนที่ยิ่งใหญ่นี้ พวกเขาจึงเปลี่ยนลีลา บางคนกล่าวว่าเหล่านี้เป็นวิธีแปลกใหม่และลอกเลียนต่างชาติ ไม่สัมพันธ์กันเลยกับความต้องการในปัจจุบันและธรรมเนียมที่นับถือกันมานานของเปอร์เซีย, บางคนระดมมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้และไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับศาสนาหรือกฎและหลักธรรมพื้นฐานของศาสนา และดังนั้นไม่มีความสามารถแยกแยะ แล้วบอกพวกเขาว่าวิธีสมัยใหม่เหล่านี้เป็นวิธีปฏิบัติของชนชาติที่ไม่มีศาสนา ขัดกับมาตรฐานของความศรัทธาที่แท้จริง และเพิ่มเติมคำพูดว่า "ผู้ที่เลียนแบบชนชาติหนึ่งคือหนึ่งในพวกเขา" กลุ่มหนึ่งยื่นกรานว่า การปฏิรูปดังกล่าวควรเดินหน้าไปโดยการพิจารณาหารือให้ดีทีละขั้นตอน ไม่อนุญาตให้รีบร้อน, อีกกลุ่มหนึ่งยืนยันว่ามาตรการที่ชาวเปอร์เซียคิดค้นเองเท่านั้นที่ควรนำมาใช้ พวกเขาเองควรปฏิรูปการบริหาร การปกครอง ระบบการศึกษา และสถานะของวัฒนธรรม ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องยืมการปรับปรุงมาจากชาติอื่นๆ, กล่าวโดยย่อทุกกลุ่มไปตามการหลงคิดของตนเอง

21

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! เจ้าจะเร่รอนไปอีกนานเท่าไร? ความสับสนของเจ้าต้องยาวนานแค่ไหน? ความขัดแย้งทางความคิดเห็นนี้ ความเป็นปรปักษ์ที่ไร้ประโยชน์นี้ ความเขลานี้ การไม่ยอมคิดนี้ จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร? คนอื่นๆ ตื่นตัว และเรานอนหลับโดยไม่ฝัน, ชาติอื่นๆ กำลังพยายามทุกอย่างที่จะปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของตน แต่เราติดกับดักอยู่ในกิเลสและการตามใจตัวเอง และทุกๆ ก้าวเราสะดุดเข้าไปติดกับดักใหม่

22

พระผู้เป็นเจ้าเป็นพยานให้เราว่า เราไม่มีแรงจูงใจแอบแฝงในการอธิบายหัวนี้, เรามิได้หาทางประจบใครหรือดึงดูดใครเข้าหาเรา หรือจะหาประโยชน์ทางวัตถุใดๆ จากการอธิบายนี้ เราพูดในฐานะผู้ที่ปรารถนาความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าอย่างจริงจั่งเท่านั้น เพราะเราได้ละสายตาจากโลกและชนชาติทั้งหลายของโลก และแสวงหาที่ลี้ภัยในร่มไม้ชายคาแห่งการดูแลของพระผู้เป็นนาย "เราไม่ได้ขอให้เจ้าจ่ายสำหรับสิ่งนี้...รางวัลของเรามาจากพระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น" [12]

[12] โกรอ่าน 6:90, 11:31

23

พวกที่ยืนยันว่าแนวความคิดสมัยใหม่เหล่านี้ ใช้กับประเทศอื่นๆ เท่านั้นและไม่เกี่ยวกับอิหร่าน ไม่สนองความจำเป็นหรือเหมาะสมกับวิถีชีวิตของอิหร่าน ละเลยความจริงที่ว่าชาติอื่นๆ ครั้งหนึ่งก็เคยเป็นอย่างที่เราเป็นตอนนี้, ระบบและกระบวนการวิธีใหม่เหล่านี้ วิสาหกิจที่ก้าวหน้าเหล่านี้ ไม่ได้ส่งเสริมความก้าวหน้าของประเทศเหล่านั้นหรือ? มีภัยต่อประชาชนชาวยุโรปที่นำมามาตรการเหล่านี้มาใช้หรือ? หรือว่าโดยวิธีเหล่านี้ชาวยุโรปได้ไปถึงระดับขั้นสูงสุดของการพัฒนาทางวัตถุ? ไม่จริงหรือที่ประชาชนแห่งเปอร์เซียได้ดำเนินชีวิตมาหลายศตวรรษอย่างที่เราเห็นพวกเขาดำเนินชีวิตในปัจจุบันซึ่งดำเนินตามแบบแผนของอดีต? มีประโยชน์ใดบ้างเกิดให้เห็น มีความก้าวหน้าใดเกิดขึ้นหรือ? หากสิ่งเหล่านี้ไม่ถูกทดสอบมาก่อนโดยประสบการณ์ บางคนซึ่งแสวงแห่งภูมิปัญญาพื้นบ้านของตนถูกบดบัง อาจตั้งข้อสงสัยสิ่งเหล่านี้อย่างเหลวไหล, อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้าม ทุกแง่ของเงื่อนไขจำเป็นต่อความก้าวหน้าเหล่านี้ได้ถูกทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่าในประเทศอื่นๆ และประโยชน์ของสิ่งเหล่านี้ได้รับการสาธิตอย่างชัดเจน จนแม้แต่ผู้ที่ปัญญาที่บืที่สุดก็สามารถเข้าใจ

24

ขอให้เราพิจารณาสิ่งนี้อย่างยุติธรรมและปราศจากอคติ : ขอให้เราถามตัวเองว่า หลักการพื้นฐานเหล่านี้ข้อใด และกระบวนการวิธีที่ชอบและเป็นที่ยอมรับกันดีเหล่านี้อันไหน จะไม่สนองความต้องการของเราในปัจจุบัน หรือจะไม่เข้ากับประโยชน์สูงสุดทางการปกครองของเปอร์เซีย หรือจะเป็นภัยต่อความผาสุกโดยรวมของประชาชนแห่งเปอร์เซีย, การขยายการศึกษา การพัฒนาศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่มีประโยชน์ การส่งเสริมอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี เป็นสิ่งที่มีภัยหรือ? เพราะความอดสาหะดังกล่าวยากบุคคลภายในมวลชนขึ้นมาจากกันบึงแห่งความเขลา ขึ้นไปสู่ระดับสูงสุดของความรู้และความเป็นเลิศของมนุษย์, การจัดตั้งการบัญญัติกฎหมายที่ยุติธรรมตามกฎหมายของพระเจ้า ซึ่งเป็นเจ้า ซึ่งรับประกันความสุขในสังคมและคุ้มครองสิทธิของมวลมนุษยชาติ และเป็นข้อพิสูจน์ที่ล่วงล้ำไม่ได้ที่จะโจมตี กฎหมายดังกล่าวซึ่งรับประกันบูรณภาพของสมาชิกทั้งหลายในสังคมและความเสมอภาคทางกฎหมายของพวกเขา จะยับยั้งความเจริญรุ่งเรืองและความสำเร็จของพวกเขาหรือ?

25

หรือหากโดยการใช้ความสามารถในการหยั่งรู้ ผู้นั้นสามารถเปรียบเทียบสภาพแวดล้อมในปัจจุบันและหาข้อสรุปจากประสบการณ์ร่วมกัน และสามารถนึกภาพสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้นจริงจากสิ่งที่เวลานี้ยังเป็นเพียงศักยภาพ เป็นเรื่องไม่สมเหตุผลหรือที่จะใช้มาตรการทั้งหลายในปัจจุบัน

อย่างไรที่จะรับประกันสวัสดิภาพในอนาคตของเรา? นีดูเหมือนว่าสายตาสั้นไม่เตรียมการสำหรับอนาคตและไม่ชอบหรือ, เป็นการเบี่ยงเบนไปจากสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมหรือ หากเราสร้างความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งหลาย เช่นสนธิสัญญาผูกมัดกับประเทศมหาอำนาจทั้งหลาย ทำนุบำรุงสัมพันธภาพที่เป็นมิตรกับรัฐบาลทั้งหลายที่มีทัศนคติที่ดีต่อกัน เอาใจใส่การขยายการค้ากับชาติทั้งหลายในโลกตะวันออกและโลกตะวันตก พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มพูนความมั่งคั่งของประชาชนของเรา?

26

ข้าแผ่นดินของเราจะถูกสะกดให้ตกนรกหรือ หากผู้ว่าการจังหวัดและอำเภอ ถูกปลดเปลื้องอำนาจเด็ดขาดในปัจจุบันซึ่งโดยอำนาจนี้พวกเขาปฏิบัติหน้าที่ได้ตามใจชอบอย่างแท้จริง และให้อำนาจนั้นถูกจำกัดอยู่ที่ความเป็นธรรมและสัจธรรม และหากการตัดสินลงโทษของพวกเขาก็ถึงขั้นประหารชีวิต จำคุกและที่คล้ายกัน ขึ้นกับการรับรองโดยกษัตริย์ชาห์และศาลสูงขึ้นไปในเมืองหลวง ผู้ซึ่งจะไต่สวนคดีอย่างเหมาะสมก่อน แล้วชี้ขาดลักษณะและความร้ายแรงของการทำความผิด จากนั้นประกาศคำตัดสินที่ยุติธรรมที่ขึ้นกับการออกเป็นโองการโดยประมุข? หากสินบนและการทุจริตซึ่งรู้จักกันในปัจจุบันด้วยชื่อที่รื่นหูว่าของขวัญและของที่ระลึก ถูกกันออกไปตลอดกาล นี่จะคุกคามรากฐานของความยุติธรรมหรือ? นี่จะเป็นหลักฐานของความคิดที่ไม่ชอบหรือ ที่จะปลดปล่อยเหล่าทหารผู้พลีชีพให้รัฐและประชาชนและเสี่ยงตายทุกโอกาส ให้พ้นจากทุกขเวทนาและความยากจนสุดขีดในปัจจุบัน และเตรียมการอย่างเพียงพอสำหรับการยังชีพเครื่องนุ่งห่มและที่อยู่อาศัยของพวกเขา และพยายามทุกอย่างเพื่อสั่งสอนบรรดานายทหารของพวกเขาในศาสตร์ทางทหาร และจัดหาปืนและอาวุธอื่นๆ ที่ทันสมัยที่สุดให้แก่พวกเขา?

27

หากใครคัดค้านว่าการปฏิรูปทั้งหลายที่กล่าวมาข้างบนนี้ไม่เคยสัมฤทธิ์ผลเต็มที่ เขาควรพิจารณาเรื่องนี้ด้วยใจเป็นกลางและรู้ไว้ว่า ความขาดตกบกพร่องเหล่านี้เป็นผลมาจากความไร้ซึ่งความคิดเห็นของสาธารณชนที่ประสานเข้าด้วยกัน การขาดความไฟแรง ปฏิธานและความอุทิศตนของผู้นำทั้งหลายของประเทศ, เป็นที่ชัดเจนว่าจนกว่าประชาชนจะได้รับการศึกษา จนกว่าความคิดเห็นของสาธารณชนจะมุ่งมาที่จุดเดียวกันอย่างถูกต้อง จนกว่าข้าราชการแม้จะเป็นข้าราชการผู้น้อย จะเป็นอิสระจากเศษเสี้ยวเศษน้อยที่สุดของความทุจริต ประเทศจึงจะบริหารงานได้อย่างเหมาะสม จนกว่าวินัย ระบบและการปกครองที่ดีจะไปถึงระดับขั้นที่ว่าบุคคลหนึ่งแม้จะพยายามสุดกำลังแล้ว ก็ยังพบว่าตนไม่สามารถเบี่ยงเบนไป

จากความชอบธรรมแม้เท่าเส้นผม จึงจะถือได้ว่าการปฏิรูปที่ปรารถนาได้รับการสถาปนาอย่างบริบูรณ์

28

ยิ่งไปกว่านั้นกลไกใดก็ตามแม้จะเป็นเครื่องมือสำหรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษยชาติ ก็สามารถถูกใช้ไปในทางที่ผิด การใช้ที่เหมาะสมหรือใช้ในทางที่ไม่ชอบ ขึ้นอยู่กับระดับขั้นที่ต่างกันของความรู้แจ้ง ความสามารถ ความศรัทธา ความสุจริตใจ ความอุทิศตนและจิตใจที่สูงส่งของบรรดาผู้นำทางความคิดเห็นของสาธารณชน

29

แน่นอนว่ากษัตริย์ซาร์ห์ทำส่วนของตนแล้ว และการดำเนินมาตรการที่เป็นประโยชน์ทั้งหลายที่เสนอไว้ บัดนี้อยู่ในมือของบุคคลทั้งหลายที่ปฏิบัติหน้าที่ในสภาปรึกษาหารือ หากบุคคลเหล่านี้พิสูจนว่าบริสุทธิ์และจิตใจสูง หากพวกเขายังคงปลอดจากรอยเปื้อนของความทุจริต การเสริมพลังของพระเจ้าจะทำให้พวกเขาเป็นบ่อเกิดแห่งความอารีที่ไม่รู้สิ้นสำหรับมนุษยชาติ, พระองค์จะดลให้สิ่งที่จะให้พรประชาชนออกมาจากริมฝีปากและปากกาของพวกเขา เพื่อว่าทุกมุมของประเทศที่ประเสริฐอย่างอิหร่าน จะสว่างด้วยความยุติธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตของพวกเขา และรังสีของแสงนั้นจะปกคลุมทั่วทั้งพิภพ "สิ่งนี้ไม่ยากสำหรับพระเจ้า" [13]

30

ไม่เช่นนั้นแล้วเป็นที่ชัดเจนว่าผลที่ได้จะพิสูจนว่าไม่เป็นที่ยอมรับ เพราะเป็นที่เห็นมาแล้วโดยตรงในบางประเทศว่า หลังจากการก่อตั้งรัฐสภา คณะบุคคลเหล่านั้นทำให้ประชาชนวิตกและสับสนอย่างแท้จริง และการปฏิรูปที่มาจากเจตนาที่ดีของพวกเขาส่งผลร้ายตามมา แม้ว่าการจัดตั้งรัฐสภา การจัดตั้งสภาปรึกษาหารือ จะเป็นรากฐานและฐานรากของการปกครอง ก็มีเงื่อนไขจำเป็นหลายอย่างที่สถาบันเหล่านี้ต้องบรรลุ ประการแรก สมาชิกที่ได้รับเลือกตั้งทั้งหลายต้องชอบธรรม เกรงกลัวพระเจ้า มีจิตใจสูง ชักจูงให้ทุจริตไม่ได้ ประการที่สอง พวกเขาต้องรู้จักทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้าในทุกรายละเอียดเป็นอย่างดี ทราบหลักการสูงสุดของกฎหมาย เชี่ยวชาญในกฎเกณฑ์ที่กำกับควบคุมการบริหารจัดการกิจการภายในและการดำเนินความสัมพันธ์กับต่างประเทศ ชำนาญในศิลปะที่มีประโยชน์ต่ออารยธรรม และพึงพอใจกับคำตอบแทนตามกฎหมาย

[13] โครอ่าน 14:23, 35:18

31

ขออย่านึกคิดว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะพบสมาชิกแบบนี้ โดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรร และความอดสาหะอันสูงส่งของผู้ที่อุทิศและถวายตน ทุกความยุ่งยากสามารถแก้ไขได้ง่าย ทุกปัญหาไม่ว่าจะซับซ้อนเพียงไร จะพิสูจน์ว่าง่ายยิ่งกว่าการกระพริบตา

32

อย่างไรก็ตามหากสมาชิกของสภาปรึกษาหารือเหล่านี้ด้วยคุณภาพ ใจเขลา ไม่รู้จักกฎต่างๆ ของการปกครองและการบริหาร ไม่ฉลาด ความมุ่งหมายต่ำ ไม่สนใจใยดี เกียจคร้าน สนใจแต่ประโยชน์ของตนเอง จะไม่มีประโยชน์อันใดงอกเงยขึ้นมาจากการจัดตั้งสภาดังกล่าว ในอดีตหากคนยากไร้ต้องการสิทธิของตน เขาเพียงแต่ต้องเสนอขอของขวัญให้บุคคลหนึ่ง บัดนี้เขาต้องเลิกหวังเลยว่าจะได้รับความยุติธรรม หรือไม่ก็ต้องทำให้สมาชิกทั้งสภาพอใจ

33

การไต่สวนอย่างถี่ถ้วนจะแสดงให้เห็นว่า ปฐมเหตุของการกดขี่และความอยุติธรรม ความไม่ชอบธรรม ความไม่ชอบมาพากลและความไม่เป็นระเบียบคือ ความไร้ศรัทธาศาสนาของประชาชนและความจริงที่ว่าพวกเขาไม่ได้รับการศึกษา ตัวอย่างเช่น เมื่อประชาชนมีศาสนาอย่างแท้จริง รั้งหนังสือและฝึกอบรมมาอย่างดี เมื่อความยุ่งยากเกิดขึ้น พวกเขาสามารถขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ถ้าพวกเขาไม่ได้รับความยุติธรรมและไม่ได้สิทธิ และเห็นว่าการดำเนินการของคณะปกครองท้องถิ่นเข้ากันไม่ได้กับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและความยุติธรรมของกษัตริย์ พวกเขาสามารถนำคดีของตนไปยังศาลระดับสูงขึ้นไป และพรรณนาความเบี่ยงเบนไปจากกฎทางจิตวิญญาณของคณะบริหารท้องถิ่น จากนั้นศาลระดับสูงจะสามารถขอบันทึกคดีของท้องถิ่น และด้วยวิธีนี้ความยุติธรรมจะได้รับการปฏิบัติ, อย่างไรก็ตามในปัจจุบันเป็นเพราะการสั่งสอนที่โรงเรียนไม่เพียงพอประชาชนส่วนใหญ่ไม่รู้แม้แต่คำศัพท์ที่จะใช้อธิบายสิ่งที่ตนต้องการ

34

สำหรับบุคคลทั้งหลายผู้ซึ่งในที่ต่างๆ ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้นำของประชาชน เพราะว่าเป็นเพียงเริ่มต้นของกระบวนการบริหารใหม่ พวกเขาจึงยังไม่ล้าหน้าพอด้านการศึกษาที่จะประสบกับความปิติในการให้ความยุติธรรม หรือลึ้มความอิมใจในการส่งเสริมความชอบธรรม หรือดีมจากน้ำพุแห่งมโนธรรมที่เห็นแจ้งและเจตนาที่จริงใจ, พวกเขาหาได้เข้าใจอย่างเหมาะสมว่า เกียรติสูงสุดและความสุขที่แท้จริงของมนุษย์อยู่ที่การนับถือ

ตนเอง ปณิธานที่สูงส่งและจุดประสงค์อันประเสริฐ ความซื่อสัตย์สุจริตและคุณสมบัติทางศีลธรรม ความไม่ต่างพร้อยของจิตใจ แต่พวกเขากลับนึกคิดว่าความยิ่งใหญ่ของตนอยู่ที่การสะสมทรัพย์สินทางโลก ไม่ว่าวิธีใดเสนอมา

35

มนุษย์ควรหยุดและใคร่ครวญและมีความยุติธรรม : พระผู้เป็นนายของเขา ด้วยกรุณาที่คุณที่วัดไม่ได้ ได้ทำให้เขาเป็นมนุษย์ และให้เกียรติเขาด้วยวจนะ : “แท้จริงแล้วเราได้สร้างมนุษย์ในรูปทรงที่งามองที่สุด” [14] และบันดาลให้ความปราณีของพระองค์ที่ขึ้นมาจากรุ่งอรุณแห่งความเป็นหนึ่งส่องแสงลงมายังเขา จนกระทั่งเขากลายเป็นต้นธารของวจนะของพระผู้เป็นเจ้าของและสถานที่ซึ่งความลึกซึ้งทั้งหลายของสวรรค์ลงมาสู่, และยามเช้าของสรรพโลกเขาถูกอาบด้วยรังสีของคุณสมบัติแห่งความสมบูรณ์และกรุณาของคุณแห่งความวิสุทธิ, เขาทำให้เสื้อผ้าที่ไม่มีต่างพร้อยนี้เปื้อนสิ่งสกปรกแห่งความต้องการที่เห็นแก่ตัว หรือแลกเปลี่ยนเกียรตินี้รันดร์นี้กับความอภัยที่ได้ อย่างไรก็ตาม? “เจ้าคิดหรือว่าเจ้าเองเป็นเพียงรูปร่างเล็กๆ ในเมื่อจักรวาลถูกพับไว้ภายในตัวเจ้า?” [15]

36

หากมิใช่จุดประสงค์ของเราที่จะกล่าวอย่างย่อ และอธิบายเนื้อหาเบื้องต้นของเราให้กระจ่าง เราจะเขียนสรุปใจความของหัวข้อทั้งหลายจากภาพของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่นี่ เกี่ยวกับสภาวะความเป็นจริงของมนุษย์และสถานะอันสูงส่งของเขา และค่าและคุณค่าที่เหนือกว่าของมนุษยชาติ ขอให้เรื่องนี้เป็นอีกเวลาหนึ่ง

37

สถานะที่สูงส่ง สภาวะที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ตำแหน่งที่ประเสริฐสุดและเป็นเลิศที่สุดในสรรพโลก ไม่วามองเห็นหรือมองไม่เห็น ไม่ว่าอัลฟาหรือโอเมก้า คือสถานะของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า แม้ด้วยความจริงที่ว่าส่วนใหญ่แล้วพวกเขาดูภายนอกเหมือนว่าไม่ได้ครอบครองสิ่งใดนอกจากความยากจนของตนเอง, เช่นเดียวกันความรุ่งโรจน์สุดพรรณาสාරองไว้สำหรับผู้มีธรรมทั้งหลายและพวกที่อยู่ใกล้ธรณีประตูของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่สุด แม้ว่าพวกเขาไม่สนใจประโยชน์ทางวัตถุแม้ชั่วขณะ, จากนั้นคือสถานะของกษัตริย์ทั้งหลายที่ยุติธรรม ซึ่งกิตติศัพท์ของพวกเขาเล่าลือไปทั่วโลกในฐานะผู้คุ้มครองประชาชนและผู้ให้ความยุติธรรมสวรรค์ ชื่อของพวกเขา

[14] โกรอ่าน 95:4

[15] อีหม่ามอาลี

กังวลในสรรพโลกในฐานะผู้ทรงอำนาจในการปกป้องสิทธิ์ของประชาชน, กษัตริย์เหล่านี้ไม่คิดจะสะสมทรัพย์สมบัติมหาศาลเพื่อตนเอง แต่เชื่อว่าความมั่งคั่งของตนเองอยู่ที่การทำให้ข้าแผ่นดินร่ำรวย, สำหรับพวกเขาหีบสมบัติของตนเต็มหากพลเมืองทุกคนมั่งมีและสุขสบาย, พวกเขาไม่ภูมิใจในทองและเงิน แต่ภูมิใจในความรู้แจ้งและความมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์อย่างทั่วถึงให้สำเร็จ

38

ตำแหน่งถัดมาคือบรรดาเสนาบดีของรัฐและผู้แทนที่เลื่องและทรงเกียรติ ผู้ซึ่งวางพระประสงค์ของพระผู้เป็นเจ้าของความประสงค์ของตนเอง และทักษะการบริหารและความฉลาดของพวกเขาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ยกศาสตร์การปกครองขึ้นไปสู่ยอดสุดของความสมบูรณ์ระดับใหม่, พวกเขาเปล่งประกายในโลกแห่งวิชาเหมือนตะเกียงแห่งความรู้, ความคิด เจตคติ และการกระทำของพวกเขา สานิตความรักชาติและความห่วงความก้าวหน้าของประเทศ, ด้วยพอใจกับคำครองชีพพอควร พวกเขาอุทิศกลางวันและกลางคืนต่อการดำเนินหน้าที่ที่สำคัญ และคิดค้นวิธีการรับประกันความก้าวหน้าของประชาชน, โดยประสิทธิผลของคำแนะนำที่ฉลาดและวิจรรณญาณที่ซอบของพวกเขา พวกเขาทำให้รัฐบาลของตนกลายเป็นตัวอย่างอยู่เสมอ ให้รัฐบาลทั้งหมดของโลกเอาอย่าง, พวกเขาทำให้เมืองหลวงของตนเป็นศูนย์รวมแห่งภารกิจที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของโลก พวกเขาดีเด่นโดยการบรรลุถึงระดับขั้นสูงสุดของเกียรติคุณ และไปถึงยอดที่สูงตระหง่านที่สุดของชื่อเสียงและกิตติศัพท์

39

เช่นกัน มีบรรดาผู้มีวิชาที่ประสบความสำเร็จและเลื่องลือ ซึ่งมีคุณลักษณะทั้งหลายที่น่าสรรเสริญและวิชาความรู้ที่กว้างขวาง ผู้ซึ่งกำด้ามจับที่แข็งแกร่งแห่งความกลัวพระผู้เป็นเจ้าของ และยึดถือหนทางแห่งความรอดพ้น, ในกระจกแห่งปัญญาของพวกเขามีรูปทรงทั้งหลายของสภาวะความเป็นจริงที่เหนือธรรมดาสะท้อนอยู่ และตะเกียงแห่งการมองด้วยจิตของพวกเขาได้แสงจากดวงอาทิตย์แห่งความรู้สากล, กลางวันและกลางคืนพวกเขายู่อยู่กับการวิจัยที่พิถีพิถันในศาสตร์ทั้งหลายที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษยชาติ และพวกเขาอุทิศตนต่อการฝึกฝนนักศึกษาที่มีความสามารถ, เป็นที่แน่นอนว่าในวิจรรณญาณที่เห็นแจ้งของพวกเขา ทรัพย์สมบัติของกษัตริย์ที่ยื่นมาให้เทียบไม่ได้กับหยดเดียวของธาราแห่งความรู้ ทองและเงินเท่าๆเขาไม่อาจมีค่ากว่าการไขปัญหาที่ยากให้สำเร็จ, สำหรับพวกเขาแล้ว ความปิติที่อยู่นอกงานของตนเป็นเพียงของเล่นสำหรับเด็ก และภาระที่ยุ่งยากของการมีทรัพย์สมบัติที่ไม่จำเป็น ดีสำหรับคนเขลาและดำทราวมเท่านั้น, ด้วยพึง

พอใจเหมือนวิหค พวกเขาขอบคุณสำหรับเมล็ดพืชหยิบมือเดียว และเพลงแห่งอัจฉริยภาพของพวกเขาที่น่าพิศวงต่อปัญญาของผู้ที่ฉลาดที่สุดในโลก

40

เช่นกัน มีผู้นำที่หลักแหลมทั้งหลายในหมู่ประชาชนและบรรดาบุคคลเด่นดังที่มีอิทธิพลทั่วทั้งประเทศ ผู้ซึ่งประกอบกันเป็นเสนาของรัฐ, ตำแหน่งและสถานะและความสำเร็จของพวกเขาขึ้นอยู่กับ การเป็นผู้ปรารถนาดีของประชาชน และการแสวงหาวิธีที่จะปรับปรุงชาติและเพิ่มพูนความมั่งคั่งและความสบายของพลเมือง

41

จงสังเกตกรณีทีบุคคลหนึ่งเป็นคนเลื่องชื่อในประเทศของตน ไฟแรง มีปัญญา หัวใจบริสุทธิ์ เป็นที่รู้จักในด้านความสามารถและความฉลาดแต่กำเนิด สายตาแหลมโดยธรรมชาติ และยังเป็นสมาชิกคนสำคัญของรัฐ : สำหรับบุคคลดังกล่าว อะไรหรือที่ถือได้ว่าเป็นเกียรติ ความสุขที่ยั่งยืน ตำแหน่งและสถานะ ไม่ว่าจะที่นี่และหลังจากที่นี่? นั่นคือการเอาใจใส่อย่างพากเพียรต่อศีลธรรมและความชอบธรรมใช่หรือไม่ นั่นคือการปฏิบัติคุณปณิธานและความอุทิศต่อความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของใช่หรือไม่ นั่นคือความปรารถนาที่จะดึงดูดความชื่นชมนับถือจากผู้ปกครองและสมควรได้รับความเห็นชอบจากประชาชนใช่หรือไม่? หรือว่าเพื่อเห็นแก่การเพลินไปกับงานฉลองและการเสเพลตอนกลางคืน เขาควรบ่อนทำลายประเทศของตนและทำให้ประชาชนเจ็บปวดหัวใจตอนกลางวัน ซึ่งเป็นเหตุให้พระผู้เป็นเจ้าของปฏิบัติเสนาเขา ประมุขขับเขาออกไป และประชาชนทำให้เขาเสียชื่อและดูถูกเขาอย่างสาสม? พระผู้เป็นเจ้าของเป็นพยาน กระดุกที่ผุกร่อนในสุสานยังดีกว่าคนพวกนี้! พวกที่ไม่เคยลิ้มอาหารทิพย์แห่งคุณสมบัติที่แท้จริงแห่งความเป็นมนุษย์ และไม่เคยดื่มน้ำใสแห่งพระพรที่เป็นของอาณาจักรมนุษย์ มีค่าอะไร?

* * * * *

42

ไม่มีข้อสงสัยว่า จุดหมายของการก่อตั้งรัฐสภาคือการนำมาซึ่งความยุติธรรมและความชอบธรรม แต่ทุกสิ่งขึ้นกับความพยายามของบรรดาผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้ง, หากพวกเขาไม่เจตนาที่จริงใจ ก็จะบังเกิดผลที่น่าปรารถนาและการปรับปรุงอย่างไม่คาดคิด ถ้าไม่เช่นนั้นเป็นที่แน่นอนว่า สิ่งทั้งหมดจะไม่มี ความหมาย ประเทศจะชะงักงัน และกิจการสาธารณะทั้งหลายจะเสื่อมลงอย่างต่อเนื่อง "ข้าพเจ้าเห็นผู้สร้างหนึ่งพันคนก็ไม่เท่ากับผู้บ่อนทำลายคน

เดียว เช่นนั้นจะเป็นอย่างไรหากผู้สร้างคนเดียวตามมาด้วยผู้บ่อนทำลาย
หนึ่งพันคน?”

43

จุดประสงค์ของคำแถลงที่กล่าวมาก่อนคือการสาธิตสิ่งนี้เป็นอย่างน้อยว่า
ความสุขและความยิ่งใหญ่ ตำแหน่งและสถานะ ความยินดีและสันติสุขของ
บุคคล ไม่เคยอยู่ที่ความมั่งคั่งส่วนตัวของเขา แต่อยู่ที่อุปนิสัยใจคอที่เป็น
เลิศ ทัศนคติที่สูงส่ง วิชาที่กว้างขวาง และความสามารถในการไขปัญหาที่
ยาก, เป็นที่กล่าวไว้อย่างเหมาะสมเพียงไรว่า : “บนหลังของเราคือเสื้อผ้า
ซึ่งหากหายไปหนึ่งเพนนี้ หนึ่งเพนนี้นั้นจะมีมูลค่ามากกว่ายิ่งนัก กระนั้น
ภายในเสื้อผ้านั้นคือดวงวิญญาณ ซึ่งหากเจ้านามาซึ่งเทียบกับดวงวิญญาณ
ทั้งหมดในโลก ก็จะมีมูลค่าดวงวิญญาณนั้นยิ่งใหญ่และประเสริฐกว่า”

44

ในทัศนะปัจจุบันของผู้เขียน เป็นที่น่าปรารถนาว่าหากการเลือกตั้งสมาชิก
ไม่ถาวรของสภาปรึกษาหารือในรัฐเอกราชทั้งหลาย ขึ้นกับความประสงค์
และการเลือกของประชาชน, เพราะดังนี้แล้วผู้แทนที่ได้รับเลือกตั้งทั้งหลาย
จะมีแนวโน้มที่จะใช้ความยุติธรรม เพื่อมิให้ชื่อเสียงของตนแยลงและไม่เป็น
ที่โปรดของสาธารณชน

45

ไม่ควรเป็นที่นึกคิดว่า การแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนที่ให้ไว้ข้างต้นเป็น
การประณามความมั่งคั่งหรือชมเชยความยากจน, ความมั่งคั่งเป็นที่น่า
สรรเสริญในระดับขั้นสูงสุด หากความมั่งคั่งนั้นได้มาด้วยความพยายามของ
บุคคลหนึ่งด้วยตนเองและกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของในด้านพาณิชย์
เกษตรกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม และความมั่งคั่งนั้นถูกใช้ไปเพื่อ
ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์, เหนืออื่นใดหากผู้ที่สุขุมรอบคอบและรู้จักคิดรู้จักทำ
ริเริ่มมาตรการที่จะช่วยให้มวลชนรวยขึ้นอย่างทั่วถึง ไม่มีภารกิจใดยิ่งใหญ่
กว่านี้ และภารกิจนี้ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จัดว่าเป็นความสำเร็จสูงสุด
เพราะผู้นุเคราะห์ดังกล่าวจะจัดหาสิ่งจำเป็นและรับประกันความสบายและ
ความผาสุกของคนจำนวนมหาศาล, ความมั่งคั่งน่าชมเชยที่สุดโดยมีข้อ
แม้ว่าประชาชนทั้งหมดมั่งคั่ง อย่างไรก็ตามหากไม่ก็คนร่ำรวยเกินควรขณะที่
คนที่เหลือยากจนเข็ญใจ และไม่มีผลหรือประโยชน์นอกเงยมาจากความมั่ง
คั่งนั้น เช่นนั้นความมั่งคั่งเป็นเพียงสิ่งที่ผู้ครอบครองจะต้องจ่ายไป, ในอีก
ด้านหนึ่งหากความมั่งคั่งถูกใช้จ่ายไปเพื่อส่งเสริมความรู้ ก่อตั้งโรงเรียน
ประถมและโรงเรียนอื่นๆ สนับสนุนศิลปะและอุตสาหกรรม ฝึกฝนเด็กกำพร้า
และผู้ยากไร้ กล่าวโดยย่อ หากความมั่งคั่งอุทิศให้แก่ความผาสุกของสังคม

ผู้ครอบครองความมั่งคั่งนั้นจะโดดเด่นต่อหน้าของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและมนุษย์ในฐานะผู้ที่เลิศกว่าทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพ และจะได้รับการนับว่าเป็นหนึ่งในชาวสวรรค์

* * * * *

46

สำหรับบรรดาผู้ที่ยืนยันว่า การเปิดฉากการปฏิรูปและการจัดตั้งสถาบันที่ทรงอำนาจทั้งหลาย ในความเป็นจริงแล้วจะขัดกับความยินดีของพระผู้เป็นเจ้าของฝ่าฝืนกฎของพระผู้ให้กฎของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และสวนทางกับหลักธรรมต่างๆ ของศาสนาและหนทางของศาสนทูต ขอให้พวกเขาพิจารณาดูว่า จะเป็นเช่นนี้ได้อย่างไร, การปฏิรูปดังกล่าวจะฝ่าฝืนกฎศาสนาเพราะว่าได้มาจากคนต่างชาติ และดังนั้นจะทำให้เราเป็นเหมือนที่พวกเขาเป็น เนื่องด้วย "ผู้ที่เลียนแบบชนชาติหนึ่งคือหนึ่งในพวกเขา" จันหรือ? ก่อนอื่นเรื่องเหล่านี้สัมพันธ์กับเครื่องมือทางวัตถุและทางโลกเพื่ออารยธรรม อุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์ ตัวเสริมความก้าวหน้าในวิชาชีพและศิลปะ และการจัดการอย่างเป็นระเบียบของรัฐบาล, สิ่งเหล่านี้ไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับปัญหาของจิตวิญญาณและความเป็นจริงที่ซับซ้อนเกี่ยวกับหลักความเชื่อ, หากเป็นที่คัดค้านว่า แม้จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับกิจการทางวัตถุ การนำเข้าจากต่างประเทศก็ไม่ใช่ที่อนุญาต การถกเหตุผลดังกล่าวย่อมเป็นเพียงการแสดงให้เห็นความเขลาและความเลอะเทอะของผู้ถก, พวกเขาลืมฮาติษ (คำสอนปรัมปราศักดิ์สิทธิ์) ที่ลือลั่นแล้วหรือว่า : "จงแสวงหาความรู้แม้จะไปถึงจีน"? เป็นที่แน่นอนว่าในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ประชาชนของจีนอยู่ในบรรดาผู้ที่ถูกปฏิเสธมากที่สุด เพราะว่าพวกเขาบูชาเทวรูปและไม่นึกถึงพระผู้เป็นนายผู้ทรงรอบรู้, ชาวยุโรปอย่างน้อยที่สุดก็เป็น "ประชาชนแห่งคัมภีร์" และผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า และถูกกล่าวถึงอย่างเจาะจงในวาระศักดิ์สิทธิ์ "เจ้าจะได้พบพวกที่ใกล้ชิดที่สุดกับศาสนิกชนในความเสนาหาอย่างแน่นอน ผู้ซึ่งกล่าวว่า 'เราคือคริสเตียน'" [16] ดังนั้นเป็นที่อนุญาตทีเดียว และที่จริงแล้วเหมาะสมกว่าที่จะได้ความรู้จากประเทศคริสเตียน, เป็นไปได้ อย่างไรก็ตามที่การแสวงหาความรู้ในหมู่ประชาชนที่ไม่มีศาสนาเป็นที่ยอมรับ และการแสวงหาความรู้ในหมู่ประชาชนแห่งคัมภีร์เป็นที่รังเกียจสำหรับพระองค์?

47

ยิ่งไปกว่านั้นในสงครามคอนเฟดเดอเรต อาบู โซเฟียนได้ขอความช่วยเหลือจากบานีคินานีห์ บานีกาห์ทานและบานีโกเรซหฺชนเผ่ายิว และลุกขึ้นพร้อม

[16] โกรอ่าน 5:85

กับชนเผ่าทั้งหลายแห่งโกเรช เพื่อจะดับแสงของพระผู้เป็นเจ้าของโลกโพลง อยู่ในตะเกียงแห่งยาสริบ (เมดิना) ในสมัยนั้นพายุแห่งบททดสอบและความทุกข์ทรมานกำลังพัดมาจากทุกทิศทางดังที่ลิขิตไว้ว่า : “เมื่อกล่าวว่า ‘เราเชื่อ’ มนุษย์คิดหรือว่าพวกเขาจะถูกปล่อยไว้ไม่ถูกทดสอบ?” [17] ศาสนิกชนมีจำนวนไม่มาก และศรัทธาใจดีเป็นกองกำลัง หาทางบดบังดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมที่รุ่งขึ้นมาใหม่กับฝุ่นแห่งการกดขี่และการใช้อำนาจบาตรใหญ่, จากนั้นซัลมาน (ชาวเปอร์เซีย) เข้ามาหาศาสนทูตผู้เป็นตำแหน่งของรุ่งอรุณแห่งการเปิดเผยพระธรรม เป็นจุดรวมแสงของความอ้าใจอันไม่รู้สินของกรุณาธิคุณ และเขากล่าวว่าในเปอร์เซีย การจะคุ้มครองตนเองจากกองทัพที่บุกกรุกเข้ามา พวกเขาจะขุดคูหรือรอรอบที่ตีนของตน และสิ่งนี้พิสูจน์แล้วว่าเป็นการคุ้มกันที่มีประสิทธิภาพสูงสำหรับการโจมตีที่ไม่คาดคิด, พระผู้เป็นต้นธารของอัจฉริยภาพสากลนี้ เป็นเหมือนแห่งความรู้สวรรค์นี้ ทรงกล่าวตอบหรือว่า นี่เป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่แพร่หลายในหมู่ชาวมายาเกียนที่บูชาเทวรูปและบูชาไฟ และตั้งนั้นผู้ที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าขององค์เดียวแท้จะไม่รับมาปฏิบัติ? หรือว่าพระองค์สั่งการเหล่าสาวกทันทีให้เริ่มขุดร่อง? พระองค์ด้วยร่างกายที่วิสุทธิของตนเองถึงกับหยิบเครื่องมือและไปทำงานเคียงข้างพวกเขา

48

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นเรื่องที่บันทึกไว้ในตำราของโรงเรียนอิสลามต่างๆ และข้อเขียนของบรรดานักบวชและนักประวัติศาสตร์ชั้นนำว่า หลังจากที่แสงของโลกรุ่งขึ้นมาเหนือฮิจาซ สาดความเจิดจ้ามายังมวลมนุษยชาติ และสร้างการเปลี่ยนแปลงชั้นมูลฐานทั่วโลกโดยการเปิดเผยกฎหมายใหม่ของผู้เป็นเจ้าของ หลักการและสถาบันใหม่ๆ กฎศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายของผู้เป็นเจ้าของถูกเปิดเผย ซึ่งในบางกรณีตรงกับธรรมเนียมปฏิบัติในยุคแห่งความเขลา [18] ส่วนหนึ่งของธรรมเนียมปฏิบัติเหล่านี้คือ พระโมฮัมหมัดเคาะฟเดือนแห่งการสงบศึกทางศาสนา [19] คงไว้ซึ่งข้อห้ามเนื้อหมู ไซ้ปฏิบัติจนทรคิตและชื่อเดือนทั้งหลายต่อไปและอื่นๆ ที่คล้ายกัน กฎดังกล่าวมีจำนวนมากซึ่งแจกแจงไว้อย่างเจาะจงในพระธรรม :

[17] โกรอ่าน 29:2

[18] จาฮิลียาห์ : ช่วงเวลาที่ไม่มีศาสนาในอาราเบียก่อนการเสด็จมาของพระโมฮัมหมัด

[19] ชาวอาหรับที่ไม่มีศาสนาถือปฏิบัติการสงบศึกหนึ่งเดือนต่างหากและอีกสามเดือนติดต่อกัน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวจะไปแสวงบุญกันที่เมกกะ และมีงานรื่นเริง การประกวดความสง่างามและงานที่คล้ายๆ กัน

49

“ประชาชนในยุคแห่งความเขลาถือธรรมเนียมปฏิบัติหลายอย่างที่กฎของอิสลามรับรองในเวลาต่อมา พวกเขาไม่สมรสกับทั้งแม่และลูกสาว และการกระทำที่น่าละอายที่สุดในทัศนะของพวกเขาคือการสมรสกับทั้งพี่สาวและน้องสาว พวกเขาจะตราหน้าชายที่สมรสกับภรรยาของพ่อ โดยเรียกเขาอย่างเยาะเย้ยว่าเป็นคู่แข่งของพ่อ, เป็นธรรมเนียมของพวกเขาที่จะไปแสวงบุญที่บ้านที่เมกกะ ที่ซึ่งพวกเขาจะประกอบพิธีการมาเยือน โดยการสวมเครื่องแต่งกายของผู้แสวงบุญ เดินวนรอบ รিংระหว่างเนินเขา หุด ๓ สถานที่ให้หุดทุกแห่ง และขว้างก้อนหิน, ยิ่งไปกว่านั้นเป็นปกตินิสัยที่พวกเขาจะแทรกหนึ่งเดือนเข้าไปในปฏิทินทุกช่วงเวลาสามปี ขำระมือและไบหน้าหลังการมีเพศสัมพันธ์ บ้วนปากและสูดน้ำผ่านจมูก หวีผมแสก ใช้ไม้จิ้มฟัน ตัดเล็บและถอนขนรักแร้ ทำนองเดียวกันพวกเขาจะตัดมือขวาของขโมย”

50

เพราะว่ากฎของพระผู้เป็นเจ้าของข้าคล้ายกับธรรมเนียมปฏิบัติของยุคแห่งความเขลา ซึ่งเป็นธรรมเนียมของชนชาติหนึ่งซึ่งทุกชาติรังเกียจ เราสันนิษฐานได้หรือว่า พระผู้เป็นเจ้าของทรงห้าม มีข้อบกพร่องในกฎเหล่านี้? หรือเรานึกคิดได้หรือว่า พระผู้เป็นเจ้าของทรงห้าม พระผู้เป็นนายผู้ทรงอำนาจ เบ็ดเสร็จเอาตามความคิดเห็นของพวกไม่มีศาสนา? อัศจรรย์ภาพสวรรค์มีหลายรูปแบบ เป็นไปไม่ได้หรือที่พระโมฮัมหมัดจะเปิดเผยกฎที่ไม่คล้ายกับธรรมเนียมปฏิบัติใดๆ ที่ถือกันในยุคแห่งความเขลา? จุดประสงค์ของอัศจรรย์ภาพสูงสุดของพระองค์คือ เพื่อจะปลดประชาชนให้เป็นอิสระจากโซ่แห่งความบ้าคลั่งที่ล่ามมือและเท้าของพวกเขาไว้ และป้องกันข้อคิดค้านทั้งหลายซึ่งในปัจจุบัน ทำให้ผู้ที่รู้น้อยและช่วยตัวเองไม่ได้จิตใจสับสนและมโนธรรมปั่นป่วน

51

บางคนซึ่งไม่ได้รับทราบอย่างเพียงพอเกี่ยวกับความหมายของพระธรรมสวรรค์ และเนื้อหาของประวัติศาสตร์ปรัมปราและที่เขียนไว้ จะยืนยันว่าธรรมเนียมเหล่านี้ของยุคแห่งความเขลา คือกฎที่ตกทอดมาจากพระอับราฮัมและคงไว้โดยพวกที่บูชาเทวรูป, ในเรื่องนี้พวกเขาจะอ้างถึงวจนะในคัมภีร์โครอาน : “จงปฏิบัติตามศาสนาของพระอับราฮัมผู้มั่นคงในความศรัทธา” [20] กระนั้นก็ดีความจริงที่เป็นพยานโดยข้อเขียนของโรงเรียนอิสลามทั้งหมดคือ เดือนแห่งการสงบศึก ปฏิทินจันทร์คอดีและการตัดมือขวา

[20] โกรอ่าน 16:124

เป็นการลงโทษขโมย ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของกฎของพระอับราฮัม, ไม่ว่าในกรณีใดเพนทาทอค [21] ยังมีอยู่และหาได้ในปัจจุบัน และบรรจงกฎทั้งหลายของพระอับราฮัม ขอให้พวกเขาไปอ่านดู, จากนั้นแน่นอนเลยว่าพวกเขาจะยืนยันกันว่า โทราห์ [22] ถูกเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และจะคัดวจนะในคัมภีร์โครออ่านมาเป็นข้อพิสูจน์ : “พวกเขาเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของพระวจนะของพระเจ้า” [23] อย่างไรก็ตามเป็นที่รู้ว่าการบิดเบือนดังกล่าวเกิดขึ้นที่ใด และเป็นเรื่องของบันทึกที่อยู่ในเนื้อหาและคำอธิบายวิพากษ์ [24] หากเราจะอธิบายเรื่องนี้ให้กระจ่างกว่าที่กล่าวมาอย่างย่อนี้ เราคงต้องละทิ้งจุดประสงค์เวลานี้ของเรา

52

ตามบันทึกของบางเรื่องราว มนุษยชาติถูกชี้แนะให้ยืมคุณลักษณะและวิธีที่ดีต่างๆ ของสัตว์ป่า และเรียนรู้บทเรียนจากสิ่งเหล่านี้, เนื่องด้วยเป็นที่อนุญาตให้เลียนแบบข้อดีของสัตว์มังหลายที่เป็นใบ้ จึงแน่นอนว่าเป็นที่อนุญาตยิ่งกว่าให้ยืมศาสตร์และเทคนิคทางวัตถุจากชาวต่างชาติ ผู้ซึ่งอย่างน้อยก็เป็นส่วนหนึ่งของเผ่าพันธุ์มนุษย์ และเด่นด้วยวิจรรย์ญาณและพลังวาจา, และหากเป็นที่โต้แย้งว่าคุณลักษณะที่น่าสรรเสริญดังกล่าวมีมาแต่กำเนิดในสัตว์ ด้วยข้อพิสูจน์อะไรที่พวกเขากล่าวอ้างได้ว่า หลักการที่จำเป็นทั้งหลายของอารยธรรมเหล่านี้ ความรู้และศาสตร์เหล่านี้ที่ใช้กันอยู่ในหมู่ชนชาติอื่นๆ ไม่มีมาแต่กำเนิด? มีพระเจ้าผู้สร้างอื่นใดอีกหรือนอกจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ? จงกล่าวว่า : ขอความสรรเสริญจงมีแด่พระเจ้า!

53

บรรดานักบวชที่มีวิชาและประสบความสำเร็จที่สุด นักวิชาการที่ดีเด่นที่สุด ได้ศึกษาความรู้สาขาต่างๆ อย่างพากเพียร ซึ่งรากและจุดกำเนิดของสาขาความรู้เหล่านี้คือนักปรัชญากรีกเช่นอริสโตเติลและที่เหลือ และถือว่า การได้มาซึ่งศาสตร์ทั้งหลายจากตำราของศาสตร์ชาวกรีก เช่น การแพทย์ และคณิตศาสตร์สาขาต่างๆ รวมทั้งพีชคณิต [25] และเลขคณิต คือความสำเร็จที่

[21] ห้าเล่มแรกในคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเก่า

[22] เพนทาทอค

[23] โกรอ่าน 4:45, 5:16

[24] ดู *Kitab-i-Íqán*, p.86

[25] หากคำว่าพีชคณิตเราหมายถึงสาขาหนึ่งของคณิตศาสตร์ที่เราเรียนการแก้สมการ $x(2) + 5x = 14$ ซึ่งเขียนแบบนี้, ศาสตร์นี้เริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 17 หากเรายอมให้สมการถูกเขียนด้วยสัญลักษณ์อื่นที่สะดวกน้อยกว่า อาจถือว่าสมการนั้นเริ่มต้นในคริสต์ศตวรรษที่ 3

มีค่าที่สุด, นักบวชเลื่องชื่อทุกคนทั้งศึกษาและสอนตรรกศาสตร์ ถึงแม้พวกเขาถือว่าผู้ก่อตั้งศาสตร์นี้คือชาวเซเบีย, พวกเขาส่วนใหญ่ยืนยันกรานว่าหากผู้คงแก่เรียนคนหนึ่งเชี่ยวชาญอย่างถ้วนทั่วในศาสตร์ที่หลากหลาย แต่พื้นไม่แน่นในตรรกวิทยา ความคิดเห็น การอนุมานและข้อสรุปของเขา ไม่สามารถเชื่อถือได้อย่างปลอดภัย

* * * * *

54

บัดนี้เป็นที่แสดงไว้อย่างชัดเจนและแย้งไม่ได้ว่า การนำเข้าหลักการและกระบวนการวิธีเพื่ออารยธรรม และการได้ศาสตร์และเทคนิคทั้งหลายจากต่างประเทศ กล่าวโดยย่อ อะไรก็ตามที่จะส่งเสริมประโยชน์ทั่วกัน เป็นที่อนุญาตทั้งหมด, ที่แสดงมานี้ก็เพื่อให้สาธารณชนมุ่งความสนใจมายังเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างทั่วถึง เพื่อว่าประชาชนจะลุกขึ้นด้วยพลังงานทั้งหมดของตนเพื่อส่งเสริมเรื่องดังกล่าว จนกระทั่งพระผู้เป็นเจ้าของพวกเขาดูแลและดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์นี้จะกลายเป็นอันดับหนึ่งของชาติทั้งหลายในช่วงเวลาสั้นๆ

55

ดูกร เจ้าผู้มีปัญญา! จงพิจารณาสิ่งนี้อย่างรอบคอบ : ปืนธรรมดาจะเทียบ กับปืนไรเฟิลมาตินีเฮนรีหรือปืนครุฟต์หรือ? หากใครยืนยันว่าปืนเก่าแก่ของเราดีพอสำหรับเรา และไม่มีประโยชน์ที่จะนำเข้าอาวุธที่ประดิษฐ์คิดค้นจากต่างประเทศ แม้แต่เด็กจะฟังเขาไหม? หรือใครควรพูดว่า : "เราขนส่งสินค้าจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่งบนหลังสัตว์เสมอมา ทำไมเราจำเป็นต้องมีเครื่องยนต์ไอน้ำ? ทำไมเราพยายามลอกเลียนชนชาติอื่น?" บุคคลที่ฉลาดคนไหนสามารถรับคำพูดดังกล่าวได้? ไม่ พระผู้เป็นเจ้าของคนเดียวเป็นพยาน! นอกเสียจากว่าเขาไม่ยอมรับสิ่งที่ชัดเจนนี้เพราะความเป็นปรปักษ์หรือมีเจตนาแอบแฝงบางอย่าง

56

ชาติอื่นๆ ทั้งๆ ที่มีความเชี่ยวชาญสูงสุดในวิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรมและศิลปะ ไม่ลังเลที่จะยืมความคิดของกันและกัน, เปอร์เซียซึ่งเป็นประเทศที่จำเป็นต้องอาศัยสิ่งเหล่านี้อย่างยิ่ง ถูกปล่อยให้ตามไม่ทัน ถูกละเลยและละทิ้งได้อย่างไร?

57

บรรดานักบวชเลื่องชื่อและผู้มีวิชาที่เดินบนหนทางตรง เชี่ยวชาญเกี่ยวกับความลับของอัจฉริยภาพสวรรค์ และรับทราบสภาวะความเป็นจริงที่ซ่อนเร้นอยู่ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ ผู้ซึ่งสวมใส่อัญมณีแห่งความกลัวพระผู้เป็นเจ้าของหัวใจ และใบหน้าที่เรื่อรองของเขาเปล่งแสงแห่งความรอดพ้น, บุคคลเหล่านี้ตื่นตัวต่อความต้องการในปัจจุบัน เข้าใจสิ่งที่จำเป็นของสมัยใหม่ และแน่นอนว่าพวกเขาอุทิศพลังงานทั้งหมดให้การสนับสนุนความก้าวหน้าของวิชาความรู้และอารยธรรม "ผู้รู้และผู้ที่ไม่รู้เท่าเทียมกันหรือ?...หรือว่าความมืดเท่าเทียมกับแสงสว่าง?" [26]

58

ผู้รู้ในธรรมคือตะเกียงส่องทางในหมู่ชาติทั้งหลาย คือดวงดาวแห่งความโชคดีที่ส่องแสงจากขอบฟ้าของมนุษยชาติ, พวกเขาคือน้ำพุแห่งชีวิตสำหรับผู้ที่ไม่อนตายอยู่ในความเขลาและความไม่รู้ คือน้ำพุใสแห่งความสมบูรณ์สำหรับผู้ที่ยะหายนและเร่ร่อนไปในที่รกร้างแห่งความบกพร่องและความผิดพลาดของตน, พวกเขาคืออุทยานของตราสัญลักษณ์แห่งเอกภาพของพระผู้เป็นเจ้าของ และเข้าถึงความลึกซึ้งของคัมภีร์โบราณที่รุ่งโรจน์, พวกเขาคือแพทย์ผู้ชำนาญสำหรับร่างกายของโลกที่เจ็บป่วย คือยาแก้พิษที่แน่นอนสำหรับพิษที่ทำให้สังคมเสื่อมทราม พวกเขาเป็นเองคือปราสาทอันแข็งแกร่งที่ปกป้องมนุษยชาติ คือที่เขตคุ้มครองที่ลูก้าไม่ได้สำหรับเหยื่อแห่งความเขลาที่วิตกกังวล ถูกทรมานและบีบบังคับอย่างเจ็บปวด "ความรู้คือแสงสว่างที่พระผู้เป็นเจ้าของสอดเข้าไปในหัวใจของใครก็ตามที่พระองค์ประสงค์"

59

อย่างไรก็ตามสำหรับทุกสิ่ง พระผู้เป็นเจ้าของได้สร้างเครื่องหมายและสัญลักษณ์หนึ่ง ทรงกำหนดมาตรฐานและการทดสอบให้สิ่งนั้นเป็นที่รู้, ผู้รู้ในธรรมต้องมีลักษณะเฉพาะของความสมบูรณ์ทั้งภายในและภายนอก พวกเขาต้องมีอุปนิสัยใจคอที่ดี มีลักษณะเฉพาะตัวที่สว่าง มีเจตนาที่บริสุทธิ์และพลังสติปัญญา ปราดเปรื่องและเห็นแจ้ง รู้ด้วยใจ สุขุมรอบคอบและมองการณ์ไกล มีความพอควร มีความเคารพและความกลัวพระผู้เป็นเจ้าของอย่างจริงใจ, สำหรับเทียนที่ไม่ได้จุดไฟไม่ว่าจะเล่มใหญ่หรือสูงเพียงไร ก็ไม่ได้ดีไปกว่าต้นปาล์มที่ไม่ออกผลหรือกอไม้แห้ง

[26] โกรอ่าน 39:12, 13:17

“หน้าดอกไม้อาจบึ้งตึงหรือเกี่ยวพาราสี,
หญิงงามที่โหดร้ายอาจกุมบังเหียนและยั่ววน,
ความซื่อายในคนอัปลักษณ์ไม่เป็นที่พึงประสงค์,
และความเจ็บปวดในดวงตาที่บอดเจ็บเป็นสองเท่า” [27]

60

คำสอนปราปราหนึ่งซึ่งเชื่อถือได้กล่าวว่า : “สำหรับผู้ที่เป็นหนึ่งในผู้รู้ : [28] เขาต้องคุ้มกันตนเอง ปกป้องความศรัทธาของตน ต่อต้านความมัวเมาของตน และเชื่อฟังบทบัญญัติของพระผู้เป็นนายของตน, จากนั้นเป็นหน้าที่ของประชาชนที่จะเอาเขาเป็นแบบแผน” เนื่องด้วยวาระที่ศักดิ์สิทธิ์และเลื่องลือเหล่านี้บรรจเจอนไขทั้งหมดของการเรียนรู้ การอธิบายความหมายอย่างย่อของวาระเหล่านี้จึงเหมาะสม, ใครก็ตามที่ขาดคุณสมบัติสวรรค์เหล่านี้ และมิได้แสดงให้เห็นเจอนไขที่จำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เหล่านี้ในชีวิตของตนเอง ไม่ควรถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้รู้ และไม่คู่ควรที่จะเป็นบุคคลตัวอย่างสำหรับศาสนิกชน

61

เจอนไขแรกทีจำเป็นเหล่านี้คือการคุ้มกันตนเอง เป็นที่ชัดเจนว่า นี้มิได้หมายถึงการคุ้มครองตนเองให้พ้นจากความหายนะและบททดสอบทางวัตถุ เพราะศาสนทูตและนักบุญแต่ละคนและทุกคนประสบกับความทุกข์ทรมานอย่างเข้มข้นที่สุดที่โลกจะมีให้ และเป็นเป้าของทารุณกรรมและความก้าวร้าวของมนุษยชาติ, พวกเขาพลีชีพเพื่อความผาสุกของประชาชน และรีบไปยังสถานที่สละชีวิตอย่างหมดหัวใจ และด้วยความสมบูรณ์ภายในและภายนอกทั้งหมดของตน พวกเขาสวมมนุษยชาติด้วยเสื้อผ้าใหม่แห่งคุณลักษณะที่ล้ำเลิศ ทั้งที่ได้มาภายหลังและมีมาแต่กำเนิด, ความหมายเบื้องต้นของการคุ้มกันตนเองนี้คือ การได้มาซึ่งคุณลักษณะทั้งหลายของความสมบูรณ์ทางวัตถุและจิตใจ

62

คุณลักษณะแรกของความสมบูรณ์คือการเรียนรู้และปัญญาที่บรรลุถึงวัฒนธรรม และสถานะเกียรติคุณนี้บรรลุได้เมื่อบุคคลผสมความรู้ที่ถ้วนทั่วเกี่ยวกับสถานะความเป็นจริงที่ซับซ้อนและเหนือธรรมดาที่เกี่ยวข้องพระผู้เป็นเจ้า สัจธรรมมูลฐานของกฎทางศาสนาและกฎการปกครองในคัมภีร์โบราณ

[27] รุมี แมทนารี I, พ.ศ. 2449-2450 (ค.ศ. 1906-1907)

[28] โอลามาเป็นคำอาราบิค อาจแปลว่า “ผู้รู้” “นักวิทยาศาสตร์” “ผู้เชี่ยวชาญศาสนา”

เนื้อหาของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอื่น ระเบียบข้อบังคับและกระบวนการวิธีทั้งหลายที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าและอารยธรรมของประเทศที่เด่นเฉพาะตัวนี้, นอกจากนี้เขาควรับทราบกฎและหลักการ ธรรมเนียม สภาพความเป็นอยู่และมารยาทสังคม คุณด้านวัตถุและศีลธรรมที่เป็นลักษณะเฉพาะของศิลปะการปกครองของประเทศอื่นๆ และควรเชี่ยวชาญเป็นอย่างดีในทุกสาขาวิชาที่มีประโยชน์ในสมัยนั้น อีกทั้งศึกษาบันทึกทางประวัติศาสตร์ของรัฐบาลและชนชาติทั้งหลายเมื่อสมัยก่อน, เพราะหากผู้รู้ไม่มีความรู้เกี่ยวกับคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ศาสตร์ของพระผู้เป็นเจ้าและศาสตร์ทางธรรมชาติทั้งหมด ธรรมศาสตร์ศาสนาและศิลปะการปกครองวิชาที่หลากหลายในเวลานั้น เหตุการณ์ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในประวัติศาสตร์ เขาอาจพิสูจน์ว่าไม่สามารถพอสำหรับสถานการณ์ฉุกเฉิน และนี่ไม่สอดคล้องกับคุณสมบัติที่จำเป็นของความรู้ที่ครบถ้วน

63

ตัวอย่างเช่น หากมุสลิมผู้รู้ในธรรมคนหนึ่งดำเนินการโต้เหตุผลกับคริสเตียนคนหนึ่ง และเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับทำนองเพลงอันรุ่งโรจน์ของกอสเปว ไม่ว่าเขาจะถ่ายทอดคัมภีร์โบราณและสัจธรรมในคัมภีร์นี้มากเพียงไร ก็ไม่สามารถทำให้คริสเตียนผู้นั้นเชื่อมั่น และถ้อยคำของเขาก็จะถูกเมิน, อย่างไรก็ตามหากคริสเตียนสังเกตเห็นว่า ชาวมุสลิมเชี่ยวชาญหลักธรรมมูลฐานของศาสนาคริสต์มากกว่านักบวชคริสเตียนทั้งหลายเอง และเข้าใจความหมายของคัมภีร์ทั้งหลายดีกว่าตน เขาจะยอมรับการถกเหตุผลของชาวมุสลิมด้วยความดีใจ และจะไม่หันไปฟังสิ่งอื่น

64

เมื่อหัวหน้าของคณะผู้ถูกเนรเทศ [29] มาอยู่ต่อหน้าผู้ที่เป็นดวงตะวันแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์ ความรอดพ้นและความมั่นใจ นั่นคือ อีหม่ามเรซา หากในระหว่างการสัมภาษณ์อีหม่ามเรซาผู้เป็นเหมือนแห่งความรู้ หาได้ถึงการถกเหตุผลของตนกับผลงานที่เชื่อถือได้ที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับสำหรับเอกซิลาต เขาจะไม่มีวันยอมรับความยิ่งใหญ่ของอีหม่ามเรซา

* * * * *

[29] เรซ กาลูทา ซึ่งเป็นเจ้าชายหรือผู้ปกครองคณะผู้ถูกเนรเทศในบาบิโลน และชาวยิวไม่ว่าอยู่ที่ไหนต่างเคารพชื่นชมเขา

65

ยิ่งไปกว่านั้นรัฐตั้งอยู่บนสองพลังอำนาจที่ทรงอิทธิฤทธิ์ นั่นคือ นิติบัญญัติ และบริหาร ศูนย์รวมของอำนาจบริหารคือรัฐบาล ขณะที่ศูนย์รวมของ อำนาจนิติบัญญัติคือผู้รู้ หากเสาะและตัวค้ำอันยิ่งใหญ่ที่เป็นอำนาจนิติบัญญัติ พิสูจน์ว่าบกพร่อง เป็นไปได้อย่างไรที่รัฐจะยืนอยู่ได้?

66

เมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่ว่าปัจจุบันนี้ บรรดาผู้รู้ครบถ้วนและพัฒนาเต็มที่ นั้นหาได้ยาก และรัฐบาลและประชาชนจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องมี ระเบียบและทิศทาง เป็นสิ่งจำเป็นที่จะก่อตั้งคณะผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งสมาชิก ของแต่ละกลุ่มในขณะนี้เป็นผู้เชี่ยวชาญหนึ่งในสาขาความรู้ทั้งหลายที่กล่าว มาข้างต้น, คณะนี้ด้วยความแข็งขันและกระปรี้กระเปร่าที่สุด ควรพิจารณา หารือเงื่อนไขจำเป็นทั้งหมดในปัจจุบันและอนาคต และนำมาซึ่งความสมดุล และระเบียบ

67

ตราจฉบับปัจจุบันกฏศาสตร์ยังไม่มีบทบาทชี้ขาดในศาลของเรา เพราะว่าโ อลามาแต่ละคนประกาศโองการทั้งหลายออกมาตามที่ตนเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งอิงกับการตีความตามใจชอบและความคิดเห็นส่วนตัวของเขา, ตัวอย่างเช่น ชายสองคนนำปัญหาไปขึ้นศาล โอลามาคนหนึ่งจะตัดสินเป็น คุณต่อโจทย์ โอลามาอีกคนหนึ่งจะตัดสินเป็นคุณต่อจำเลย และอาจถึงกับ เกิดขึ้นว่าในคดีเดียวกัน โมฆทาฮิดคนเดียวกันประกาศคำตัดสินสองอย่าง ออกมาอย่างขัดกันด้วยเหตุผลว่า ครั้งแรกเขาได้รับแรงดลใจไปในทิศทาง หนึ่ง และจากนั้นไปอีกทิศทางหนึ่ง, ไม่มีข้อสงสัยว่าสภาพนี้ของกิจการ ทั้งหลายได้ทำให้ทุกประเด็นที่สำคัญสับสนและต้องเป็นอันตรายต่อรากฐาน ของสังคม เพราะทั้งโจทย์และจำเลยจะไม่เคยหมดหวังว่าในความสำเร็จใน ที่สุด และถัดมาแต่ละฝ่ายจะหมดเปลืองชีวิตไปกับการพยายามจะให้คำ ตัดสินภายหลังที่พลิกคำตัดสินก่อน, ดังนั้นเวลาทั้งหมดของพวกเขาจะถูกใช้ ไปกับการต่อสู้คดี ซึ่งผลก็คือชีวิตของพวกเขาแทนที่จะได้อุทิศต่อภารกิจที่ มีประโยชน์และกิจการที่จำเป็นส่วนตัว กลับหมดไปกับการโต้แย้ง, ที่จริง แล้วคู่กรณีทั้งสองอาจตายไปก็น่าจะดี เพราะพวกเขาไม่สามารถรับใช้ รัฐบาลและชุมชนแม้แต่น้อย, อย่างไรก็ตามหากคำตัดสินที่จะออกมานั้นแน่ ชัดและเป็นอันสิ้นสุด ฝ่ายที่ถูกตัดสินโดยชอบว่าผิด ก็จะต้องยกเลิก ความหวังทั้งหมดที่จะเปิดคดีใหม่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจากนั้นจะได้ ผ่อนคลายจากเรื่องนั้น และกลับไปดูแลเรื่องที่สำคัญต่อตนเองและผู้อื่น

68

เนื่องด้วยวิธีการเบื้องต้นสำหรับการให้ได้มาซึ่งสันติสุขและความสงบของประชาชน และเครื่องมือที่มีประสิทธิผลสูงสุดสำหรับความก้าวหน้าของทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย คือเรื่องที่สำคัญยิ่งนี้, เป็นหน้าที่ของบรรดาสมาชิกผู้รู้ของสภาปรึกษาหารือที่ยิ่งใหญ่ ผู้ซึ่งเชี่ยวชาญอย่างถ้วนทั่วเกี่ยวกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ที่จะค่อยๆ พัฒนาระบบวิธีเดียว โดยตรงและแน่ชัดสำหรับการยอมความกัน, เครื่องมือนี้ควรได้รับการตีพิมพ์ทั่วทั้งประเทศโดยคำสั่งของกษัตริย์ และข้อกำหนดในนั้นควรเป็นที่ยึดถืออย่างเข้มงวด, ปัญหาที่สำคัญยิ่งนี้ต้องได้รับความเอาใจใส่อย่างเร่งด่วน

69

คุณลักษณะที่สองของความสมบูรณ์คือความยุติธรรมและความเป็นกลาง นี้หมายความว่าไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตัวของตนเองและความได้เปรียบที่เห็นแก่ตัวของตน และดำเนินการตามกฎหมายของพระผู้เป็นเจ้าโดยไม่สนใจสิ่งอื่นใดแม้แต่น้อย, นี้หมายความว่าให้เห็นตนเองเป็นเพียงหนึ่งในคนรับใช้ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงครอบครองทุกสิ่ง และไม่พยายามจะเด่นกว่าผู้อื่นเว้นแต่ใฝ่ฝันที่จะเด่นทางธรรม, นี้หมายความว่าให้ถือว่าความผาสุกของชุมชนคือความผาสุกของตนเอง นี้หมายความว่าให้ถือว่ามนุษยชาติเป็นบุคคลเดียว และตัวเองนั่นคืออวัยวะหนึ่งของร่างกายนั้น และให้รู้อย่างแน่ใจได้ว่า หากอวัยวะใดของร่างกายนี้ได้รับความเจ็บปวดหรือบาดเจ็บ ก็จะส่งผลอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ให้อวัยวะที่เหลือทั้งหมดต้องทุกข์ทรมาน

70

เงื่อนไขจำเป็นที่สามที่สำหรับความสมบูรณ์คือ การลุกขึ้นด้วยความจริงใจโดยสมบูรณ์และจุดประสงค์ที่บริสุทธิ์เพื่ออบรมมวลชน : การพยายามสุดกำลังที่จะสอนพวกเขาเกี่ยวกับสาขาวิชาต่างๆ และศาสตร์ทั้งหลายที่มีประโยชน์ การสนับสนุนพัฒนาการของความก้าวหน้าสมัยใหม่ การขยายขอบเขตการพาณิชย์ อุตสาหกรรมและศิลปะต่างๆ การส่งเสริมมาตรการทั้งหลายที่จะเพิ่มความมั่งคั่งของประชาชน, เพราะมวลประชากรไม่ได้รับทราบเกี่ยวกับวิธีการที่สำคัญเหล่านี้ ซึ่งประกอบกันเป็นการเยียวยาที่ปัจจุบันทันด่วนสำหรับความเจ็บป่วยเรื้อรังของสังคม

71

เป็นสิ่งจำเป็นที่บรรดาผู้เชี่ยวชาญและผู้รู้ในธรรม ควรดูแลรับผิดชอบให้คำแนะนำและเคี่ยวเข็ญมวลชนด้วยความจริงใจทั้งหมดและเจตนาที่บริสุทธิ์ และเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้น และทำให้การมองเห็นของพวกเขาชัด

ด้วยน้ำยาหยอดตาที่เป็นความรู้, เพราะปัจจุบันนี้ประชาชนจากกันบึงแห่งความมมงายของตน นึกคิดว่าใครก็ตามที่เชื่อในพระผู้เป็นเจ้าและเครื่องหมายของพระองค์ เชื่อในศาสนทูตทั้งหลาย การเปิดเผยพระธรรมและกฎของพระผู้เป็นเจ้า เป็นคนเคร่งศาสนาและกลัวพระผู้เป็นเจ้า จำเป็นต้องเกียจคร้านและใช้วันเวลาของตนอย่างเฉื่อยชา เพื่อจะได้รับการพิจารณาในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าว่า เป็นผู้ละทิ้งโลกและสิ่งไร้แก่นสารในโลก หมายใจของตนไปยังชีวิตหน้า และแยกตนเองจากมนุษย์คนอื่นเพื่อจะได้เข้าใกล้พระผู้เป็นเจ้ายิ่งขึ้น เนื่องด้วยหัวข้อนี้ จะได้รับการอธิบายให้กระจ่างที่อื่นในเล่มนี้ เราจะหยุดไว้แค่นี้ตอนนี้

72

คุณลักษณะอื่นๆ ของความสมบูรณ์คือ เกรงกลัวพระผู้เป็นเจ้า รักพระผู้เป็นเจ้าโดยการรักคนรับใช้ทั้งหลายของพระองค์ มีความอ่อนโยนและอดกลั้นและสงบ, จริ่งใจ รับผิดชอบ ปราณีและเห็นใจ, มีความมุ่งมั่นและกล้าหาญไว้วางใจได้และแข็งขัน มุมานะและดีนรนต์ต่อสู้, เอื้อเฟื้อ จงรักภักดีปราศจากความประสงค์ร้าย ไฟแรงและสำนึกในเกียรติ มีจิตใจสูงและใจกว้าง และคำนึงถึงสิทธิของผู้อื่น, ใครก็ตามที่ขาดคุณลักษณะที่เป็นเลิศของความเป็นมนุษย์เหล่านี้ นั้นบกพร่อง หากเราจะอธิบายความหมายข้างในของแต่ละคุณลักษณะเหล่านี้ "บทกวีต้องใช้กระดาศเจ็ดสิบมอนด์" [30]

* * * * *

73

ลำดับที่สองของมาตรฐานทางจิตวิญญาณเหล่านี้ที่ใช้กับผู้ที่มีความรู้คือ เขาควรเป็นผู้ปกป้องความศรัทธาของตน, เป็นที่ชัดเจนว่าวจนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้มิได้หมายถึงแต่การแสวงหาน้ำยทั้งหลายของกฎ โดยการถือปฏิบัติรูปแบบทั้งหลายของการบูชา หลีกเสี่ยงบาปใหญ่และบาปน้อย ปฏิบัติตามบทบัญญัติของศาสนาเป็นกิจวัตร และคุ้มครองศาสนาด้วยวิธีเหล่านี้ทั้งหมด, วจนะศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้หมายความว่า ประชากรทั้งหมดควรได้รับการคุ้มครองในทุกวิถีทาง ควรมีการพยายามทุกอย่างที่จะรับทุกมาตรการที่เป็นไปได้มาใช้ผสมกัน เพื่อขูพระวจนะของพระผู้เป็นเจ้า เพิ่มจำนวนศาสนิกชน ส่งเสริมและเชิดชูศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และทำให้ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้ามีชัยเหนือศาสนาอื่นๆ

[30] หน่วยน้ำหนักในเตหะราน เท่ากับ 6.66 ปอนด์ หรือ 3 กก

74

ที่จริงแล้วหากเจ้าหน้าที่ศาสนาของมุสลิมพากเพียรตามเส้นทางเหล่านี้ดังที่พวกเขาควรทำ เวลานี้ทุกชาติบนพิภพคงถูกรวบรวมเข้ามาในร่มไม้ชายคาแห่งเอกภาพของพระเจ้าแล้ว และไฟที่เจ็ดจำแห่ง "เพื่อว่าพระองค์จะทำให้ศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามีชัยเหนือทุกศาสนาอื่น" [31] จะลุกโพล่งเหมือนดวงอาทิตย์ในใจกลางของโลก

75

สิบห้าศตวรรษหลังจากพระคริสต์ ลูเธอร์ผู้ซึ่งแต่ดั้งเดิมเป็นหนึ่งในสมาชิกสิบสองคนของคณะศาสนาคาทอลิก ณ ศูนย์กลางการปกครองของพระสันตะปาปา และต่อมาได้ริเริ่มความเชื่อทางศาสนาของโปรเตสแตนต์ เขาต่อต้านพระสันตะปาปาเกี่ยวกับบางประเด็นในหลักความเชื่อ เช่น ข้อห้ามการสมรสของพระ การเคารพและโค้งคำนับรูปปั้นของเหล่าอัครสาวกและผู้นำคริสเตียนในอดีต ธรรมเนียมปฏิบัติและพิธีทางศาสนาอื่นๆ ซึ่งค่อยๆ เพิ่มเข้าไปในบทบัญญัติของกอสเปว, ถึงแม้ว่าในช่วงเวลานั้นอำนาจของพระสันตะปาปายังใหญ่มาก และเขาได้รับการพิจารณาว่าน่าพรันพริงถึงขนาดที่กษัตริย์ทั้งหลายของยุโรปสั่นและสะท้านเมื่ออยู่ต่อหน้าเขา และเขาควบคุมเรื่องใหญ่ๆ ทั้งหมดของยุโรปไว้ในเงื้อมมือแห่งอำนาจของเขา กระนั้นก็ตามเพราะว่าจุดยืนของลูเธอร์เกี่ยวกับอิสรภาพของผู้นำศาสนาที่จะสมรส การละเว้นการบูชาและหมอบกราบต่อรูปปั้นและรูปจำลองที่แขวนไว้ในโบสถ์ และการยกเลิกพิธีทั้งหลายที่เพิ่มเข้าไปในกอสเปว เป็นที่สาธิตแล้วว่าถูกต้อง และเพราะว่าวิธีที่เหมาะสมถูกนำมาใช้เพื่อเผยแพร่ทัศนะของเขา ภายในสี่ร้อยกว่าปีสุดท้ายนี้ ประชากรส่วนใหญ่ของอเมริกา ประชากรสี่ในห้าของเยอรมันและอังกฤษ และชาวออสเตรเลียหลายเปอร์เซ็นต์ รวมแล้วราวหนึ่งร้อยยี่สิบห้าล้านคนถูกดึงมาจากกลุ่มอื่นๆ ของศาสนาคริสต์ เข้ามาในนิกายโปรเตสแตนต์ ผู้นำทั้งหลายของศาสนานี้ยังคงพยายามทุกอย่างที่จะส่งเสริมนิกายของตน และปัจจุบันบนชายฝั่งตะวันออกของอัฟริกาซึ่งดูเหมือนว่าจะปลดแอกชาวซูดานและชนชาตินิโกรต่างๆ พวกเขาได้ก่อตั้งโรงเรียนและวิทยาลัยทั้งหลาย และกำลังฝึกฝนและขัดเกลาชนเผ่าอัฟริกันทั้งหลายที่ป่าเถื่อนโดยสมบูรณ์ให้เป็นอารยชน ขณะที่จุดประสงค์เบื้องต้นที่แท้จริงของพวกเขาคือ เพื่อจะเปลี่ยนชนเผ่านิโกรมุสลิมทั้งหลายให้มานับถือนิกายโปรเตสแตนต์ ทุกชุมชนกำลังตราครุฑเพื่อความก้าวหน้าของประชาชนของตน และเรา (นั่นคือมุสลิม) ยังหลับต่อ!

[31] โครอ่าน 9:33, 48:28, 61:9

76

ถึงแม้ไม่เป็นที่ชัดเจนว่า จุดประสงค์อะไรผลักดันชายผู้นี้และเขากำลังโน้มน้าวไปยังไปทางไหน จงดูว่าความพยายามที่ไฟแรงของผู้นำโปรเตสแตนต์ทั้งหลาย ได้กระจายหลักความเชื่อของเขาไปกว้างไกลเพียงไหน

77

บัดนี้หากประชาชนที่เรื่อนามของพระเจ้าเป็นเจ้าของที่แท้จริงองค์เดียว ผู้ซึ่งเป็นผู้รับการเสริมพลังของพระองค์และเป็นจุดหมายของความช่วยเหลือของพระองค์ ออกแรงทั้งหมด และด้วยความอุทิศโดยสมบูรณ์โดยวางใจในพระองค์และหันหนีจากทุกสิ่งนอกจากพระองค์ นำกระบวนการวิธีสำหรับการกระจายศาสนามาใช้ แล้วทุ่มเทความพยายามทั้งหมดให้กับจุดหมายนี้ เป็นที่แน่นอนว่าแสงธรรมของพระองค์จะปกคลุมทั้งพิภพ

78

คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบสภาวะความเป็นจริงที่อยู่ใต้พื้นผิวของเหตุการณ์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งไม่สามารถจับชีพจรของโลกภายใต้นิ้วมือของตน ไม่รู้ว่าจะต้องให้ปริมาณยาแห่งสัจธรรมมากขนาดไหน เพื่อรักษาโรคเก่าเรื้อรังแห่งความจอมปลอมนี้ พวกเขาเชื่อว่าศาสนาสามารถกระจายไปได้ด้วยดาบเท่านั้น และหนุนความคิดเห็นของตนด้วยคำสอนปรัมปรา "เราคือศาสนทูตโดยดาบ" อย่างไรก็ตามหากพวกเขาตรวจสอบปัญหานี้อย่างรอบคอบ ก็จะเห็นว่าในยุคและสมัยนี้ ดาบไม่ใช่วิธีที่เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่ศาสนา เพราะดาบจะเติมหัวใจของประชาชนด้วยรู้สึกขบถและสยองขวัญเท่านั้น, ตามกฎสวรรค์ของพระโมฮัมหมัด ไม่เป็นที่อนุญาตให้บีบบังคับประชาชนแห่งคัมภีร์ให้เห็นคุณค่าและยอมรับศาสนา, แม้ว่าเป็นข้อผูกพันอันศักดิ์สิทธิ์ที่ตกมายังผู้ที่เชื่อในเอกภาพของพระเจ้าที่มีมโนธรรมทุกคน ให้นำทางมนุษยชาติมาสู่สัจธรรม คำสอนปรัมปรา "เราคือศาสนทูตโดยดาบ" และ "เราถูกบัญชาให้คุกคามชีวิตของประชาชนจนกระทั่งพวกเขาบอกว่า "ไม่มีพระเจ้าเป็นเจ้าอื่นใดนอกจากพระเจ้า" หมายถึงพวกที่บูชาเทวรูปในยุคแห่งความเขลา ผู้ซึ่งด้วยความตาบอดและดราม่าเยี่ยงสัตว์ป่า ได้จมลงไปต่ำกว่าระดับของมนุษย์, ความศรัทธาที่เกิดจากการใช้ดาบแทงยากที่จะวางใจได้ และจะกลับคืนไปสู่ความหลงผิดและความไม่เชื่อด้วยเหตุเล็กน้อย, หลังจากการเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระโมฮัมหมัด และการล่องลับของพระองค์ไปสู่ "ที่ประทับแห่งสัจธรรม ณ เบื้องหน้ากษัตริย์ที่ทรงอิทธิฤทธิ์" [32] ชนเผ่าทั้งหลายรอบๆ เมดินาเล็กลงสู่ศาสนาของตน โดยกลับไปบูชาเทวรูปในสมัยของพวกไม่เอาศาสนา

[32] โกรอ่าน 54:55

79

จงระลึกถึงเมื่อลมหายใจที่วิสุทธิของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (พระเยซู) กำลังโชนศนธรสไปยังปาเลสไตน์และกาลิลี ชายฝั่งของจอร์แดน และภูมิภาคทั้งหลายรอบๆ เยรูซาเลม และทำนองเพลงวิเศษของกอสเปวตั้งอยู่ในหูของผู้ที่สว่างทางธรรม ชนชาติทั้งปวงของเอเชียและยุโรป อัฟริกาและอเมริกา โอซีเนียซึ่งประกอบด้วยเกาะและหมู่เกาะต่างๆ ในมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดีย เป็นผู้บูชาไฟและไม่เอาศาสนา โดยไม่รู้เกี่ยวกับสรเสียงของพระผู้เป็นเจ้าที่พูดออกมาในวันแห่งพระปฎิญา ^[33] ขาวยิวเท่านั้นที่เชื่อในความเป็นเจ้าและความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า, หลังจากการประกาศของพระเยซู ลมหายใจที่บริสุทธิ์และพื้นชีวิตจากปากของพระองค์ได้ประสาชีวิตนิรันดร์ให้แก่บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในภูมิภาคทั้งหลายเป็นเวลาสามปี และโดยการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ กฎของพระคริสต์ซึ่งเวลานั้นเป็นการเยียวยาที่จำเป็นสำหรับร่างกายของโลกที่เจ็บป่วย ได้รับการสถาปนา, ในสมัยของพระเยซูมีเพียงไม่กี่คนที่หันหน้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า ความจริงแล้วสาวกสิบสองคนและสตรีสามสี่คนเท่านั้นที่กลายเป็นศาสนิกชนผู้อย่างแท้จริง และหนึ่งในสาวกคือยูดา อิสคาริโอท ได้ตีจากศาสนาของตนทำให้เหลือสาวกสิบเอ็ดคน หลังจากการเสด็จขึ้นสู่อาณาจักรอันรุ่งโรจน์พระเยซู สาวกไม่กี่คนเหล่านี้ยืนขึ้นด้วยคุณลักษณะทางจิตวิญญาณและการกระทำที่บริสุทธิ์และศักดิ์สิทธิ์ พวกเขาลุกขึ้นโดยอำนาจของพระผู้เป็นเจ้าและลมหายใจให้ชีวิตของพระเมไชยะ เพื่อช่วยชนชาติทั้งหมดของโลกให้รอดพ้น, จากนั้นชาติที่บูชาเทวรูปทั้งหมดและขาวยิวลุกขึ้นด้วยอำนาจของตน เพื่อจะดับไฟของพระผู้เป็นเจ้าที่ถูกจุดขึ้นมาในตะเกียงแห่งเยรูซาเลม "พวกเขายินดีจะดับแสงของพระผู้เป็นเจ้าด้วยปากของตน : แต่พระผู้เป็นเจ้าประสงค์จะทำให้แสงของพระองค์สมบูรณ์ แม้ว่าพวกนอกศาสนาจะรังเกียจแสงนั้น" ^[34] ภายใต้การทรمانอย่างรุนแรง พวกเขาทำให้ทุกวิญญาณที่วิสุทธิเหล่านี้ตาย สับร่างกายที่บริสุทธิ์และไร้มลทินของพวกเขາบางคนออกเป็นชิ้นๆ ด้วยมีดอีโต้ของคนขายเนื้อ และเอาไปเผาในเตาเผา ยึดแขนขาของสาวกบางคนบนเครื่องทรมานแล้วฝังพวกเขาทั้งเป็น, ทั้งๆ ที่ได้รับการตอบแทนอย่างเจ็บปวดทรมานนี้ คริสเตียนทั้งหลายยังคงสอนศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าต่อไป และไม่เคยชักดาบออกจากฝักหรือแม้แต่ถากแถม, จากนั้นในตอนจบศาสนาของพระคริสต์ได้ห้อมล้อมทั้งพิภพ จนไม่เหลือร่องรอยของศาสนาอื่นใดในยุโรปและอเมริกา

[33] โกรอ่าน 7:171 วันที่พระผู้เป็นเจ้ากล่าวต่อบรรดาคนรุ่นหลังของอดัมว่า "เราไม่ใช่พระผู้เป็นนายของเจ้าหรือ?" และพวกเขาตอบว่า "ใช่แล้ว เราเป็นพยาน"

[34] โกรอ่าน 9:33

และปัจจุบันนี้ในเอเชียและอัฟริกาและโอเชเนีย มวลชนอันไพศาลกำลังดำรงชีวิตอยู่ในเขตคุ้มครองของกอสเปวี่เล่ม

80

ด้วยข้อพิสูจน์ที่แย้งไม่ได้ข้างบนเป็นที่พิสูจน์อย่างสมบูรณ์ว่า ศาสนาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของต้องเผยแผ่โดยความสมบูรณ์ทั้งหลายของมนุษย์ โดยคุณลักษณะทั้งหลายที่เป็นเลิศและน่ายินดี และความประพจน์ที่มีธรรม, หากดวงวิญญาณหนึ่งเข้าหาพระเจ้าด้วยความสมัครใจ เขาจะได้การยอมรับ ณ ธรณีประตูแห่งความเป็นหนึ่ง เพราะดวงวิญญาณดังกล่าวเป็นอิสระจากการคำนึงถึงส่วนตัว ความโลภและผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัว และเข้ามาลี้ภัยภายในร่มไม้ชายคาที่เป็นความคุ้มครองของพระเจ้าผู้เป็นนายของตน เขาจะเป็นที่รู้จักในหมู่มนุษย์ว่ามีวาจาสัตย์และไว้วางใจได้ พอประมาณและมีความกระตือรือร้น จิตใจสูงและจงรักภักดี ชักจูงให้ทุจริตไม่ได้และเกรงกลัวพระเจ้า, ในลักษณะนี้จุดประสงค์เบื้องต้นในการเปิดเผยกฎของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ นั้นคือเพื่อนำมาซึ่งความสุขในชีวิตหน้าและอารยธรรมและขัดเกลาอุปนิสัยใจคอในชีวิตนี้ จะสำเร็จเป็นความจริง, สำหรับดาบ ดาบจะเพียงสร้างคนที่ดูภายนอกว่าเป็นศาสนิกชน แต่ภายในใจเป็นคนทรยศและเลิกละศรัทธา

* * * * *

81

ที่นี่เราจะเล่าเรื่องที่จะเป็นตัวอย่างสำหรับทุกคน บันทึกลำดับเหตุการณ์ของชาวอาหรับบอกว่า ณ เวลาก่อนการเสด็จมาของพระโมฮัมหมัด นูแมนลูกชายของโมนเชร์ชาวแลคไมท์ เป็นกษัตริย์อาหรับในยุคแห่งความเขลา, ที่ทำการรัฐบาลของเขาคือเมืองไฮร์ห์ วันหนึ่งเขาดื่มเหล้าองุ่นหลายถ้วยจนมึนงงและเสียการใช้เหตุผล, ในสภาพที่เมาและไม่รู้ตัวนี้ เขาออกคำสั่งให้สังหารสองสหายคนโปรดเขาคือ คาลิดลูกชายของมุตลลิล และ อัมร์ลูกชายของมาซูด คัลดิห์, เมื่อตื่นขึ้นมาจากการดื่มอย่างครึกครื้น เขาสอบถามเกี่ยวกับเพื่อนสองคนนี้และได้รับข่าวที่เจ็บปวด เขาทุกข์ใจมาก และเพราะความรักและปรารถนาเพื่อนสองคนนี้อย่างแรงกล้า เขาสร้างอนุสาวรีย์ที่งดงามสองอันที่หลุมศพของทั้งสอง และให้ชื่อว่าอนุสาวรีย์เพื่อนเลือด

82

จากนั้นเขากำหนดสองวันเพื่อการรำลึกถึงเพื่อนสองคนนี้ และเรียกรวันหนึ่งว่าวันแห่งความชั่วร้าย ละอีกวันหนึ่งวันแห่งความกรุณา, ทุกๆ ปีในสองวันที่กำหนดไว้นี้ เขาจะออกมาพบกับพิธีที่เอิกเกริกและนั่งอยู่ระหว่างอนุสาวรีย์ทั้ง

สองนี้ หากในวันแห่งความชั่วร้าย สายตาของเขามองไปที่ผู้ใด บุคคลนั้น จะถูกสังหาร แต่ในวันแห่งความกรุณา ใครก็ตามที่ผ่านมาจะได้รับของขวัญ และผลประโยชน์อย่างท่วมท้น, ดังกล่าวนี้อีกกฎเกณฑ์ของเขาที่ประทับตรา ด้วยสัตย์สาบานอันยิ่งใหญ่และถือปฏิบัติอย่างเข้มงวดเสมอ

83

วันหนึ่งกษัตริย์ทรงม้าที่เรียกว่ามาห์มุดและขี่ออกไปในที่ราบเพื่อล่าสัตว์ ทันใดนั้นเขามองเห็นลาป่าตัวหนึ่งแต่ไกล นูแมนควบม้าด้วยความเร็วเพื่อไล่ให้ทันลานั้นจนตัดขาดจากข้าราชการบริวาร, เมื่อยามค่ำใกล้เข้ามากษัตริย์หลงทางอย่างสิ้นหวัง เมื่อนั้นเขามองเห็นเต็นท์ไกลออกไปในทะเลทราย เขา จึงหันมามุ่งไปทางนั้น เมื่อไปถึงทางเข้าเต็นท์เขาถามว่า "ท่านจะรับแขก หรือไม?" เจ้าของ (คือฮัลซาลาลูกชายของอาบิก้าเฟร์ย ทาอิ) ตอบว่า "ใช่ แล้ว" เขาออกมาและช่วยนูแมนลงจากม้า จากนั้นเขาไปหาภรรยาของตน และบอกเธอว่า "มีเครื่องหมายที่ชัดเจนของความยิ่งใหญ่ในท่าทางของ บุคคลนี้ จงแสดงการต้อนรับขับสู้เขาให้ดีที่สุด และเตรียมงานฉลองให้ พร้อม" ภรรยาของเขากล่าวว่า "เรามีแกะตัวหนึ่ง จงพลีแกะนี้ ฉันเก็บแบ่ง เพื่อไว้เล็กน้อยสำหรับวันดังกล่าวนี้" ฮัลซาลารีดนมแกะก่อนและถือขามนม ไปให้นูแมน จากนั้นเขาฆ่าแกะและเตรียมอาหาร และด้วยความเป็นมิตร และความเมตตารักใคร่ของเขา นูแมนผ่านคืนนั้นไปด้วยความสงบและสบาย เมื่อรุ่งอรุณมาถึงนูแมนเตรียมพร้อมจะจากไป เขากล่าวต่อฮัลซาลาว่า : "ท่านแสดงความเอื้อเฟื้อต่อเราที่สุด ต้อนรับและเลี้ยงอาหารเรา เราคือนูแมนลูกชายของโมนเชร์ เราจะรอคอยการมาถึงของเจ้า ณ ราชสำนักของเราอย่างกระตือรือร้น"

84

เวลาผ่านไปดินแดนแห่งത്യ่เกิดข้าวยากหมากแพง ฮัลซาลาขาดสิ่งจำเป็น สุดๆ และด้วยเหตุผลนี้เขาจึงออกแสวงหากษัตริย์, ด้วยความบังเอิญที่ แปลกประหลาดเขาไปถึงในวันแห่งความชั่วร้าย, นูแมนหนักใจอย่างยิ่ง เขา เริ่มตำหนิเพื่อนของตนโดยกล่าวว่า "ทำไมท่านมาหาเพื่อนของท่านวันนี้ไม่ มาวันอื่น? เพราะวันนี้เป็นวันแห่งความชั่วร้าย นั่นคือ วันแห่งความพิโรธ และวันแห่งความบีบคั้น วันนี้หากสายตาของเรามองไปที่กอบุสลูกชายคน เดียวของเรา เขาก็จะไม่มีชีวิตรอด บัดนี้จึงขอความโปรดปรานใดก็ตามที่ เจ้าต้องการจากเรา"

85

ฮัลซาลากล่าวว่า : "ข้าไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับวันแห่งความชั่วร้ายของท่าน ในเรื่องของขวัญสำหรับชีวิตนี้ ของขวัญนั้นมุ่งหมายไว้สำหรับผู้มีชีวิต และ

เนื่องด้วย ณ ชั่วโมงนี้ข้าต้องตีความตาย โรงคลังทั้งหมดในโลกมีประโยชน์อันใดกับข้าตอนนี้เล่า?”

86

นูแมนกล่าวว่า “ไม่มีอะไรช่วยได้สำหรับเรื่องนี้”

87

ฮัลซาลาบอกเขาว่า : “เช่นนั้นขอยืดเวลาการสังหารข้า เพื่อว่าข้าจะได้กลับไปหาภรรยาและทำพินัยกรรม ปีกหน้าข้าจะกลับมาในวันแห่งความชั่วร้าย”

88

จากนั้นนูแมนขอให้มีการรับประกัน เพื่อว่าหากฮัลซาลาผิดสัญญา ผู้รับประกันจะต้องถูกสังหารแทน ฮัลซาลามองดูรอบๆ อย่างหมดหนทางและงุนงง, จากนั้นสายตาของนูแมนจึงไปที่ข้าราชการคนหนึ่งของตนคือซาริคลูกชายของอัมร์! ซึ่งเป็นลูกชายของเกยสแห่งเซย์บาน ซึ่งเขาอ่านออกเสียงบรรทัดเหล่านี้ต่อซาริคว่า : “ดูกร ผู้มีส่วนร่วมกับเรา ดูกร ลูกชายของอัมร์ มีการหนีพ้นความตายไหม? ดูกร ภราดรของทุกคนที่เดือดร้อน! ดูกร ภราดรของผู้ไม่มีพี่น้อง! ดูกร ภราดรของนูแมน วันนี้ตัวเจ้าเป็นผู้ค้ำประกันสำหรับเซค, เซย์บานผู้ประเสริฐอยู่ที่ไหน ขอพระผู้ทรงปธานทรงโปรดเขา!” แต่ซาริคตอบว่า “ข้าแต่ภราดรของข้า มนุษย์ไม่สามารถพินันกับชีวิตของตน” ถึงตอนนี้เหยื่อไม่สามารถบอกได้ว่าจะหนีไปที่ไหน จากนั้นชายคนหนึ่งชื่อคาแรดลูกชายของแอดจาแห่งชนเผ่าคาลไบท์ ยืนขึ้นและเสนอตนเองเป็นผู้ค้ำประกัน โดยตกลงว่าในวันแห่งความพิโรธปีกหน้า หากเขาไม่สามารถส่งมอบเหยื่อ กษัตริย์จะทำกับเขาคาแรดได้ตามปรารถนา, จากนั้นนูแมนให้อูลูหาร้อยตัวแก่ฮัลซาลา และส่งเขากลับบ้าน

89

ปีต่อมาในวันแห่งความชั่วร้าย ทันใดที่อรุณรุ่งขึ้นมาบนท้องฟ้า นูแมนออกเดินทางตามกิจวัตรด้วยความโอ้อ่าและเอิกเกริก ทำบางสิ่งเพื่อมุ่งสู่สุสานคู่ที่เรียกว่าเป็อนเลือด เขานำตัวคาแรดมาด้วยเพื่อจะระบายความพิโรธกับคาแรด จากนั้นบรรดาผู้เป็นเสาหลักของรัฐเอ่ยปากขอความปราณี วิงวอนกษัตริย์ขอให้รอลงอาญาคาแรด เพราะพวกเขาหวังว่าฮัลซาลาอาจจะกลับมา แต่จุดประสงค์ของกษัตริย์คือจะละเว้นชีวิตของฮัลซาลา และตอบแทนการต้อนรับขับสู้ของเขาด้วยการสังหารคาแรดแทน, เมื่อตะวันเริ่มจะตกดิน พวกเขาถอดเสื้อผ้าของคาแรดออก และเตรียมพร้อมจะตัดหัวเขา, ณ ขณะนั้นมีผู้ขี่ม้าปรากฏขึ้นมาแต่ไกล คอชม้าด้วยความเร็วสุด นูแมนกล่าว

ต่อนักดาบว่า “ทำไมยังรีรอ?” เสนาบดีทั้งหลายกล่าวว่า “ผู้ที่มาอาจเป็นฮัลซาลา” และเมื่อคนขี่ม้าเข้ามาใกล้ พวกเขาเห็นผู้ที่ไม่ใช่ใครอื่น

90

นูแมนไม่สบอารมณ์อย่างยิ่ง เขากล่าวว่า “เจ้าคนโง่! ครั้งหนึ่งเจ้าหลุดรอดจากง่ามนิวแห่งความตาย บัดนี้เจ้าต้องยั่วเขาเป็นครั้งที่สองหรือ?”

91

ฮัลซาลาตอบว่า “ที่หวานอยู่ในปากและน่ายินดีสำหรับลิ้นของข้าคือยาพิษแห่งความตาย เมื่อคิดถึงการทำตามคำปฏิญาณของข้า”

92

นูแมนถามว่า “อะไรคือเหตุผลสำหรับความไว้วางใจได้นี้ การคำนึงถึงข้อผูกพันของเจ้านี้ และความหวังในคำสัตย์ปฏิญาณของเจ้านี้?” ฮัลซาลาตอบว่า “เหตุผลนั้นคือความศรัทธาของข้าในพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว และคัมภีร์ทั้งหลายที่ถูกส่งลงมาจกสวรรค์” นูแมนถามว่า “เจ้านับถือศาสนาอะไร?” ฮัลซาลากล่าวว่า “ลมหายใจที่วิสุทธิของพระเยซูนี้เองที่ทำให้ข้ามีชีวิต ข้าเดินตามหนทางตรงของพระคริสต์ ผู้เป็นพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า” นูแมนกล่าวว่า “ขอให้เราได้สัมผัสคุณธรรมเหล่านี้ของพระวิญญาณ”

93

ดังนั้นฮัลซาลานั้นเองที่ดึงมือขาวแห่งการนำทางออกมาจากอ้อมอกแห่งความรักของพระผู้เป็นเจ้า [35] และให้ความสว่างแก่สายตาและการมองเห็นข้างในของผู้ที่มองดูด้วยแสงของกอสเปว, หลังจากที่เขารับออกเสียงวจนะสวรรค์บางท่อนจากอ้อมอกด้วยสำเนียงเหมือนเสียงระฆัง นูแมนและเสนาบดีทั้งหมดของเขาเร่งเกี่ยวเทวรูปและการบูชาเทวรูปของตน และถูกรับเข้ามาในศาสนาของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาบอกว่า “อนิจจา อนิจจา หนึ่งในพันครั้ง ทราบจนบัดนี้เราไม่เคยใส่ใจและถูกมานับความปราณีอันไม่รู้สินนี้ และถูกพรากจากฝืนนี้จากก่อนเมฆแห่งกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้า” จากนั้นกษัตริย์หลายสองอนุสาวรีย์ที่เรียกว่าเป็อนเลือดทันที เขาสำนึกผิดต่อการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของตน และสถาปนาความยุติธรรมในดินแดน

* * * * *

[35] โกรอ่าน 27:12 กล่าวถึงพระโมเสสว่า : “บัดนี้จงวางมือของเจ้าไว้ในอ้อมอกของเจ้า : มือนั้นจะออกมาขาว...หนึ่งในเก้าเครื่องหมายสำหรับฟาโรห์และประชาชนของเขา...” เช่นกันในโกรอ่าน 7:105, 20:23, 26:32 และ 28:32

94

จงสังเกตดูว่าบุคคลหนึ่งและเขาเป็นคนทะเลทราย ดูภายนอกไม่เป็นที่รู้จัก และไม่มีสถานะ เพราะว่าเขาแสดงหนึ่งในคุณสมบัติทั้งหลายของผู้ที่หัวใจบริสุทธิ์ เขาจึงสามารถปลดปล่อยประมุขผู้ทะนงนี้และคณะบุคคลอื่นอีกจำนวนมากจากความมืดตอนกลางคืนแห่งความไม่เชื่อ และนำทางพวกเขาไปสู่ยามเช้าแห่งความรอดพ้น ทำให้พวกเขาพ้นจากโลกันตร์แห่งการบูชาเทวรูป นำพวกเขาไปยังชายฝั่งแห่งความเป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้า และยุติธรรมนิยมปฏิบัติที่ส่งผลอันตรายต่อสังคมทั้งหมดและลดชนชาติทั้งหลายลงมาอยู่ในความป่าเถื่อน เราต้องคิดให้ลึกและทำความเข้าใจความหมายของเรื่องนี้

* * * * *

95

หัวใจของเราเจ็บปวดและเราสังเกตเห็นด้วยความเสียใจอย่างยิ่งว่า ความสนใจของประชาชนไม่ได้มุ่งไปที่สิ่งที่คู่ควรสำหรับยุคและเวลานี้ ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมได้รุ่งขึ้นมาบนโลกแล้ว แต่เรายังติดกับอยู่ในความมืดแห่งจินตนาการของเรา, น้ำในทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกำลังสาตซ์ครอบตัวเรา ขณะที่เรายังแห่งผากและอ่อนแอด้วยความกระหาย ขนบั้งสวรรค์กำลังลงมาจากนภา และกระนั้นเรายังคงคลำหาและงุ่มง่ามอยู่ในดินแดนที่เดือดร้อนด้วยความอดอยาก "เรายึดวันเวลาของเราอยู่ระหว่างการรำไห้และการบอกล่า"

96

หนึ่งในเหตุผลหลักที่ประชาชนของศาสนาอื่นหลีกเลี่ยงและไม่เปลี่ยนแปลงมานับถือศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าคือ ความบ้ำคั่งและความคลั่งไคล้ศาสนาอย่างไม่มีเหตุผล ตัวอย่างเช่นจงดูวณะสวรรค์ที่ตรัสต่อพระโมฮัมหมัด พระผู้เป็นเรือแห่งความรอดพ้น เป็นพระพักตร์ที่เรืองรองและพระผู้เป็นนายของมนุษย์ซึ่งบัญชาพระองค์ให้สุขภาพต่อประชาชนและสู้ทนความยุ่งยาก : "จงโต้เหตุผลกับพวกเขาด้วยกิริยาที่เมตตาที่สุด" [36] พฤกษาศักดิ์สิทธิ์นั้นซึ่งแสงของพระองค์ "ไม่ใช่ของตะวันออกหรือตะวันตก" [37] และทรงทอดร่มเงากำบังแห่งกรุณาธิคุณที่วัดไม่ได้ของพระองค์มายังชนชาติทั้งหมดของโลก ทรงแสดงความเมตตาและความอดกลั้นที่ไม่รู้สิ้นในการปฏิบัติตนของพระองค์กับทุกคน, ทำนองเดียวกันในวณะเหล่านี้พระโมเสสและแอรอน

[36] โกรอ่าน 16:126

[37] โกรอ่าน 24:35

ได้รับบัญชาให้ทำลายฟาโรห์ผู้เป็นนายแห่งอำนาจทางโลก : [38] "จงพูดกับเขาด้วยวาจาที่สุภาพ" [39]

97

ถึงแม้ว่าการปฏิบัติตนที่ประเสริฐของศาสนทูตและผู้มีธรรมทั้งหลายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง และที่จริงแล้วเป็นแบบแผนที่เป็นเลิศให้มวลมนุษยชาติปฏิบัติตามในทุกแง่ของชีวิตจนกว่าชั่วโมงนั้น [40] จะมาถึง กระนั้นก็ตามบางคนยังละเลยและถูกพรากจากคุณลักษณะแห่งความเห็นใจและความเมตตาใคร่เหล่านี้ และถูกขัดขวางจากการเข้าถึงนัยสำคัญข้างในของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย พวกเขาไม่เพียงหลีกหนีสาวกของศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ศาสนาของตนอย่างมีหลักการเท่านั้น แต่ถึงกับไม่ยอมแสดงมารยาททั่วไปต่อพวกเขา, หากคนหนึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้สมาคมกับอีกคนหนึ่ง เขาจะนำทางผู้นั้นออกมาจากความมืดและกลางคืนที่ว่างเปล่าแห่งการปฏิเสธว่า "ไม่มีพระเจ้า" ไปสู่ยามเช้าที่สว่างไสวแห่งการเชื่อและการยืนยันว่า "นอกจากพระเจ้า" [41] ได้อย่างไร จะเร่งเร้าและให้กำลังใจเขาให้ขึ้นมาจากเหวแห่งโลกกันตร์และความเขลา และป็นขึ้นไปสู่ยอดแห่งความรอดพ้นและความรู้ได้อย่างไร? จงพิจารณาอย่างยุติธรรม : หากฮัลซาลาไม่ได้ปฏิบัติต่ออนุแมนด้วยมิตรภาพที่แท้จริง โดยการแสดงความเมตตาและการต้อนรับขับสู้ต่อเขา เขาจะสามารถนำกษัตริย์และพวกบิชอปเทวรูปคนอื่นๆ จำนวนมากมาสู่การยอมรับเอกภาพของพระเจ้าได้หรือ, การทำตัวออกห่างจากประชาชน หลีกหนีพวกเขา โหดต่อพวกเขา จะทำให้พวกเขาถอยหนีไป ขณะที่เสนาหาและความเกรงใจ ความอ่อนโยนและความอดกลั้น จะดึงดูดหัวใจของพวกเขาเข้าหาพระเจ้า, เมื่อพบบุคคลหนึ่งจากต่างประเทศ หากศาสนิกชนที่แท้จริงแสดงความรู้สึกจริงเกียจและพูดคำน่าแขยงห้ามการสมาคมกับชาวต่างชาติ และกล่าวถึงพวกเขาว่า "ไม่สะอาด" คนแปลกหน้านั้นย่อมเศร้าและเจ็บใจถึงจุดที่เขาจะไม่มี

[38] ซล โอภาตถูกแปลต่างกันไปโดยผู้แปลทั้งหลายของคัมภีร์โกรอานว่า ผู้แทง ผู้ประดิษฐ์เสาะเข็ม พระผู้เป็นนายแห่งอาณาจักรที่แข็งแกร่ง ผู้ที่ถูกล้อมโดยเสนาบตี ฯลฯ โอภาตมีความหมายว่า หมุด หรือ เสาเดินท์ ดูโกรอาน 38:11 และ 89:9

[39] โกรอาน 20:46

[40] โกรอาน 33:63 "มนุษย์จะถามเจ้าเกี่ยวกับ 'ชั่วโมงนั้น' จงกล่าวว่า : ความรู้เรื่องนี้อยู่กับพระเจ้าเท่านั้น" เช่นกัน 22:1 "แผ่นดินไหวของชั่วโมงนั้น" ฯลฯ เช่นกัน ดูแมทธิว 24:36, 42 ฯลฯ สำหรับบาไฮนี้หมายถึงการเสด็จมาของพระบ็อบและพระบาฮาอูลลาห์

[41] การประกาศความศรัทธาของอิสลามบางครั้งให้กล่าวคำยืนยันสองอย่างว่า : "ข้าพเจ้าขอให้การยืนยันว่าไม่มีพระเจ้านอกจากพระเจ้า และพระโมฮัมหมัดคือศาสนทูตของพระเจ้า"

วันยอมรับศาสนา แม้ว่าเขาจะเห็นปาฏิหาริย์ของการแยกดวงจันทร์เกิดขึ้น
ดำตา, ผลของการหลีกหนีเขาจะเป็นดังนี้คือ หากในหัวใจของเขามีความ
โน้มเอียงนิดๆ เข้าหาพระผู้เป็นเจ้า เขาจะสำนึกผิดและจะหนีจากทะเลแห่ง
ความศรัทธาเข้าไปในที่ร้างแห่งการถูกลืมและความไม่เชื่อ, และเมื่อกลับ
บ้านไปยังประเทศของตนเอง เขาจะตีพิมพ์คำแถลงในสื่อมวลชนทำนองว่า
ชาติดังกล่าวขาดคุณสมบัติของความเป็นอารยชนอย่างสิ้นเชิง

98

หากเราตริตรองวณและข้อพิสูจน์ทั้งหลายในคัมภีร์โบราณสักพัก และ
เรื่องราวปรัมปราที่ลงมาสู่เราจากดวงดาวทั้งหลายบนนภาแห่งเอกภาพ
สวรรค์ นั่นคือบรรดาอหามาศ์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย เราจะเชื่อมั่นในข้อเท็จจริง
ที่ว่า หากดวงวิญญาณหนึ่งได้รับการประสาทด้วยคุณลักษณะของความ
ศรัทธาที่แท้จริงและมีลักษณะเด่นด้วยคุณสมบัติทางธรรม เขาจะกลายเป็น
ตราสัญลักษณ์แห่งความปราณีของพระผู้เป็นเจ้าที่เหยียดออกมาสำหรับมวล
มนุษยชาติ เพราะคุณลักษณะทั้งหลายของประชาชนแห่งความศรัทธาคือ
ความยุติธรรมและจิตใจเป็นธรรม ความอดกลั้น ความเห็นอกเห็นใจและ
ความเอื้อเฟื้อ การคำนึงถึงผู้อื่น ความมีน้ำใสใจจริง ความไว้วางใจได้ และ
ความจงรักภักดี ความรักและความเมตตารักใคร่ ความอุทิศตน ความมุ่งมั่น
และความเป็นมนุษย์, ดังนั้นหากบุคคลหนึ่งชอบธรรมอย่างแท้จริง เขาจะใช้
ประโยชน์จากวิธีทั้งหมดที่จะดึงดูดหัวใจของมนุษย์ และโดยคุณลักษณะ
ทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าเขาจะพาพวกเขาไปสู่หนทางตรงแห่งความ
ศรัทธา และทำให้พวกเขาดีมาจากแม่น้ำแห่งชีวิตนิรันดร์

99

ปัจจุบันนี้เราได้ปิดตาตัวเองต่อทุกการกระทำที่ชอบธรรม และได้เสียสละ
ความสุขที่ยั่งยืนของสังคมให้แก่ประโยชน์ชั่วคราวของเราเอง, เราถือว่า
ความบ้าคลั่งและความคลั่งไคล้หนุนความน่าเชื่อถือและเกียรติของเรา และ
ด้วยไม่พึงพอใจกับสิ่งนี้ เราประณามกันและกัน และวางอุบายทำลายกัน
และกัน และเมื่อใดก็ตามที่เราต้องการอวดอัจฉริยภาพและวิชา คุณความดี
และความมีศาสนา เราก็มุ่งเหยียดแย้งและหยาบหยามคนนั้นคนนี้, เรากล่าว
ว่า "ความคิดของคนนั้นห่างจากเป้า ความประพฤติของคนนั้นและคนนั้นยัง
ห่างจากความเป็นที่ปรารถนา การถือปฏิบัติทางศาสนาของเขย็ดทำนานๆ
ครั้ง และอัมร์ไม่มั่นคงในความศรัทธาของตน ความคิดเห็นของคนนั้นและ
คนนั้นมึกลืนของยุโรป, โดยมูลฐานแล้วแบลิ่งค์ไม่คิดถึงสิ่งใดนอกจาก
ชื่อเสียงและความโด่งดังของตนเอง, เมื่อคืนเมื่อชุมชนมุมนุมนิกชนยืนขึ้นสวด
มนต์ แถวไม่ตรง และไม่เป็นที่อนุญาตให้ปฏิบัติตามผู้นำคนละคน ไม่มีคน
รวยตายเดือนนี้และไม่มีการให้สิ่งใดแก่การกุศลเพื่อระลึกถึงศาสนทูต,

อาคารของศาสนาได้ทลายลง รากฐานของความศรัทธาถูกพัดไปกับสายลมพรมแห่งความเชื่อถูกม้วนเก็บ สัญลักษณ์แห่งความมั่นใจถูกลบออก โลกทั้งหมดตกอยู่ในความหลงผิด, เมื่อพูดถึงการขับไล่การใช้อำนาจบาตรใหญ่ ทุกคนน่วมวลและไม่เอาใจใส่, วันและเดือนผ่านไป และหมู่บ้านและนิคมเหล่านี้ยังเป็นของเจ้าของเดิมเหมือนกับปีที่แล้ว, ในเมืองนี้เคยมีเจ็ดสิบคณะปกครองปฏิบัติหน้าที่เป็นระบบอย่างดี แต่จำนวนลดลงเรื่อยๆ เวลานี้เหลือเพียงยี่สิบห้าคณะเป็นที่ระลึก, สองร้อยคำพิพากษาที่ขัดกันเคยถูกประกาศออกมาโดยมัมฟิตคนเดียวกันในวันเดียว ตอนนี้มีแทบจะไม่ถึงห้าสิบคำพิพากษา, สมัยก่อนมีฝูงประชาชนที่ล้นล้นจิตป่วยเพราะการต่อสู้คดี เวลานี้พวกเขาพักผ่อนอย่างสงบ, วันนี้โจทก์แพ่และจำเลยชนะ พรุ่งนี้โจทก์ชนะคดีและจำเลยแพ่ แต่เวลานี้ธรรมเนียมปฏิบัติที่ยอดเยียมนี้ถูกยกเลิกไปเช่นกัน, อะไรคือศาสนาของพวกที่ไม่มีศาสนานี้ นี่คือการหลงผิดชนิดใดของการบูชาเทวรูป! อนิจจาสำหรับกฎ อนิจจาสำหรับศาสนา อนิจจาสำหรับความหายนะเหล่านี้ทั้งหมด! ดูกร ภราดรทั้งหลายในศาสนา! แน่่อนว่านี่คืออวสานของโลก! การพิพากษากำลังมาถึง!”

100

ด้วยถ้อยคำเช่นนี้พวกเขาโจมตีจิตใจของมวลชนที่ช่วยตัวเองไม่ได้ และรบกวนหัวใจของคนยากไร้ที่งุนงงอยู่แล้ว ผู้ซึ่งไม่รู้อะไรเกี่ยวกับสภาพที่แท้จริงของกิจการทั้งหลาย และพื้นฐานที่แท้จริงสำหรับการพูดคุยทั้งหมดดังกล่าว และยังคงไม่ทราบความจริงเลยว่า จุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวนับพันถูกปกปิดไว้ในวาทกรรมทางศาสนาของบางคน, พวกเขานึกคิดไปว่าบรรดาผู้พูดประเภทนี้มีแรงจูงใจมาจากความคลั่งไคล้ความดั่งาม ในเมื่อความจริงนั้นคือบุคคลเหล่านั้นก่อการประท้วงโวยวายอย่างหนักในที่สาธารณะ เพราะว่าในความผาสุกของมวลชนพวกเขาเห็นพินาศส่วนตัวของตนเอง และเชื่อว่าหากดวงตาของประชาชนถูกเปิดออก แสงของพวกเขาจะหายไป, ความเห็นแก่ที่แหลมคมที่สุดเท่านั้นที่จะตรวจจับความจริงที่ว่าหากหัวใจของบุคคลเหล่านี้ถูกผลักดันโดยความชอบธรรมและความกลัวพระเจ้าผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง สุคนธรสนั้นจะกระจายไปทุกแห่งหนเหมือนขะมดเขียง, ไม่มีสิ่งใดในโลกใช้ถ้อยคำเท่านั้นเป็นหลักฐานสนับสนุน

แต่นกเค้าแมวเหล่านี้ได้ทำความผิด,
และเรียนรู้ที่จะร้องเพลงอย่างที่นกเหยี่ยวร้อง,
และไหนล่ะข่าวสารของชีบาที่นกกกระแตนำมา,
หากนกกยางงเรียนรู้ที่จะร้องเพลงของนกกกระแต? [42]

[42] โกรอ่าน 27:20

101

ผู้รู้ในธรรม นั่นคือ บรรดาผู้ซึ่งได้อัจฉริยภาพและนัยสำคัญที่ไม่มีรู้สิ้นจาก คัมภีร์แห่งการเปิดเผยพระธรรมสวรรค์ และหัวใจที่สว่างของพวกเขาได้แรง ดลใจจากภพที่มองไม่เห็นของพระผู้เป็นเจ้า ออกแรงพยายามของตนอย่าง แน่นอนที่จะนำมาซึ่งความยิ่งใหญ่ของของศาสนิกชนที่แท้จริงทั้งหลายของ พระผู้เป็นเจ้าเหนือกว่าชนชาติทั้งหมดในทุกด้าน พวกเขาตราตรึงและต่อสู้ ดิ้นรนที่จะทำประโยชน์จากทุกกลไกที่หนุนนำไปสู่ความก้าวหน้า หากผู้ใด ไม่เอาใจใส่จุดประสงค์ที่สูงส่งเหล่านี้ เขาจะไม่มีวันสามารถพิสูจน์ว่าเป็นที่ ยอมรับในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า เขาเดินด้วยข้อบกพร่องทั้งหมดของตน แต่กล่าวอ้างความสมบูรณ์ และขัดสนแต่อดอ้างความมั่งคั่ง

ผู้ที่เอื่อย ดาบอดและบุดบังคือสิ่งที่น่าสงสาร
"ก่อนเนื้อปราศจากเท้าหรือปีก"
ผู้ที่เลียนแบบและอวดอยู่ไกลเพียงไหน
จากผู้ที่สว่างผู้ซึ่งรู้จริง
เสียงสะท้อนเพียงครั้งเดียวแม้ว่าชัดเจนและคม
และเดวิทคนเดียวนักเล่นเพลงสดุดีด้วยพิณของเขา

102

ความรู้ ความบริสุทธิ์ ความอุทิศ วินัย ความไม่ขึ้นกับใคร ไม่มีอะไรเกี่ยว กันกับลักษณะภายนอกและเครื่องแต่งกาย, ครั้งหนึ่งในวิถีการเดินทางของ เรา เราได้ยินบุคคลสำคัญที่เลื่องชื่อคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นที่ยอดเยียม ดังต่อไปนี้ ซึ่งความหลักแหลมและเสน่ห์ของถ้อยคำเหล่านั้นยังอยู่ในความ ทรงจำ : "ฝ่าเฝือกศิระษะของนักบวชใช้ว่าจะจะเป็นข้อพิสูจน์ถึงการควบคุม ตนเองและความรู้เสมอไป หมวกของสามัญชนใช้ว่าจะจะเป็นเครื่องหมายของ ความเขลาและความไร้ศีลธรรมเสมอไป หมวกมากมายเท่าไรชูธงแห่ง ความรู้อย่างภูมิใจ ฝ่าเฝือกศิระษะมากมายเท่าไรตั้งกฎของพระผู้เป็นเจ้าให้ ต่ำลง!"

* * * * *

103

องค์ประกอบที่สามของวาทะที่อยู่ในการอภิปรายนี้คือ "ต่อต้านความมัวเมา ของตน" นัยของวลีที่รวมทุกอย่างและว่าง่ายนี้วิเศษเพียงไร นี่คือรากฐาน ของคุณลักษณะที่น่าสรรเสริญทุกอย่างของมนุษย์ ที่จริงแล้ววาทะไม่ก็คำนี้ คือแสงสว่างของโลก คือพื้นฐานที่ลวงล้าไม่ได้ของคุณลักษณะทางธรรม

ทั้งหมดของมนุษย์ นี่คือการจักรดลยภาพของความประพฤติทั้งหมด คือวิธีรักษาคุณลักษณะที่ดีทั้งหมดของมนุษย์ให้อยู่ในสมดุล

104

เพราะกิเลสคือเปลวไฟที่เผาพืชผลนับไม่ถ้วนที่ผู้รู้เก็บเกี่ยวมาตลอดชีวิตให้กลายเป็นเถาเถา คือไฟเผาผลาญที่แม้แต่ทะเลอันกว้างใหญ่แห่งความรู้ที่พวกเขาสะสมมาก็ไม่สามารถดับได้, เกิดขึ้นบ่อยแค่ไหนที่บุคคลหนึ่งผู้ซึ่งได้รับการโปรดด้วยคุณลักษณะทุกอย่างของความเป็นมนุษย์ และสวมอัญมณีแห่งปัญญาที่แท้จริง กระนั้นได้ไปตามความมัวเมาของตนจนกระทั่งคุณลักษณะที่เป็นเลิศทั้งหลายของเขาก้าวล่วงความพอประมาณ และเขาถูกบังคับให้เกินความพอดี, เจตนาที่บริสุทธิ์ของเขาเปลี่ยนไปเป็นเจตนาที่ชั่วร้าย คุณลักษณะทั้งหลายของเขาไม่ถูกใช้อย่างคู่ควรอีกต่อไป อานาจแห่งกิเลสพาเขาออกจากความชอบธรรมและรางวัลของความชอบธรรมไปสู่หนทางที่อันตรายและมีด, ในสายตาของพระผู้เป็นเจ้าของและบรรดาผู้ที่พระองค์เลือกสรรและผู้มีความเห็นแจ้ง อุปนิสัยใจคอที่ดีเป็นสิ่งที่ล้ำเลิศและน่าสรรเสริญที่สุด แต่อยู่บนเงื่อนไขเสมอว่า ศูนย์กลางของอุปนิสัยใจคานั้นควรเป็นเหตุผลและความรู้ และฐานของอุปนิสัยใจคานั้นอยู่บนความพอประมาณที่แท้จริง, หากจะอธิบายนัยทั้งหลายของเรื่องนี้ให้กระจ่างอย่างสมควร ก็จะยาวเกินไปและเนื้อหาหลักของเราจะหายไปจากสายตา

105

ชนชาติทั้งหมดของยุโรปแม้ด้วยอารยธรรมที่คึกคักโอ้อวดของตน ก็จมลงไป ในทะเลที่น่าหวาดกลัวแห่งความมัวเมาและกิเลส, และนี่เองที่ทำให้ไม่ปรากฏการณ์ทั้งหมดทางวัฒนธรรมของพวกเขาล้มเหลว ขออย่าให้ใครประหลาดใจหรืออนาถใจต่อคำแถลงนี้, จุดประสงค์เบื้องต้นและวัตถุประสงค์พื้นฐานในการวางกฎที่ทรงอำนาจ จัดตั้งหลักการและสถาบันที่ยิ่งใหญ่ที่จัดการกับทุกแง่ของอารยธรรม คือเพื่อความสุขของมนุษย์ และความสุขของมนุษย์อยู่ที่การเข้าใกล้ธรณีประตูของพระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงมหิทธานุภาพ และรับประกันความสงบและความผาสุกของสมาชิกทุกคนของเผ่าพันธุ์มนุษย์เท่านั้น ทั้งคนชั้นสูงและคนต่ำต้อย และปฏิบัติการสูงสุดสำหรับการบรรลุสองวัตถุประสงค์นี้คือ คุณลักษณะที่เป็นเลิศทั้งหลายที่มนุษยชาติได้รับการประสาท

106

วัฒนธรรมผิวเผินที่ไม่ได้รับการค้าโดยศีลธรรมที่บ่มเพาะเป็นดัง “การผสมกันอย่างสับสนของความฝัน” [43] และความงามภายนอกที่ปราศจากความสมบูรณ์ภายในเป็น “เหมือนไอระเหยในทะเลทรายที่ผู้กระหายคิดว่าเป็นน้ำ” [44] เพราะสิ่งที่จะได้ความยินดีของพระเจ้าและรับประกันความสงบและความผาสุกของมนุษย์ จะไม่มีทางสัมฤทธิ์ผลเต็มที่ในอารยธรรมภายนอกเท่านั้น

107

ชนชาติทั้งหลายของยุโรปไม่ได้ก้าวหน้าไปถึงระดับสูงขึ้นไปของอารยธรรมทางศีลธรรม ดังที่ความคิดเห็นและความประพฤติของพวกเขาสาธิตอย่างชัดเจน ตัวอย่างเช่นจงสังเกตดูว่า ความปรารถนาสูงสุดของรัฐบาลและชนชาติทั้งหลายของยุโรปในปัจจุบันคือการจะพิชิตและบดขยี้กันและกันอย่างไร และขณะที่ซ่อนความรู้สึกขะเขย่งที่สุดต่อกันไว้ พวกเขาใช้เวลาแสวงหา มิตรภาพและความกลมเกลียวต่อกันและกันฉันเพื่อนบ้าน

108

มีกรณีที่น่าทึ่งของผู้อุปการที่ กำลังทำนุบำรุงสันติภาพและความสงบ และในเวลาเดียวกันก็อุทิศความแข็งแกร่งมากกว่าผู้สนับสนุนสงคราม ต่อการสะสมอาวุธและสร้างกองทัพให้ใหญ่ขึ้นยิ่งกว่าบรรดาผู้ที่กระหายสงคราม ด้วยเหตุผลว่าสันติภาพและความกลมเกลียวจะเกิดขึ้นได้โดยการใช้กำลังเท่านั้น, สันติภาพเป็นข้ออ้าง และทั้งกลางวันและกลางคืนพวกเขาล้วนพยายามทุกอย่างที่จะสะสมอาวุธสงครามมากขึ้น และเพื่อที่จะจ่ายค่าอาวุธ ประชาชนที่นำเวทนาของพวกเขาต้องเสียสละเกือบทั้งหมดที่พวกเขาหามาได้ด้วยหยาดเหงื่อและความตรากตรำ, ก็พ้นคนละทิ้งทำงานในอุตสาหกรรมที่มีประโยชน์ และกำลังตรากตรำกลางวันและกลางคืนเพื่อผลิตอาวุธใหม่ๆ ที่สังหารได้มากกว่าเดิม ซึ่งจะหลังเลือดของเผ่าพันธุ์มนุษย์ให้นองกว่าแต่ก่อน

109

แต่ละวันพวกเขาประดิษฐ์คิดค้นระเบิดหรือวัตถุระเบิดชนิดใหม่ จากนั้นรัฐบาลทั้งหลายต้องละทิ้งอาวุธที่ทันสมัย และเริ่มต้นผลิตอาวุธชนิดใหม่เนื่องด้วยอาวุธเก่าๆ สู้ของใหม่ไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ณ เวลาที่กำลังเขียนอยู่นี้

[43] โกรอ่าน 12:44, 21:15

[44] โกรอ่าน 24:39

ในปี ฮ.ศ. 1292 ^[45] พวกเขาได้ประดิษฐ์ปืนไรเฟิลใหม่ในเยอรมันและปืนใหญ่ที่ทำด้วยบรอนซ์ในออสเตรีย ซึ่งมีอำนาจการยิงมากกว่าปืนไรเฟิลมาตินีเฮนรีและปืนใหญ่ครุพ ทำลายได้รวดเร็วกว่า และมีประสิทธิภาพสูงกว่าในการกำจัดมนุษยชาติให้สิ้นซาก ค่าใช้จ่ายอันหนักอึ้งทั้งหมดต้องแบกรับโดยมวลชนที่โชคไม่ดี

110

จงมีความยุติธรรม : อารยธรรมแต่ข้อนี้ซึ่งไม่ได้รับการค้าโดยอารยธรรมที่แท้จริงของอุปนิสัยใจคอ จะสามารถนำมาซึ่งสันติภาพและความผาสุกของประชาชน หรือได้ความยินดีของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือ? นี่มิได้บอกเป็นนัยถึงการทำลายทรัพย์สินและเสาะแห่งความสุขและสันติภาพหรือ?

111

ณ เวลาสงครามฝรั่งเศสปรัสเซียในปี พ.ศ. 2413 (ค.ศ. 1870) เป็นที่รายงานว่าคน 600,000 คนตาย บาดเจ็บและพ่ายแพ้ในสนามรบ บ้านมากมายเท่าไรถูกทำลายถึงรากฐาน เมืองมากมายเท่าไรที่เจริญรุ่งเรืองเมื่อคืนก่อนแล้วถูกทำลายเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้น เด็กมากมายเท่าไรต้องกำพร้าและถูกละทิ้ง พ่อแม่วัยชรามากมายเท่าไรต้องเห็นลูกชายผู้เป็นเลื้อเนื้อเชื้อไขที่เยาว์วัยของตนดินตายอยู่บนพื้นดินและเลือด หยิงมากมายเท่าไรกลายเป็นหม้าย ถูกทิ้งไว้ปราศจากผู้ช่วยเหลือหรือผู้คุ้มครอง

112

จากนั้นห้องสมุดและอาคารอสังการของฝรั่งเศสถูกเป็นเปลวไฟ โรงพยาบาลทหารซึ่งเต็มไปด้วยคนป่วยและผู้บาดเจ็บ ถูกจุดไฟเผาจนราบ, และตามมาด้วยเหตุการณ์ที่น่ากลัวของคณะปฏิวัติ การกระทำที่ป่าเถื่อน ความพังทลายและความสยดสยอง เมื่อกลุ่มทั้งหลายที่ต่อต้านกันต่อสู้และเข่นฆ่ากันบนถนนในปารีส, มีความเกลียดชังและการสู้รบกันระหว่างบรรดาผู้นำศาสนาคาทอลิกและรัฐบาลเยอรมัน, มีความขัดแย้งและโกลาหล การหลั่งเลือดและความพังพินาศเกิดขึ้นระหว่างผู้ฝึกไฟรีพับริคและผู้ฝึกไฟคาร์ลอสในสเปน

113

กรณีดังกล่าวมากมายมิให้สาธิตความจริงที่ว่า ยุโรปไม่มีอารยธรรมศีลธรรม, เนื่องด้วยผู้เขียนไม่ต้องการพูดหยาบหยามผู้ใด จึงขอจำกัดตนเองอยู่ที่ไม่กี่ตัวอย่างนี้, เป็นที่ชัดเจนว่าไม่มีจิตใจใดที่รับรู้และและทราบดีจะเห็นชอบกับ

[45] พ.ศ. 2418 (ค.ศ. 1875)

เหตุการณ์ดังกล่าว, เป็นสิ่งถูกต้องและเหมาะสมหรือที่ชนชาติทั้งหลายที่ตรงกันข้ามกับความประพจน์ที่น่าปรารถนาที่สุดของมนุษย์อย่างสิ้นเชิง ซึ่งความสยดสยองดังกล่าวเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา จะกล่าวอ้างว่ามีอารยธรรมที่แท้จริงอย่างเพียงพอ? โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเมื่อหวังผลอะไรไม่ได้จากทั้งหมดนี้เว้นแต่การได้ชัยชนะชั่วคราว และเนื่องด้วยผลที่ได้นี้ไม่เคยยั่งยืน สำหรับคนฉลาดแล้วสิ่งนี้ไม่คู่ควรที่จะพยายาม

114

ครั้งแล้วครั้งเล่าในหลายศตวรรษที่ผ่านมารัฐเยอรมันได้กำราบฝรั่งเศส ข้าแล้วข้าอีกราชอาณาจักรฝรั่งเศสได้ปกครองดินแดนเยอรมัน เป็นที่อนุญาตหรือในยุคของเราที่ผู้ที่ช่วยตัวเองไม่ได้ 600,000 คน ควรถูกถวายเป็นพลีแด่ประโยชน์และผลที่ได้ชั่วคราวและไม่สำคัญดังกล่าว? ไม่ พระผู้เป็นเจ้าของท่านเป็นนายเป็นพยาน! แม้แต่เด็กก็สามารถเห็นความชั่วร้ายของสิ่งนี้ กระนั้นการไล่ตามความมัวเมาและกิเลสจะพันรอบดวงตาด้วยผ้าหนึ่งพันผืนที่ผุดขึ้นมาจากหัวใจ ทำให้มองไม่เห็นภายนอกและภายใน

กิเลสและอึดตาเข้ามาในประตู
และบังคุณความดีที่สกลไสมาก่อน
และหนึ่งร้อยมานจะขึ้นมาจากหัวใจ
เพื่อจะบังดวงตาไม่ให้เห็น [46]

115

อารยธรรมที่แท้จริงจะคลี่คลายออกมาในใจกลางสุดของโลกเมื่อใดก็ตามที่ประมุขที่ดีเด่นและจิตใจสูงจำนวนหนึ่ง ซึ่งเป็นแบบอย่างอันเรื่อรองของความอุทิศตนและความมุ่งมั่น จะลุกขึ้นเพื่อประโยชน์และความสุขของมวลมนุษยชาติด้วยปณิธานอันแน่วแน่และวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน เพื่อสถาปนาความมุ่งหมายแห่งสันติภาพสากล, พวกเขาต้องทำให้ความมุ่งหมายแห่งสันติภาพเป็นจุดหมายของการปรึกษาหารือโดยรวม และหาทางสถาปนาสหภาพของชาติทั้งหลายของโลกโดยทุกวิธีในอำนาจของตน, พวกเขาต้องทำสนธิสัญญาผูกมัดและสถาปนาปณิญาที่จะมีข้อกำหนดที่ขอบด้วยเหตุผล ละเมิดไม่ได้และแน่ชัด, พวกเขาต้องประกาศปณิญาว่าโลกทั้งหมด และปณิญาต้องได้รับการสนับสนุนจากเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด, ภารกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและประเสริฐนี้ ซึ่งเป็นบ่อเกิดที่แท้จริงของสันติภาพและความผาสุกของโลกทั้งหมด ควรได้รับการพิจารณาโดยทุกคนที่อาศัยอยู่บนพิภพว่าศักดิ์สิทธิ์, กองกำลังทั้งหมดของมนุษยชาติต้องระดมมาเพื่อ

[46] รุมี แมทนาวิ I, 334

รับประกันเสถียรภาพและความถาวรของปฏิญญาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้, ในข้อตกลงที่ครอบคลุมทุกสิ่งนี้ ขอบเขตและชายแดนของแต่ละชาติควรกำหนดไว้อย่างชัดเจน หลักการทั้งหลายที่เป็นรากฐานความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลทั้งหลายที่มีต่อกันควรวางไว้อย่างแน่ชัด ข้อตกลงและข้อผูกมัดทั้งหมดระหว่างประเทศต้องเป็นที่รู้แน่, ทำนองเดียวกันขนาดของอาวุธยุทธภัณฑ์ของทุกรัฐบาลควรถูกจำกัดอย่างเข้มงวด เพราะหากยอมให้มีการเตรียมสงครามและกำลังทหารของชาติใด นั้นจะปลุกเร้าความระแวงสงสัยของชาติอื่น, หลักการมูลฐานที่เป็นรากฐานของข้อตกลงที่เคร่งครัดนี้ควรกำหนดไว้อย่างที่หากรัฐบาลไหนละเมิดข้อกำหนดใดในภายหลัง รัฐบาลทั้งหมดบนโลกควรลุกขึ้นทำให้รัฐบาลนั้นยอมจำนนอย่างสิ้นเชิง ไม่เพียงเท่านั้น เผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมดควรหมายมั่นมั่นทำลายรัฐบาลนั้นด้วยอำนาจทุกอย่างที่มีให้ใช้, หากน่านการเยียวยาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้มาใช้กับร่างกายของโลกที่ป่วย รับประกันได้ว่าโลกจะพ้นจากโรคร้ายไข้เจ็บและคงอยู่อย่างปลอดภัยและมั่นคงไปชั่วกาลนาน [47]

116

จงสังเกตดูว่าหากสถานการณ์ที่เป็นสุขดังกล่าวใกล้เข้ามา จะไม่มีรัฐบาลไหนจำเป็นที่จะต้องสะสมอาวุธสงครามอยู่ตลอด หรือรู้สึกว่าจะจำเป็นต้องผลิตอาวุธทางทหารใหม่ๆ อยู่เสมอเพื่อใช้พิชิตเผ่าพันธุ์มนุษย์, ที่จำเป็นและไม่ต้องมีมากกว่านี้คือ กองกำลังขนาดเล็กเพื่อจุดประสงค์ของความปลอดภัยภายใน การลงโทษพวกทำความผิดและก่อความไม่สงบ และการป้องกันความวุ่นวายในท้องถิ่น, ในลักษณะนี้ประชากรทั้งหมดก่อนอื่นใด จะได้รับการลดภาระค่าใช้จ่ายที่หนักอึ้งที่ถูกเรียกเก็บในปัจจุบันเพื่อจุดประสงค์ทางทหาร ประการที่สองประชาชนจำนวนมากจะเลิกอุทิศเวลาให้กับการคิดค้นอาวุธทำลายล้างชนิดใหม่ๆ อยู่ตลอด ซึ่งเป็นหนังสือรับรองความโลภและความกระหายเลือด ที่ไม่สอดคล้องกับพรสวรรค์ของชีวิต และจะหันไปทุ่มความพยายามให้กับการผลิตสิ่งใดก็ตามที่จะทำนุบำรุงการดำรงอยู่ สันติภาพและความผาสุกของมนุษย์ และจะกลายเป็นเหตุของความเจริญรุ่งเรืองและการพัฒนาอย่างทั่วถึง, เมื่อนั้นทุกชาติบนพิภพจะปกครองด้วยเกียรติ และทุกชนชาติจะถูกเลี้ยงดูในเปลแห่งความสงบและพึงพอใจ

[47] ย่อหน้าก่อนและย่อหน้าถัดไปที่เริ่มต้นด้วย "คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบอนุภาพที่แฝงอยู่ในความอดสาหัสของมนุษย์" แปลโดยท่านโชกิ เอฟเฟนดิ ศาสนภิบาลของศาสนาบาไฮ ดู *The World Order of Baha'u'llah*, p.37-38

117

คนไม่กี่คนซึ่งไม่ทราบอาณาภาพที่แฝงอยู่ในความอดสาหัสของมนุษย์ พิจารณาว่าเรื่องนี้เป็นไปไม่ได้อย่างยิ่งที่จะทำ ไม่เพียงเท่านั้น ยังเกินขอบเขตความพยายามสุดกำลังของมนุษย์ อย่างไรก็ตามหาเป็นเช่นนั้นไม่ ในทางตรงกันข้ามขอขอบคุณกรุณาธิคุณที่ไม่รู้สิ้นของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า ความเมตตารักใคร่ของบรรดาผู้ที่พระองค์โปรดปราน ความอดสาหัสที่ไม่มีหัดเทียมของดวงวิญญาณทั้งหลายที่ฉลาดและสามารถ ความคิดและแนวคิดของบรรดาผู้นำที่ไม่มีเสมอของยุคนี้ ไม่มีสิ่งใดถือได้ว่าบรรลุไม่ได้, ความอดสาหัส ความอดสาหัสที่ไม่หยุดหย่อน เป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีสิ่งใดที่ไร้ความมุ่งมั่นอย่างไม่ย่อท้อสามารถทำสิ่งนี้ได้สำเร็จ, ความมุ่งหมายมากมายที่ยุคทั้งหลายในอดีตถือว่าเป็นความฝันเฟื่องล้วนๆ กระนั้นในยุคนี้ได้กลายเป็นเรื่องที่ทำได้และง่ายที่สุด, ใจความมุ่งหมายที่ยิ่งใหญ่และสูงส่งที่สุดนี้ ซึ่งเป็นดวงตะวันบนฟากฟ้าแห่งอารยธรรมที่แท้จริงและเป็นเหตุของความรุ่งโรจน์ ความเจริญก้าวหน้า ความผาสุกและความสำเร็จของมวลมนุษยชาติ จึงถือว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะสำเร็จ? วันนั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน คือวันที่แสงที่สวยงามของความมุ่งมั่นนี้จะสาดความสว่างมายังที่ซุมมุมของมนุษย์

* * * * *

118

การเตรียมเครื่องมือสำหรับการสู้รบหากดำเนินต่อไปในอัตราปัจจุบัน จะไปถึงจุดที่สงครามกลายเป็นสิ่งที่เหลือทนสำหรับมนุษยชาติ

119

เป็นที่ชัดเจนจากสิ่งกล่าวมาว่า ความรุ่งโรจน์และความยิ่งใหญ่ของมนุษย์ ไม่ได้อยู่ที่ความกระหายเลือดและอั่งเล็บบที่แหลมคม การทำลายเมืองทั้งหลาย และการกระจายความพิงพินาศ การสังหารโหดกองกำลังติดอาวุธ และพลเรือน, สิ่งที่มีหมายถึงอนาคตอันสดใสสำหรับมนุษย์คือชื่อเสียงด้านความยุติธรรม ความเมตตาต่อประชาชนทั้งหมดไม่ว่าคนชั้นสูงหรือต่ำต้อย การสร้างประเทศและเมือง หมู่บ้านและอำเภอ การทำชีวิตให้ง่าย สงบและมีความสุขสำหรับเพื่อนมนุษย์ การวางหลักการมูลฐานสำหรับความก้าวหน้า การยกมาตรฐานและเพิ่มความมั่งคั่งของประชาชนทั้งหมด

120

จงพิจารณาดูตลอดประวัติศาสตร์ว่า กษัตริย์มากมายเพียงไรประทับอยู่บนบัลลังก์ในฐานะผู้พิชิต หนึ่งในจำนวนนี้คือสุลต่านและเทเมออร์เลน ผู้ยึด

ครองทวีปเอเชียอันกว้างใหญ่ไพศาล และอเล็กซานเดอร์แห่งมาซาดอน และพระเจ้าโนโปเลียนที่ 1 ผู้ซึ่งเหยียดเงื้อมมือที่อหังการของตนออกไป ครอบคลุมสามในห้าทวีปของโลก ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายของพวกเขาได้ อะไรมานะ? มีประเทศไหนเจริญรุ่งเรืองขึ้นมา มีความสุขใดเป็นผลตามมา มี บัลลังก์ใดยืนอยู่หรือ? หรือว่าสภาพปกครองทั้งหลายสูญเสียว่านานาจ? เว้นแต่ ว่าทวีปเอเชียถูกเป็นเปลวไฟของสงครามหลายครั้งและกลายเป็นเก้าอี้ถ่าน, ชังก็สูญลาภผู้บัญชาการทหารเก็บผลอะไรไม่ได้อะไรจากการพิชิตหลายครั้ง, เทเมอร์เลนเก็บเกี่ยวได้แต่ชนชาติที่ถูกพัดไปกับสายลมและความพินาศทุก แห่งหนจากชัยชนะทั้งหมดของตน, อเล็กซานเดอร์ไม่มีอะไรจะรอดสำหรับ ชัยชนะอันกว้างขวางของตนเว้นแต่ลูกชายของเขาวิ่งจากบัลลังก์, และฟี ลิปส์และโทเลมีเข้ายึดครองอาณาจักรที่ครั้งหนึ่งเขาเคยปกครอง, พระเจ้าโน โปเลียนที่ 1 ได้ทำอะไรจากการสยบกษัตริย์ทั้งหลายของยุโรป เว้นแต่การ ทำลายประเทศทั้งหลายที่กำลังเจริญก้าวหน้า ความล้มเหลวของผู้ที่อาศัยอยู่ ในประเทศเหล่านั้น การกระจายการเขย่าขวัญและความเจ็บปวดรวดร้าวไป ทั่วยุโรป และการเป็นเชลยของตัวเองในตอนจบของชีวิต, ผู้พิชิตและ อนุสาวรีย์ทั้งหลายที่พวกเขาทิ้งไว้ข้างหลังมีมากมายนัก

121

ต่างกันกับคุณลักษณะที่นาสรรเสริญ ความยิ่งใหญ่และความประเสริฐของ อนุชীরวานผู้เอื้อเฟื้อและยุติธรรม [48] กษัตริย์ที่ใจเป็นธรรมนั้นขึ้นมามีอำนาจ ณ เวลาที่บัลลังก์ของเปอร์เซียซึ่งครั้งหนึ่งสถาปนาไว้อย่างเป็นปึกแผ่นกำลัง จะทลายลง, ด้วยพรสวรรค์ทางสติปัญญาเขาวางรากฐานของความยุติธรรม ถอนรากถอนโคนการกดขี่และการใช้อำนาจบาตรใหญ่ รวบรวมชนชาติ ทั้งหลายของเปอร์เซียมาอยู่ภายใต้ปีกแห่งอาณาจักรของเขา, ขอขอบคุณ อิทธิพลฟื้นฟูของการดูแลเอาใจใส่อย่างต่อเนื่องของเขา เปอร์เซียที่อับเฉา และร้างชีวิตได้รับการกระตุ้นให้มีชีวิต และเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเป็น ชาติที่เฟื่องฟูที่สุด เขาสร้างใหม่และเสริมความแข็งแกร่งของอำนาจ ทั้งหลายที่ยังไม่เป็นระบบของรัฐ และกิตติศัพท์ของความชอบธรรมและ ความยุติธรรมของเขากองไปทั่วเจ็ดภูมิภาค [49] จนกระทั่งชนชาติ ทั้งหลายลุกจากความเสื่อมและทุกขเวทนาขึ้นมาสู่อุดแห่งความสุขที่ ยิ่งใหญ่และเกียรติ, ถึงแม้ว่าเขาจะเป็นชาวมาเกียน พระโมฮัมหมัดผู้เป็น ศูนย์กลางแห่งสรรพโลกและดวงอาทิตย์แห่งความเป็นศาสนทูต ทรง กล่าวถึงเขาว่า : “เราเกิดมาในสมัยของกษัตริย์ที่ยุติธรรม” และทรงปีติยินดี

[48] กษัตริย์แห่งราชวงศ์ซาซานิอันซึ่งครองราชย์ระหว่างปี พ.ศ. 1074-1121 (ค.ศ. 531-578)

[49] นั่นคือทั้งโลก

ที่ได้มาจัดในโลกระหว่างรัชสมัยของเขา, บุคคลสำคัญผู้เรื่อรนามนี้บรรล
สถานะอันประเสริฐโดยคุณลักษณะที่น่าชมเชย หรือโดยการออกไปพิชิต
โลกและหลังเลือดของชนชาติทั้งหลายของโลก? จงสังเกตดูว่าเขาบรรลถึง
ตำแหน่งที่เลื่องลือดังกล่าวในใจกลางของโลกถึงขนาดว่า ความยิ่งใหญ่
ของเขายังคงอยู่ตลอดไม่หายไปกับกาลเวลา และเขาได้ชีวิตนิรันดร์,
หากเราให้คำอธิบายชีวิตที่ต่อเนื่องของผู้ยิ่งใหญ่ เรียงความอย่างย่อนี้จะ
ยึดเยื่อเกินควร และเนื่องด้วยไม่แน่นอนเลยว่าคุณคิดเห็นสาธารณชนของ
เปอร์เซีย จะถูกโน้มน้าวอย่างมีนัยสำคัญโดยการอ่านเรียงความนี้อย่างถี่ถ้วน
เราจะย่อความผลงาน และต่อไปที่เรื่องอื่นๆ ที่อยู่ภายในขอบเขตปัญญา
ของสาธารณชน, อย่างไรก็ตามหากการย่อความนี้ก่อให้เกิดผลที่น่าปรารถนา
และเป็นพระประสงค์ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า เราจะเขียนหนังสือจำนวนหนึ่งอย่าง
ละเอียดและมีประโยชน์ ว่าด้วยหลักธรรมมูลฐานทั้งหลายของอัจฉริยภาพ
สวรรค์ในความสัมพันธ์กับโลกที่รับรู้โดยประสาทสัมผัส

* * * * *

122

ไม่มีอำนาจใดบนพิภพสามารถมีชัยเหนือกองทัพแห่งความยุติธรรม และ
ทุกปรกาการต้องพังลงต่อหน้ากองทัพนี้ เพราะมนุษย์เต็มใจลงไปอยู่ใต้การ
พิ้นของดาบที่ชี้ขาดนี้ และสถานที่ร้างชีวิตเจริญและเฟื่องฟูภายใต้การ
เหยียบย่ำของกองทัพนี้, มีสองธงที่ทรงอำนาจซึ่งเมื่อทอดเงาข้ามมงกุฏ
ของกษัตริย์องค์ใดก็ตาม จะบันดาลให้อิทธิพลของรัฐบาลของกษัตริย์นั้น
แทรกซึมโลกทั้งหมดอย่างรวดเร็วและง่ายดาย ราวกับว่าเป็นแสงของดวง
อาทิตย์ : ธงแรกคือปัญญา ธงที่สองคือความยุติธรรม, เนินเหล็กไม่สามารถ
เอาชนะสองกองกำลังที่มีอิทธิฤทธิ์ที่สุดนี้ และกำแพงของอเล็กซานเดอร์จะ
แตกออกต่อหน้าสองกองกำลังนี้, เป็นที่ชัดเจนว่าในโลกที่เลื่อนหายไป
อย่างรวดเร็วนี้ ชีวิตคงอยู่ชั่วแล่นและผันแปรดังสายลมยามเช้า และด้วย
เป็นเช่นนี้ช่างโชคดีเพียงไรสำหรับผู้ยิ่งใหญ่ที่ฝากชื่อเสียงที่ดั่งามของตน
และความทรงจำเกี่ยวกับตลอดชีวิตของตนที่ไขไปในหนทางแห่งความยินดี
ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า

*นั่นเป็นหนึ่งในทั้งหมดหากเป็นบัลลังก์
หรือพื้นดินโล่งเตียนใต้ฟ้าเปิด
ที่ซึ่งดวงวิญญาณบริสุทธิวางเขา
ลงให้ตาย [50]*

[50] ชาดี ว่าด้วยการปฏิบัติตนของกษัตริย์

123

การพิชิตอาจเป็นสิ่งที่น่าสรรเสริญ และมีบางเวลาที่สงครามกลายเป็นพื้นฐานที่ทรงอำนาจภาพของสันติภาพ และการพังทลายกลายเป็นวิธีปฏิบัติสังฆกรรม ตัวอย่างเช่น หากประมุขที่จิตใจสูงคนหนึ่งจัดเรียงกองทหารของตนเพื่อขัดขวางการโจมตีของกบฏและผู้รุกราน หรือเช่นกันหากเขาลงสนามและดีเด่นในการดิ้นรนต่อสู้เพื่อประสานสามัคคีรัฐและประชาชนที่แตกแยก กล่าวโดยย่อหากเขาทำสงครามเพื่อจุดประสงค์ที่ชอบธรรม เมื่อนั้นที่ดูเหมือนว่าเป็นความพิโรธนี่คือความปราณีในตัวเอง และที่ดูเหมือนว่าเป็นการใช้อำนาจบาตรใหญ่คือเนื้อแท้ของความยุติธรรม และการทำสงครามนี้คือศิลาหลักของสันติภาพ, ปัจจุบันนี้งานที่เหมาะสมกับผู้ปกครองที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายคือการสถาปนาสันติภาพสากล เพราะอิสรภาพของชนชาติทั้งปวงอยู่ในสันติภาพนี้

* * * * *

124

วลีที่สี่ของวาทะที่กล่าวไว้ข้างต้นซึ่งชี้ทางแห่งความรอดพ้นคือ : “เชื่อฟังบทบัญญัติของพระเจ้าเป็นนายของเขา” เป็นที่แน่นอนว่าความดีเด่นสูงสุดของมนุษย์คือ ความต่ำต้อย ณ เบื้องหน้าของพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์, ความรุ่งโรจน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของมนุษย์ ตำแหน่งและเกียรติอันประเสริฐสุดของมนุษย์ ขึ้นกับการถือปฏิบัติตามบัญชาและข้อห้ามทั้งหลายของพระเจ้าอย่างถ่อมถ่อม, ศาสนาคือแสงสว่างของโลก และความก้าวหน้า ความสำเร็จและความสุขของมนุษย์ เป็นผลมาจากการเชื่อฟังกฎที่ลิขิตไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย กล่าวโดยย่อ เป็นที่สาธิตได้ว่าในชีวิตนี้ทั้งภายนอกและภายใน โครงสร้างที่แข็งแกร่งที่สุด สถาปนาไว้อย่างแน่นหนาที่สุดและคงทนที่สุด คอยแผ่ระว่างโลก รับประทานความสมบูรณ์ของมนุษยชาติทั้งทางวัตถุและทางธรรม และคุ้มครองความสุขและอารยธรรมของสังคม คือศาสนา

125

เป็นความจริงที่ว่า มีผู้เบาปัญญาบางคนที่ไม่เคยตรวจสอบมูลฐานของศาสนาทั้งหลายของพระเจ้าอย่างเหมาะสม ผู้ซึ่งถือเอาความประพฤติของผู้เคร่งศาสนาจอมปลอมไม่ก็คนมาเป็นเกณฑ์ และวัดผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดด้วยมาตรฐานนั้น และด้วยเหตุผลนี้สรุปว่าศาสนาคืออุปสรรคของความก้าวหน้า คือปัจจัยแห่งการแบ่งแยก คือเหตุของความมั่งร้ายและความเป็นอริในหมู่ชนชาติทั้งหลาย, พวกเขาไม่ได้แม้แต่จะสังเกตว่า หลักธรรมของศาสนาทั้งหลายของพระเจ้า จะใช้การกระทำของผู้ที่เพียงแต่

กล่าวอ้างว่าปฏิบัติตามมาประเมินแทบไม่ได้, เพราะทุกสิ่งที่เป็นเลิศแม้ว่าจะไม่มีที่เสมอ ก็ยังสามารถถูกเบนไปสู่จุดหมายที่ผิด, ตะเกียงติดไฟในมือของเด็กที่โง่เขลาหรือคนตาบอด จะไม่ปิดเป้าความมืดรอบๆ หรือทำให้บ้านสว่าง แต่จะไหม้ทั้งผู้ถือตะเกียงและบ้าน, ในกรณีดังกล่าวเราสามารถตำหนิตะเกียงได้หรือไม่? ไม่ พระผู้เป็นเจ้าของผู้เป็นนายเป็นพยาน! สำหรับผู้ที่มองเห็นตะเกียงคือผู้นำทางและจะส่องหนทางให้เขา แต่ตะเกียงเป็นความหายนะสำหรับคนตาบอด

126

หนึ่งในหมู่ผู้ไม่ยอมรับความศรัทธาในศาสนาคือชาวฝรั่งเศสชื่อโวลเทอร์ ผู้ซึ่งเขียนหนังสือจำนวนมากโจมตีศาสนาทั้งหลาย ผลงานการเขียนของเขาไม่มีอะไรดีไปกว่าของเด็กเล่น, บุคคลนี้ได้ใช้การละเว้นและการทำความผิดของพระสันตะปาปาหัวหน้าศาสนาโรมันคาทอลิก อีกทั้งอุบายและการทะเลาะกันของบรรดาผู้นำทางจิตวิญญาณของคริสตจักร มาเป็นเกณฑ์แล้วเปิดปากค่อนข้างพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้าของ (พระเยซู) ในการใช้เหตุผลผิดๆ เขาหาได้เข้าใจนัยสำคัญที่แท้จริงของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายไม่เห็นด้วยกับบางตอนในพระธรรมที่เปิดเผยไว้และครุ่นคิดเกี่ยวกับความยุ่งยากที่เกี่ยวข้อง "และเราส่งสิ่งที่เป็นการรักษาและความปรานีของคัมภีร์โกรอ่านลงมาให้ผู้ที่ศรัทธา" : แต่นั่นจะมีแต่เพิ่มความพินาศให้แก่คนชั่วช้า"
[51]

*ปราชญ์แห่งกาซนา [52] บอกเรื่องราว
ต่อผู้ฟังที่คลุมหน้าทั้งหลายของเขาเป็นอุปมา
หากพวกที่ทำผิดพลาดไม่เห็นสิ่งใดในคัมภีร์โกรอ่าน
นอกจากวจนะเท่านั้น ไม่ให้พิศวงต่อไป
จากไฟทั้งหมดของดวงอาทิตย์ที่ส่องสว่างท้องฟ้า
ความอบอุ่นเท่านั้นที่สามารถไปถึงตาที่บอดของมนุษย์ [53]*

127

"หลายคนพระองค์จะนำทางผิดด้วยนิทานสุภาษิตดังกล่าว และหลายคนพระองค์จะนำทาง : แต่พระองค์จะไม่นำทางใครผิดด้วยนิทานสุภาษิตเว้นแต่คนชั่วช้า..." [54]

[51] โกรอ่าน 17:84

[52] กวีชาโน

[53] รุมี แมทนาวี III, 4229-4231

[54] โกรอ่าน 2:24

128

เป็นที่แน่นอนว่าวิธีการที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับการบรรลุความก้าวหน้าและความรุ่งเรืองของมนุษย์ ปฏิบัติการสูงสุดสำหรับการให้ความสว่างและการไถ่โลกคือ ความรักและเมตตาริจิตและความสามัคคีในหมู่สมาชิกทั้งหมดของเผ่าพันธุ์มนุษย์, ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นได้ในโลก ไม่มีแม้แต่ในความนึกคิด หากปราศจากความสามัคคีและความเห็นพ้อง และวิธีที่สมบูรณ์สำหรับการก่อกำเนิดเมตตาริจิตและความสมัครสมานคือศาสนาที่แท้จริง "หากเจ้าใช้ความร่ำรวยทั้งหมดในโลก เจ้าก็ไม่สามารถรวมหัวใจของพวกเขาให้เป็นหนึ่ง แต่พระเจ้าเป็นเจ้าของได้รวมพวกเขาให้เป็นหนึ่ง..." [55]

129

ด้วยการเสด็จมาของศาสนทูตทั้งหลายของพระเจ้า อานุภาพของพวกเขาในการสร้างความสมัครสมานที่แท้จริง สมัครสมานทั้งภายนอกและในหัวใจ ได้ดึงดูดชนชาติที่มุ่งร้ายทั้งหลายผู้ซึ่งกระหายเลือดของกันและกันเข้ามาอยู่ในร่มไม้ชายคาเดียวกันแห่งพระวาระของพระเจ้า, จากนั้นดวงวิญญาณหนึ่งแสนดวงกลายเป็นดวงวิญญาณดวงเดียว และบุคคลจำนวนนับไม่ถ้วนโผล่พ้นขึ้นมาเป็นร่างกายเดียว

*ครั้งหนึ่งพวกเขาเป็นดังคลื่นทั้งหลายในทะเล
ซึ่งลมทำให้เกิดหลายคลื่นจากคลื่นเดียว
จากนั้นพระเจ้าเสด็จมาบนคลื่นเหล่านั้น
และดวงอาทิตย์ของพระองค์ไม่สามารถมีมากกว่าหนึ่ง
วิญญาณของสุนัขและสุนัขป่าแยกกันไป
แต่วิญญาณของสิ่งโตทั้งหลายของพระเจ้าเป็นหนึ่ง* [56]

130

เหตุการณ์ทั้งหลายที่เกิดขึ้น ณ การเสด็จมาของศาสนทูตทั้งหลายในอดีต, หนทางและผลงานและสภาพแวดล้อมของพวกเขา ไม่ได้รับการบันทึกไว้อย่างเพียงพอในประวัติศาสตร์ที่เชื่อถือได้ และถูกกล่าวถึงอย่างย่อในวาระของคัมภีร์โครอาน คำสอนปรัมปราที่ศักดิ์สิทธิ์และโทราห์, อย่างไรก็ตามเนื่องด้วยเหตุการณ์ทั้งหมดตั้งแต่สมัยของพระโมเสสจนกระทั่งปัจจุบันมีอยู่ในคัมภีร์โครอานที่ยิ่งใหญ่ คำสอนปรัมปราที่เชื่อถือได้ โทราห์และแหล่ง

[55] โกรอ่าน 8:64

[56] ดู รัมมี แมทนาวิ II, 185 และ 189 เช่นกันฮาติษ : "พระเจ้าเป็นเจ้าของสร้างสิ่งมีชีวิตในความมืด จากนั้นพระองค์โปรยแสงบางส่วนมาบนสิ่งมีชีวิตเหล่านั้น, บรรดาผู้ซึ่งแสงบางส่วนส่องมาถึงอยู่บนทางที่ถูกต้อง ขณะที่พวกเขาที่แสงไปไม่ถึงเร่รอนจากถนนตรง"

อื่นๆ ที่เชื่อถือได้ เราจะพึงพอใจกับกล่าวถึงย่อๆ ที่นี้ จุดประสงค์คือเพื่อจะชี้ให้เห็นชัดว่า ศาสนาคือรากฐานและหลักการที่เป็นรากเหง้าของวัฒนธรรมและอารยธรรมหรือไม่ หรือเป็นอย่างที่โวลเทอร์และผู้ที่คล้ายกับเขาเชื่อคือศาสนาขัดขวางความก้าวหน้า ความผาสุกและความสงบทั้งหมดในสังคม

131

เพื่อไม่ให้มีการคัดค้านอีกจากชนชาติใดๆ ในโลก เราจะดำเนินการอภิปรายให้สอดคล้องกับเรื่องราวทั้งหลายที่เชื่อถือได้ที่ทุกชาติเห็นตรงกัน

132

ณ เวลาหนึ่งที่ชาวอิสราเอลทวีจำนวนในอียิปต์และกระจายตัวไปทั่วประเทศฟาโรห์ที่เป็นคอปท์ทั้งหลายแห่งอียิปต์มุ่งมั่นที่จะสนับสนุนและทำให้ชนชาติคอปท์ของตนแข็งแกร่ง ลดชั้นและทำให้บุตรหลานของอิสราเอลเสียชื่อเสียงพวกเขาถือว่าเป็นชาวต่างชาติ, ชาวอิสราเอลซึ่งแบ่งแยกและจัดกระจาย เป็นเชลยอยู่ในมือของชาวคอปท์ที่ใช้อำนาจบาตรใหญ่ ถูกดูหมิ่นเหยียดหยามโดยทุกคนถึงขนาดว่า ชาวคอปท์ที่ต่ำชั้นที่สุดประหัดประหารและอวดแบ่งใส่ชาวอิสราเอลที่ประเสริฐสุดได้อย่างอิสระ, ความเป็นทาสทุกขเวทนาและความช่วยตัวเองไม่ได้ของชาวฮีบรู ไปถึงจุดสูงสุดจนพวกเขาไม่เคยมีสวัสดิภาพในร่างกายของตัวเองไม่ว่ากลางวันหรือกลางคืน ไม่สามารถจัดหาวิธีป้องกันตัวให้ภรรยาและครอบครัวของตนจากการใช้อำนาจบาตรใหญ่ของผู้จับพวกเขาเป็นเชลยของฟาโรห์, ดังนั้นอาหารของพวกเขาคือเศษหัวใจที่แตกสลายของตนเอง เครื่องดื่มของพวกเขาคือแม่น้ำแห่งน้ำตา พวกเขาคงอยู่ในความเจ็บปวดรวดร้าวนี้จนกระทั่งทันใดนั้นพระโมเสส พระผู้ทรงความงาม มองเห็นแสงของพระผู้เป็นเจ้าของมาจากหุบเขาที่พิสุทธ์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่เป็นพื้นดินศักดิ์สิทธิ์ และได้ยินสรเสียงปลุกเร้าของพระผู้เป็นเจ้าของที่ตรัสมาจากเปลวไฟของพฤษชาติ “ไม่ใช่ของตะวันออกหรือตะวันตก” [57] และพระองค์ยืนขึ้นในชุดพิธีเต็มตัวของความเป็นศาสนทูตสากล, ท่ามกลางชาวอิสราเอลพระองค์เปล่งแสงเหมือนตะเกียงส่องทางของพระผู้เป็นเจ้าของ และด้วยแสงแห่งความรอดพ้นพระองค์นำชนชาติที่หลงทางนี้ออกมาจากเงาแห่งความเขลาไปสู่ความรู้และความสมบูรณ์, พระองค์รวบรวมชนเผ่าทั้งหลายที่จัดกระจายของอิสราเอลไว้ในร่มไม้ชายคาแห่งพระวณะสากลที่ประสานสามัคคีของพระผู้เป็นเจ้าของ และบนยอดแห่งความสมัคสมานพระองค์ชูธงแห่งความกลมเกลียว จนภายในช่วงเวลาอันสั้นดวงวิญญาณที่ไม่สว่างทั้งหลายได้รับการอบรมทางธรรมและพวกที่เป็นคนแปลกหน้าต่อสังคม มารวมตัวกันสนับสนุนความมุ่ง

[57] โครอ่าน 24:35

หมายแห่งความเป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของ และได้รับการปลดปล่อยจากทุกขเวทนา ความยากจน ความไม่เข้าใจและความเป็นเชลย และบรรลุถึงระดับขั้นสูงสุดของความสุขและเกียรติ พวกเขาอพยพออกจากอียิปต์ ออกเดินทางไปยังบ้านเกิดดั้งเดิมในอิสราเอล มาถึงแคนอันและฟิลิสเตียร์, พวกเขาพิชิตริมฝั่งแม่น้ำจอร์แดนและเจอร์โคกอน และตั้งถิ่นฐานในพื้นที่นั้น และในที่สุดภูมิภาคข้างเคียงทั้งหมดเช่นโฟนิเซีย อีดอมและอัมมาน ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพวกเขา, ในสมัยของโจซัวมีสามสิบเอ็ดคณะปกครองอยู่ในมือของชาวอิสราเอล และในทุกคุณลักษณะที่ประเสริฐของมนุษย์ เช่น การเรียนรู้ ความมั่นคง ความมุ่งมั่น ความกล้าหาญ เกียรติ ความเอื้อเฟื้อ ชนชาตินี้ขึ้นมาเหนือกว่าชาติทั้งหมดในโลก, ในสมัยนั้นเมื่อชาวอิสราเอลคนหนึ่งจะเข้าไปในที่ชุมนุม เขาจะเป็นจุดเด่นทันทีด้วยคุณความดีมากมายของตน และแม้กระทั่งชนต่างชาติที่ต้องการจะสรรเสริญชายคนหนึ่ง ก็จะกล่าวว่าเขาเป็นเหมือนชาวอิสราเอล

133

ยิ่งกว่านั้นยังเป็นเรื่องของบันทึกในผลงานมากมายทางประวัติศาสตร์ว่า นักปรัชญาทั้งหลายของกรีกเช่นพีทาโกรัส ได้ปรัชญาทั้งทางศาสนาและทางวัตถุส่วนใหญ่มาจากสาวกทั้งหลายของโซโรแอมอน, และโซเครตีสหลังจากที่ได้เดินทางอย่างกระตือรือร้นไปพบผู้คงแก่เรียนและนักบวชที่เรื่อรนามที่สุดบางคนของอิสราเอล เมื่อกลับมายังกรีกเขาได้ปลุกฝังแนวความคิดของความเป็นหนึ่งของผู้เป็นเจ้าของ และชีวิตที่ดำรงอยู่ต่อไปของวิญญาณของมนุษย์หลังจากที่ถอดร่างฐลี้ออก, ในที่สุดคนเขลาในหมู่ชาวกรีกประมาณชายคนนี้ผู้ซึ่งหยิ่งถึงความลึกลับในสุดของอัจฉริยภาพ และลุกขึ้นเพื่อจะเอาชีวิตเขา จากนั้นประชาชนบังคับผู้ปกครองของตนให้ลงมือ และในที่ชุมนุมของสภาทั้งพวกเขาให้โซเครตีสดื่มถ้วยยาพิษ

134

หลังจากที่ชาวอิสราเอลได้ก้าวหน้าไปในทุกระดับของอารยธรรม และประสบความสำเร็จในระดับขั้นสูงสุดที่เป็นไปได้ พวกเขาเริ่มล้มหลักธรรมรากเหง้าของศาสนาและกฎของพระโมเสสทีละน้อย สาละวนอยู่กับพิธีและพิธีกรรม แสดงการปฏิบัติตนที่ไม่เหมาะสม, ในสมัยของรีโฮโบมลูกชายของโซโลมอน มีความขัดแย้งที่น่ากลัวเกิดขึ้นในหมู่พวกเขา พวกเขาคนหนึ่งคืออีโรโบม ได้วางอุบายที่จะครองบัลลังก์ และเขาตัวเองคือผู้ที่นำการบูชาเทวรูปเข้ามา, ความขัดแย้งระหว่างรีโฮโบมและอีโรโบม นำไปสู่การทำสงครามนับเป็นศตวรรษระหว่างบรรดาผู้ที่สืบเชื้อสายจากทั้งสอง ยังผลให้ชนเผ่าทั้งหลายของอิสราเอลกระจัดกระจายและระส่ำระสาย, กล่าวโดยย่อเป็นเพราะว่าพวกเขาล้มความหมายของกฎของผู้เป็นเจ้าของ จนเข้าไป

พัวพันกับความบ้ำคั่งที่โง่เขลาและวิธีปฏิบัติที่น่าตำหนิ เช่น การก่อกบฏ และการปลุกระดม, โดยการสรุปว่าคุณวุฒิที่เป็นสาระสำคัญทั้งหมดของความเป็นมนุษย์ที่อธิบายไว้ในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์คืออักษรที่ตายในเวลานั้น เหล่านักบวชของพวกเขาก็เริ่มคิดแต่การส่งเสริมผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง และก่อทุกข์เวทนาให้แก่ประชาชนโดยการปล่อยให้พวกเขาจมลงไปในก้นบึ้งแห่งความไม่เอาใจใส่และความเขลา, และผลที่เกิดจากการทำความผิดของพวกเขาคือ ความรุ่งโรจน์เมื่อก่อนที่ยินยงมานานบัดนี้เปลี่ยนเป็นความเสื่อม และผู้ปกครองทั้งหลายของเปอร์เซีย กรีกและโรม เข้ามาควบคุมพวกเขา, ธงแห่งอธิปไตยของพวกเขาพลิกกลับด้าน ความเขลา ความเบาปัญญา ความตกต่ำและความรักตัวเองของบรรดาผู้นำศาสนาและผู้คงแก่เรียนของพวกเขา ถูกเปิดเผยออกมาด้วยการมาของเนบูซัดเนซาร์กษัตริย์แห่งบาบิโลน ผู้ซึ่งทำลายพวกเขา, หลังจากการสังหารผลาญชีวิตทั่วไป การปล้นและทำลายบ้านเรือนของพวกเขาจนราบ และถึงกับถอนรากต้นไม้ของพวกเขา เขาจับผู้ที่หลงเหลือที่ดาบของเขาไว้ชีวิตมาเป็นเชลยและนำตัวไปยังบาบิโลน, เจ็ดสิบปีต่อมาบรรดาผู้ที่สืบเชื้อสายมาจากเชลยเหล่านี้ได้รับการปล่อยตัวและกลับไปยังเยรูซาเลม, จากนั้นเฮซะโคยาและเอสรา สถาปนาหลักธรรมมูลฐานของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ใหม่ท่ามกลางพวกเขา วันแล้ววันเล่าชาวอิสราเอลก้าวหน้าไป และความสว่างยามเช้าของยุคก่อนๆ ของพวกเขารุ่งอรุณขึ้นมาอีกครั้ง, อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาสั้นๆ การโต้เถียงอย่างรุนแรงในเรื่องความเชื่อและการปฏิบัติตนเกิดขึ้นอีก และเช่นกันความสนใจเดียวของบัณฑิตชาวยิวทั้งหลายกลายเป็นการส่งเสริมจุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง และการปฏิรูปที่ตามมาได้ในสมัยของเอสราถูกเปลี่ยนไปเป็นความวิปริตและความทุจริต, สถานการณ์เลวร้ายยิ่งขึ้นถึงระดับขั้นที่กองทัพของสาธารณรัฐโรมและกองทัพของบรรดาผู้ปกครองโรม พิชิตอาณาเขตของชาวอิสราเอลครั้งแล้วครั้งเล่า, ในที่สุดผู้กระหายสงครามอย่างทีทุสผู้บัญชาการกองกำลังของโรมัน เข้าเหยียบย่ำปิตุภูมิของชาวยิวจนเป็นผุยผง สังหารผู้ชายทุกคนด้วยดาบ จับผู้หญิงและเด็กไปเป็นเชลย ทำลายบ้านของพวกเขาจนราบ ดึงต้นไม้ของพวกเขาออก เผาหนังสือของพวกเขา ปล้นทรัพย์ของพวกเขา ลดระดับเยรูซาเลมและธรรมวิหารเป็นกองเถ้าถ่าน, หลังจากความหายนะสุดขีดนี้ดวงดาวของอาณาจักรอิสราเอลตกลงมาไม่เหลืออะไร และจนถึงปัจจุบันนี้ส่วนที่เหลืออยู่ของชาติที่อันตรธานไปนี้กระจายไปกับสายลมทั้งสี่ "ความอดสูและทุกข์เวทนาประทับตราบนพวกเขา" [58] ทุกขเวทนาที่หนักที่สุดสองครั้งนี้นำมาให้ได้โดยเนบูซัดเนซาร์และทีทุส ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์โคธอ่านที่รุ่งโรจน์ว่า : "และเราประกาศอย่างเคร่งขรึมต่อบุตรหลานของ

[58] โครอ่าน 2:58

อิสราเอลไว้ในคัมภีร์ : 'พวกเขาจะกระทำความชั่วร้ายในโลกสองครั้งอย่างแนนอน และด้วยความภูมิใจที่สูงส่งยิ่ง พวกเขาจะได้รับการยกให้สูงขึ้นอย่างแนนอน' และเมื่อจะดำเนินการคุกคามครั้งแรก เราส่งคนรับใช้ทั้งหลายของเราที่ได้รับการประสาทด้วยความเก่งกาจที่นำกลั้วมาต่อต้านเจ้า และพวกเขาค้นหาส่วนในสุดของที่พักอาศัยของเจ้า และกระทำการคุกคามสำเร็จ...และเมื่อจะทำการลงโทษที่ขู่ไว้สำหรับความผิดครั้งหลังของเจ้า เมื่อนั้นเราส่งศัตรูมาทำให้ใบหน้าของเจ้าเศร้า และเข้าไปในธรรมวิหารดังที่พวกเขาเข้าไปครั้งแรก และทำลายสิ่งที่พวกเขาพิชิตมาจนสิ้นซาก" [59]

135

จุดประสงค์ของเราคือเพื่อจะแสดงว่า ศาสนาที่แท้จริงส่งเสริมอารยธรรมและเกียรติ ความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติภูมิ วิชาและความก้าวหน้าของชนชาติหนึ่งซึ่งเคยนำเวทนา เป็นทาสและโง่เขลาอย่างไร และเมื่อศาสนาตกอยู่ในมือของบรรดาผู้นำศาสนาที่เบาปัญญาและบ้าคลั่ง ศาสนาถูกเบนออกไปสู่จุดหมายที่ผิดจนกระทั่งความอำไพที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนี้กลายเป็นกลางคืนที่มืดที่สุดอย่างไร

136

เมื่อเครื่องหมายที่แน่ชัดทั้งหลายแห่งความเสื่อมสลาย ความตกต่ำ การอยู่ใต้อำนาจผู้อื่นและการดับสิ้นของอิสราเอล ปรากฏชัดเป็นครั้งที่สอง เมื่อนั้นลมหายใจที่หอมและวิสุทธิของพระวิญญาณของพระผู้เป็นเจ้า (พระเยซู) ขจรไปทั่วจอร์แดนและดินแดนกาลิลี เมฆแห่งความสงสารของพระผู้เป็นเจ้าแผ่กระจายอยู่ทั่วท้องฟ้าเหล่านั้น และหลังน้ำฝนแห่งจิตวิญญาณลงมาอย่างเหลือล้น และหลังจากการหลังไหลที่เพิ่มพูนจากทะเลที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดินแดนศักดิ์สิทธิ์ไซโยกลิ่นหอมของตนและออกดอกด้วยความรู้ของพระผู้เป็นเจ้า, จากนั้นเพลงที่เคร่งขรึมของกอสเปวตั้งขึ้นจนกระทั่งก้องอยู่ในหูของพวกเขาที่อาศัยอยู่ในห้องบนนภา และโดยการสัมผัสกับลมหายใจของพระเยซู คนตายที่ไม่เอาใจใส่ที่นอนอยู่ในหลุมศพแห่งความเขลาของตน ยกศีรษะขึ้นมารับชีวิตนิรันดร์, เป็นเวลาสามปีที่ธรรมมาทิดย์แห่งความสมบูรณ์นี้ เดินไปตามทุ่งหญ้าของปาเลสไตน์และในละแวกของเยรูซาเลม นำทางมวลมนุษย์ไปสู่รุ่งอรุณแห่งการไถ่ สอนพวกเขาว่าจะได้มาซึ่งคุณสมบัติและคุณลักษณะทางจิตวิญญาณอันเป็นที่ยินดีต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร, หากชนชาติอิสราเอลเชื่อในพระพักตร์ที่สวยงามนั้น พวกเขาจะเตรียมตัวรับใช้และเชื่อฟังพระองค์ด้วยหัวใจและวิญญาณ และโดยสุคนธ์รสที่ให้ชีวิตของ

[59] โครอ่าน 17:4

พระวิญญาณของพระองค์ พวกเขาจะได้อัปสู่อันศักดิ์สิทธิ์และไปสู่ชัยชนะใหม่ๆ ต่อไป

137

อนิจจา สิ่งนี้มีประโยชน์อันใด พวกเขาหันหนีไปและต่อต้านพระองค์ พวกเขาลุกขึ้นและทรมานพระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความรู้สวรรค์นั้น ผู้เป็นจุดที่การเปิดเผยพระธรรมลงมา ทั้งหมดเว้นแต่คนเท่าเหยียบมือที่หันหน้าไปหาพระผู้เป็นเจ้า ได้รับการชำระรอยเปื้อนของโลกนี้ และพบหนทางไปสู่ยอดสุดของอาณาเขตที่ไร้สถานที่, พวกเขาทำความเจ็บปวดทรมานทุกอย่างต่อพระผู้เป็นต้นธารของกรุณาของคุณนั้น จนกระทั่งเป็นไปได้สำหรับพระองค์ที่จะอาศัยอยู่ในเมืองทั้งหลาย และพระองค์ยังคงชูธงแห่งความรอดพ้นและสถาปนาหลักธรรมมูลฐานแห่งความชอบธรรมของมนุษย์อย่างเป็นทางการ ซึ่งเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของอารยธรรมที่แท้จริง

138

ในบทที่ห้าของแมทธิวซึ่งเริ่มต้นด้วยท่อนวจนะที่สามสิบเจ็ด พระองค์ทรงแนะนำว่า : “อย่าต้านความชั่วร้ายและการทำร้ายด้วยสิ่งทีคล้ายกัน แต่ใครก็ตามที่ตบแก้มขวาของเจ้า จงหันแก้มซ้ายให้เขาด้วย” และเพิ่มเติมจากนั้น ในตอนที่สี่สิบสาม : “พวกเจ้าได้ยินสิ่งที่กล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้าน และอย่ากดดันศัตรูของเจ้าด้วยความเป็นอริ’^[60] แต่เรากล่าวต่อเจ้าว่า จงรักศัตรูของเจ้า ให้พรผู้ที่สาปแช่งเจ้า ทำดีต่อผู้ที่เกลียดเจ้า และอธิษฐานให้ผู้ที่ใช้เจ้าอย่างประสงค์ร้ายและประหารเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้เป็นบุตรหลานของพระบิดาของเจ้าที่อยู่บนนภา : เพราะพระองค์บันดาลให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์รุ่งขึ้นมาบนคนชั่วร้ายและคนดี และทรงหลังฝนแห่งความปรานีของพระองค์ลงมายังผู้ที่ยุติธรรมและผู้ที่ไม่ยุติธรรม, เพราะหากพวกเจ้ารักคนที่รักเจ้า พวกเจ้าได้รางวัลอะไร? คนเก็บภาษีไม่ได้ทำเหมือนกันหรือ?”

139

คำแนะนำแบบนี้มีอยู่มากที่เอ่ยโดยพระผู้เป็นอรุโณทัยแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นั้น, และดวงวิญญาณทั้งหลายที่มีลักษณะเด่นด้วยคุณลักษณะแห่งความวิสุทธิ คือสารของสรรพโลกที่กลั่นมา และคือบ่อเกิดของอารยธรรมที่แท้จริง

[60] คัมภีร์ไบเบิลฉบับ King James อ่านว่า “พวกเจ้าได้ยินสิ่งที่กล่าวไว้ว่า ‘จงรักเพื่อนบ้าน และเกลียดชังศัตรู’” ผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายคัดค้านสิ่งที่อ่านนี้เพราะว่าขัดกับกฎที่รู้ที่อยู่ในเลวีตัส 19:18 อพยพ 23:4-5 สุภาษิต 25:21 ทาลหมุด ฯลฯ

140

จากนั้นพระเยซูก็ก่อตั้งกฎศักดิ์สิทธิ์บนพื้นฐานของอุนิสัยใจคอที่มีศีลธรรมและความมีธรรมที่สมบูรณ์ และสำหรับพวกที่เชื่อในพระองค์ พระองค์ทรงพรรณนาแนวทางพิเศษของการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นแบบของการกระทำสูงสุดบนพิภพ, และแม้ว่าบรรดาผู้เป็นตราสัญลักษณ์แห่งการไถ่ดูภายนอกเหมือนว่าถูกละทิ้งไว้กับความมั่งร่ำรวยและการประหัดประหารของพวกที่ทรमानพวกเขา ในความเป็นจริงแล้วพวกเขาได้รับการปลดปล่อยจากความมืดที่สิ้นหวังที่ปกคลุมชาวยิว และพวกเขาส่องแสงด้วยความรุ่งโรจน์นิรันดร์ ณ รุ่งอรุณของวันใหม่นั้น

141

ชาตียิวที่ยิ่งใหญ่นั้นงอนแง่นและทลายลง แต่วิญญาณไม่ก็ดวงเหล่านั้้นผู้ซึ่งแสวงหาร่มไม้ชายคาภายใต้พฤษชาของพระเมไซยะ ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตทั้งหมดของมนุษย์, ณ เวลานั้นชนชาติทั้งหลายของโลกโง่เขลาที่สุด บ้าคลั่งและบูชาเทวรูป มีเพียงชาวยิวกลุ่มเล็กๆ เท่านั้นที่ประกาศความเชื่อในความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า และพวกเขาเป็นผู้ที่สังคมรังเกียจอย่างน่าเวทนา, ดวงวิญญาณของคริสเตียนที่วิสุทธิเหล่านั้้นบัดนี้ยืนขึ้นเพื่อเผยแพร่ศาสนาที่ตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิงและขัดกับเชื่อทั้งหลายของเผ่าพันธุ์มนุษย์ทั้งหมด, กษัตริย์ทั้งหลายจากสี่ในห้าทวีปของโลกมุงมันอย่างไม่ลดละที่จะกวาดล้างสาวกทั้งหลายของพระคริสต์ กระนั้นก็ตามในตอนจบพวกเขาส่วนใหญ่ลงมือส่งเสริมศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าสุดหัวใจ, ชาตึ้้นทั้งหมดของยุโรป ชนชาติมากมายในเอเชียและอัฟริกา และบางส่วนของผู้มีถิ่นที่อยู่ในหมู่เกาะแปซิฟิก ถูกรวบรวมไว้ในร่มไม้ชายคาแห่งความเป็นหนึ่งของพระผู้เป็นเจ้า

142

จงพิจารณาดูว่าที่ใดในสรรพโลก มีหรือไม่หลักการที่ยิ่งใหญ่กว่าศาสนาในทุกความหมาย มีหรือไม่อาณาภพใดที่นึกคิดได้ที่แผ่ชานยิ่งกว่าศาสนาต่างๆของพระผู้เป็นเจ้า, มีวิธีการใดหรือไม่ที่สามารถนำมาซึ่งความรัก ไมตรีจิตและความสมัคสมานอย่างแท้จริงในหมู่ชนชาติทั้งหมด อย่างที่ความเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงอาณาภพและทรงรอบรู้สามารถทำได้, หรือเว้นแต่กฎของพระผู้เป็นเจ้าแล้ว มีหรือไม่หลักฐานใดของเครื่องมือสำหรับการอบรมมวลมนุษยชาติในทุกกระยะของความชอบธรรม

143

คุณสมบัติทั้งหลายที่นักปรัชญาทั้งหลายบรรลุถึงเมื่อพวกเขาไปถึงยอดของปัญญา คุณลักษณะที่ประเสริฐทั้งหลายของมนุษย์ซึ่งเป็นลักษณะพิเศษ

ของพวกเขา ณ จุดสูงสุดของความสมบูรณ์ของพวกเขา จะถูกแสดงเป็นตัวอย่างโดยศาสนิกชนทั้งหลายทันใดที่พวกเขายอมรับศาสนา, จงสังเกตดูว่าดวงวิญญาณเหล่านั้น ผู้ซึ่งดื่มธाराที่มีชีวิตแห่งการไถ่จากมือที่กรุณาของพระเยซูผู้เป็นพระวิญญาณของพระเจ้า และเข้ามาในร่มเงาคัมครองของกอสเปว ได้บรรลุถึงการปฏิบัติตนทางศีลธรรมระดับสูงอย่างไร จนกาเลนแพทย์ชื่อดังถึงแม้ว่าตัวเขาเองไม่ได้เป็นคริสเตียน ก็ยกย่องการกระทำของพวกเขาไว้ในสรุปความเกี่ยวกับสาธารณรัฐของพลาโต คำแปลถ้อยคำตามตัวอักษรของเขาคือดังต่อไปนี้ :

144

"มนุษยชาติโดยทั่วไปไม่สามารถเข้าใจการเรียงลำดับตรรกะในการถกเหตุผล ด้วยเหตุนี้พวกเขาจำเป็นต้องอาศัยสัญลักษณ์และสภาวะที่บอกเกี่ยวกับรางวัลและการลงโทษในโลกหน้า, หลักฐานที่ยืนยันสิ่งนี้คือปัจจุบันนี้เราสังเกตเห็นชนชาติหนึ่งที่เราเรียกว่าคริสเตียน ผู้ซึ่งเชื่ออย่างเลื่อมใสในรางวัลและการลงโทษของสภาวะในอนาคต คนกลุ่มนี้แสดงการกระทำที่เป็นเลิศ ซึ่งคล้ายกับการกระทำของบุคคลที่เป็นนักปรัชญาที่แท้จริง, ตัวอย่างเช่นเราทุกคนเห็นกับตาว่าพวกเขาไม่กลัวความตาย พวกเขาไฟแรงในเรื่องความยุติธรรมและการปฏิบัติต่อกันอย่างเป็นธรรม ถึงขนาดที่สมควรจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นนักปรัชญาที่แท้จริง" [61]

145

ในยุคนั้นและในจิตใจของกาเลน สถานะของนักปรัชญาเหนือกว่าสถานะอื่นใดในโลก, เช่นนั้นจึงพิจารณาว่า อานูภาพให้ความสว่างทางปัญญาและให้ธรรมะแก่จิตใจของศาสนาของพระเจ้า ผลักดันศาสนิกชนทั้งหลายขึ้นไปสู่ยอดแห่งความสมบูรณ์อย่างไร จนนักปรัชญาอย่างกาเลนซึ่งตัวเขาเองไม่ใช่คริสเตียน ก็ให้การยืนยันดังกล่าว

146

การสาธิตอุปนิสัยใจคอที่เป็นเลิศของคริสเตียนทั้งหลายในสมัยนั้นคือ ความอุทิศตนของพวกเขาต่อการศึกษาและงานที่เป็นประโยชน์ และข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาก่อตั้งโรงพยาบาลและสถาบันต่างๆ เพื่อมนุษยธรรม

[61] ดูผลงานของพระอับดุลมาฮา *Some Answered Questions*, chapter 84 และ *The Promulgation of Universal Peace*, p.385 ย่อหน้าที่เริ่มต้นว่า "ดังนั้นพระเจ้าผู้เป็นนายของมนุษยชาติก่อให้เกิดพระเจ้าผู้สำแดงองค์สวรรค์และวิสุทธิของพระองค์..." ดู *Galen on Jews and Christians* โดย Richard Walzer, Oxford University Press, 1949, p.15 ผู้ประพันธ์กล่าวว่าสรุปความของกาเลนที่กล่าวถึงที่นี้สูญหายไป เหลือเก็บรักษาไว้เพียงวรรคทั้งหลายที่คัดมาภาษาอาราบิค

ตัวอย่างเช่นบุคคลแรกที่ก่อตั้งคลินิกสาธารณสุขทั่วจักรวรรดิโรมัน ที่ซึ่งคนยากไร้ คนบาดเจ็บและคนที่หมดหนทางได้รับการดูแลทางการแพทย์ คือ จักรพรรดิคอนสแตนติน กษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่นี้คือผู้ปกครองโรมันคนแรกที่สนับสนุนศาสนาของพระคริสต์ เขาไม่ยอมมือในการอุทิศชีวิตต่อการส่งเสริมหลักธรรมของกอสเปว และก่อตั้งรัฐบาลโรมันที่เป็นปีกแผ่นบนความพอประมาณและความยุติธรรม ซึ่งในความเป็นจริงแล้วรัฐบาลนี้เคยไม่มีอะไรนอกจากเป็นระบบการกดขี่ที่ไม่ผ่อนคลายมาก่อน, ชื่อที่วิสุทธิของเขาส่องแสงไปทั่วรุ่งอรุณของประวัติศาสตร์เหมือนดาวประกายพริ้ว ตำแหน่งและชื่อเสียงของเขาในหมู่ผู้ประเสริฐและอารยชนชั้นสูง ยังอยู่บนลิ้นของคริสเตียนทุกนิกาย

147

รากฐานของอุปนิสัยใจคอที่เป็นเลิศที่วางไว้ในสมัยนั้นช่างมั่นคงเพียงไร ขอขอบคุณการฝึกฝนของดวงวิญญาณที่มีธรรมทั้งหลาย ผู้ซึ่งลุกขึ้นส่งเสริมคำสอนของกอสเปว, โรงเรียนประถม วิทยาลัย โรงพยาบาลมากมายเพียงไร ได้รับการก่อตั้ง อีกทั้งสถาบันทั้งหลายที่ซึ่งเด็กยากจนที่กำลังรอคอยได้รับการศึกษา, บุคคลมากมายเพียงไรที่เสียสละประโยชน์ส่วนตัว และ "ด้วยความปรารถนาจะทำให้พระเจ้าเป็นนายยินดี" [62] ได้อุทิศวันเวลาของชีวิตของตนต่อการสอนมวลชน

148

อย่างไรก็ตามเมื่อเวลาใกล้เข้ามาที่ความงามที่โชติช่วงของพระโมฮัมหมัดจะรุ่งอรุณบนโลก การควบคุมกิจการของคริสเตียนตกไปอยู่ในมือของพระที่โง่เขลาทั้งหลาย สายลมสวรรค์ที่โชยมาจากภูมิภาคแห่งกรุณาธิคุณของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ หายไป และกฎทั้งหลายของอีแวนเจิลที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งซึ่งเป็นที่ตั้งของอารยธรรมของโลก ไม่ออกผลเพราะถูกใช้ไปในทางที่ไม่ชอบ และเพราะการปฏิบัติตนของบรรดาบุคคลผู้ซึ่งดูเหมือนสะอาดบริสุทธิ์แต่กระนั้นข้างในนั้นสกปรก

149

ในการพรรณาสภาพความเป็นอยู่ ธรรมเนียมปฏิบัติ การเมือง วิชาและวัฒนธรรมของยุคต้น ยุคกลางและยุคใหม่ในทุกแห่ง นักประวัติศาสตร์ที่มีชื่อทั้งหลายของยุโรปบันทึกไว้อย่างเป็นเอกฉันท์ว่า ในระหว่างสิบศตวรรษที่ประกอบกันเป็นยุคกลาง ตั้งแต่เริ่มต้นคริสต์ศตวรรษที่หกถึงสิ้นสุดคริสต์ศตวรรษที่สิบห้า ยุโรปนั้นป่าเถื่อนและมีดมนสุดๆ ในทุกแห่ง สาเหตุ

[62] โครอ่าน 4:114, 2:207 ฯลฯ

หลักคือพระทั้งหลายซึ่งถูกกล่าวถึงโดยชนชาติต่างๆ ของยุโรปว่าเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณและศาสนา ได้ละทิ้งความรุ่งโรจน์ที่ยืนนานที่มาจากการเชื่อฟังบัพติศมาและคำสอนสวรรค์ของกอสเปว และไปรวมกำลังกับบรรดาผู้ปกครองที่หุนหันและใช้อำนาจบาตรใหญ่ของรัฐบาลทางโลกทั้งหลายสมัยนั้น, พวกเขาหันสายตาไปจากความรุ่งโรจน์นิรันดร์ และทุ่มความพยายามทั้งหมดให้แก่การส่งเสริมประโยชน์ทางโลกให้กันและกัน และผลประโยชน์ชั่วคราวที่เสื่อมสูญ, สุดท้ายแล้วสิ่งทั้งหลายไปถึงจุดที่มวลชนเป็นนักโทษที่สิ้นหวังในมือของคนสองกลุ่มนี้ และทั้งหมดนี้ทำให้โครงสร้างทั้งหมดของศาสนา วัฒนธรรม ความผาสุกและอารยธรรมของชนชาติทั้งหลายของยุโรป ทลายลงมาเป็นซากปรักหักพัง

150

เมื่อการกระทำและความคิดที่ไม่คู่ควรและจุดประสงค์ที่เสียชื่อเสียงของบรรดาผู้นำ ได้ทำให้กลิ่นหอมของพระวิญญาณของพระเจ้า (พระเยซู) หายุดิ่งและยุติการขจรไปทั่วโลก, ความมืดแห่งความเขลาและมิจฉาธิฐีและการกระทำที่ไม่น่ายินดีสำหรับพระเจ้า ปกคลุมพิภพ เมื่อนั้นรุ่งอรุณแห่งความหวังส่องแสงและวสันตฤดูของพระเจ้าใกล้เข้ามา ก่อนเมฆแห่งความปรานีแผ่กระจายไปทั่วโลก และสายลมแห่งความอุดมสมบูรณ์จากภูมิภาคแห่งกรุณาธิคุณ เริ่มพัดพา, ในจักรราศีของพระโมฮัมหมัด ดวงอาทิตย์แห่งสัจธรรมรุ่งขึ้นมาบนนยาสริบ (เมดิना) และฮีจาซ และสาดแสงแห่งความรุ่งโรจน์นิรันดร์ไปทั่วจักรวาล, เมื่อนั้นพิภพแห่งศักยภาพของมนุษย์ถูกเปลี่ยนแปลง และวจาณะ "โลกจะเปล่งประกายด้วยแสงของพระเจ้าเป็นนายของเธอ" [63] จะเป็นความจริง โลกเก่าเปลี่ยนเป็นโลกใหม่อีกครั้ง และร่างที่ตายของ โลกเก่าลุกขึ้นมามีชีวิตที่อุดม, เมื่อนั้นการใช้อำนาจบาตรใหญ่และความเขลาถูกโค่นลง และวังที่สูงตระหง่านแห่งความรู้และความยุติธรรมถูกปลูกสร้างขึ้นมาแทนที่, ทะเลแห่งความรู้แจ้งคำรามและวิทยาศาสตร์สาตรังสีของตลงมา, ก่อนที่เปลวไฟแห่งความเป็นศาสนทูตสูงสุดจะถูกจุดในตะเกียงแห่งเมกกะ ในบรรดาชนชาติทั้งปวงของโลก ชนชาติที่ป่าเถื่อนทั้งหลายของฮีจาซ เขี้ยวโหดและมืดที่สุดทางศีลธรรม, ธรรมเนียมปฏิบัติที่เลวทรามต่ำช้า ความดุร้ายและความอาฆาตอย่างไม่ลดละของพวกเขามีบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์ทั้งหมด, ในสมัยนั้นชนชาติอารยะทั้งหลายของโลกไม่ว่าจะถือว่าชนเผ่าอาหรับทั้งหลายของเมกกะและเมดินาเป็นคน, และกระนั้นหลังจากที่แสงของโลกรุ่งขึ้นมาบนชนเผ่าเหล่านี้ ภายในช่วงเวลาอันสั้นเพราะการอบรมที่ให้แก่พวกเขาโดยเหมืองแห่งความสมบูรณ์นั้น ศูนย์รวมแห่งการเปิดเผยพระธรรมนั้น และเพราะพระ

[63] โกรอ่าน 39:69

พรที่ประทานมาให้โดยกฎของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของ พวกเขาถูกรวบรวมเข้ามาอยู่ในร่มไม้ชายคาของหลักธรรมแห่งความเป็นหนึ่งหนึ่งของพระเจ้า, เมื่อนั้นชนชาติที่เหี้ยมโหดนี้บรรลุถึงความสมบูรณ์ของมนุษย์และอารยธรรมระดับสูงถึงขนาดว่าชนชาติร่วมสมัยพิศวงต่อพวกเขา, ชนชาติเหล่านี้เองที่เคยเหยียดหยันและหัวเราะเยาะชาวอาหรับอยู่เสมอมักเป็นพันธมิตรที่ไร้วิจารณ์ญาณ บัดนี้แสวงหาชาวอาหรับอย่างกระตือรือร้น โดยไปเยือนประเทศทั้งหลายของชาวอาหรับเพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้แจ้งและวัฒนธรรม ทักษะทางเทคนิค ศิลปะการปกครอง ศิลปะและวิทยาศาสตร์ทั้งหลาย

151

จงสังเกตดูอิทธิพลของการฝึกฝนที่พร่ำสอนโดยผู้ให้การศึกษาที่แท้จริง ที่มีต่อสถานการณ์ทางวัตถุ, ที่นี้ชนเผ่าทั้งหลายมีดทางศีลธรรมและขัดเงาไม่ได้ถึงขนาดว่า ระหว่างช่วงเวลาจาฮีเลียห์ พวกเขาจะฝังลูกสาวอายุเจ็ดขวบของตนทั้งเป็น ซึ่งเป็นการกระทำที่แม่แต่สัตว์ ไนน์เลยมมนุษย์ ก็ยังชังและถอย แต่ด้วยความเลื่อมทรมามสุดๆ ชนเผ่าเหล่านี้กลับถือว่าการแสดงออกสูงสุดของเกียรติและความอุทิศต่อหลักการ, ขอขอบคุณคำสอนที่ขัดแจ้งของเอกบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ นั่น ชนชาติที่มีดมนนี้ได้ก้าวหน้าไปถึงระดับขั้นที่หลังจากที่พวกเขาพิชิตอียิปต์ ซีเรียและเมืองหลวงคือดามัสกัส ซาลเตีย เมโสโปเตเมียและอิหร่าน พวกเขาเริ่มบริหารจัดการเรื่องสำคัญใดๆ ก็ตามโดยลำพังในสภุมิภาคหลักของโลก

152

จากนั้นชาวอาหรับเหนือกว่าชนชาติทั้งหมดของโลกในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปะ อุตสาหกรรมและการประดิษฐ์ ประชญา การปกครองและอุปนิสัยใจคอที่มีศีลธรรม, และที่จริงแล้วการขึ้นมาสู่ยอดสุดแห่งความสมบูรณ์ของมนุษย์ของกลุ่มคนที่เหี้ยมโหดและเลวทรามนี้ในช่วงเวลาสั้นๆ ดังกล่าว คือ การสาธิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของความชอบธรรมในความเป็นศาสนทูตของพระโมฮัมหมัดผู้เป็นนาย

153

ในยุคต้นๆ ของอิสลาม ชนชาติทั้งหลายของยุโรปได้วิทยาศาสตร์และศิลปะของอารยธรรมมาจากอิสลามตามที่ถือปฏิบัติกันโดยบรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในแอนดาลูเซีย การไต่สวนบันทึกทางประวัติศาสตร์อย่างรอบคอบและถ่วงท่วงจะแสดงให้เห็นความจริงที่ว่าอารยธรรมส่วนใหญ่ของยุโรปได้มาจากอิสลาม เพราะข้อเขียนทั้งหมดของผู้คงแก่เรียน นักบวชและนักปรัชญามุสลิม ถูกรวบรวมทีละน้อยไว้ในยุโรป ถูกนำมาซึ่งและโต้เหตุผลกันอย่างละเอียดรอบคอบที่สุด ณ ที่ชุมนุมทางวิชาการและศูนย์กลางเรียนรู้ หลังจากนั้น

เนื้อหาที่มีค่าของข้อเขียนเหล่านี้จะถูกมาใช้, ปัจจุบันนี้สำเนามากมายของผลงานของผู้คงแก่เรียนมุสลิมที่ไม่พบในประเทศอิสลาม หาได้ในห้องสมุดต่างๆ ในยุโรป, ยิ่งไปกว่านั้นกฎและหลักการที่แพร่หลายในประเทศยุโรปทั้งหมดจำนวนมากและที่จริงแล้วตลอดทั้งหมด ได้มาจากผลงานธรรมศาสตร์และคำวินิจฉัยทางกฎหมายของนักศาสนศาสตร์มุสลิมทั้งหลาย หากไม่กลัวว่าเนื้อหาจะยืดยาวเกินไป เราจะอ้างถึงกฎและหลักการที่ยืมมาเหล่านี้ทีละข้อ

154

อารยธรรมยุโรปเริ่มต้นตั้งแต่ศตวรรษที่เจ็ดของศักราชมุสลิม, รายละเอียดคือดังนี้ : เมื่อใกล้จะสิ้นสุดอิฐเราะห์ศตวรรษที่ห้าพระสันตะปาปาหรือหัวหน้าของคริสตจักร ได้ก่อการประท้วงไว้วางอย่างรุนแรงในที่สาธารณะเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่า สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ ของคริสเตียนเช่นเยรูซาเลม เบทเลเฮมและนาซาเรท ตกอยู่ภายใต้การปกครองของมุสลิม, เขาปลุกเร้าบรรดากษัตริย์และสามัญชนของยุโรปให้ตกลงทำสิ่งที่เขาถือว่าเป็นสงครามศักดิ์สิทธิ์, การประท้วงอย่างมีอารมณ์ของเขาตั้งขึ้นที่ละน้อยจนประเทศทั้งหมดของยุโรปตอบสนอง บรรดากษัตริย์ครูเสดที่นำหน้ากองทัพจำนวนนับไม่ถ้วนได้ข้ามทะเลมามารา และเดินทางไปที่ทวีปเอเชีย, ในสมัยนั้นพระเจ้ากาหลิบทั้งหลายแห่งฟาติมิดปกครองอียิปต์และบางประเทศของโลกตะวันตก และส่วนใหญ่ของช่วงเวลานั้นบรรดากษัตริย์ของซีเรียนั้นคือซัลจุกส์ ก็อยู่ภายใต้พระเจ้ากาหลิบเช่นกัน, กล่าวโดยย่อกษัตริย์ทั้งหลายของโลกตะวันตกกับกองทัพจำนวนนับไม่ถ้วนของพวกเขาเข้าโจมตีซีเรียและอียิปต์ และมีการทำสงครามอย่างต่อเนื่องระหว่างบรรดาผู้ปกครองซีเรียและผู้ปกครองยุโรปเป็นช่วงเวลาสองร้อยสามปี มีการเสริมกำลังจากยุโรปเข้ามาเสมอ ครั้งแล้วครั้งเล่าบรรดาผู้ปกครองของโลกตะวันตกจู่โจมและเข้ายึดครองทุกปราสาทในซีเรีย และบ่อยครั้งเช่นกันที่บรรดากษัตริย์ของอิสลามได้ปลดปล่อยปราสาทเหล่านี้จากมือของพวกเขา, ในที่สุดในปี ฮ.ศ. 693 [64] สาลาดินได้ขับกษัตริย์ทั้งหลายของยุโรปและกองทัพของพวกเขาออกไปจากอียิปต์และออกนอกชายฝั่งซีเรีย, พวกเขากลับไปยังยุโรปอย่างพ่ายแพ้และสิ้นหวัง ในวิธีของสงครามครูเสดเหล่านี้ คนเป็นล้านๆ มอดม้วย, สรุปความคือ จากปี ฮ.ศ. 490-693 [65] บรรดากษัตริย์ ผู้บัญชาการและผู้นำอื่นๆ ของยุโรปไปๆ มาๆ อยู่ตลอดระหว่างอียิปต์ ซีเรียและโลกตะวันตก และในตอนจบเมื่อพวกเขาทั้งหมดกลับบ้าน พวกเขานำสิ่งต่างๆ ที่ตนสังเกตเห็นในประเทศมุสลิมทั้งหลายสองร้อยกว่าปีเข้ามาในยุโรป เกี่ยวกับ

[64] พ.ศ. 1836 (ค.ศ. 1293)

[65] พ.ศ. 1639-1836 (ค.ศ. 1096-1293)

การปกครอง การพัฒนาสังคม วิชา วิทยาลัย โรงเรียน และความเกลียด
เกล่าในการดำเนินชีวิต อารยธรรมของยุโรปเริ่มจากเวลานั้น

* * * * *

155

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! ความเชื่อซิมและเฉยเมยของเจ้าจะอยู่อีก
นานเท่าไร? ครั้งหนึ่งเจ้าเคยเป็นนายของทั้งพิภพ โลกเคยเชื่อฟังเจ้า,
เป็นมาอย่างไรที่ความรุ่งเรืองของเจ้าร่วงลงมาและเวลานี้เจ้าไม่เป็นที่ยอมรับ
นับถืออีกต่อไป และคลานเข้าไปอยู่ในมุมแห่งการถูกลืม? เจ้าเคยเป็นต้น
กำเนิดวิชา เป็นบ่อเกิดแสงสว่างที่ไม่รู้สิ้นสำหรับทั่วพิภพ เป็นมาอย่างไร
เวลานี้ที่เจ้าร่วงโรย หมดไฟและใจไม่สู้? เจ้าซึ่งครั้งหนึ่งเคยให้ความสว่าง
แก่โลก เป็นมาอย่างไรที่เวลานี้เจ้าซุ่มอยู่ในความมืดอย่างเอื่อยเฉื่อยและ
สับสน? จงเปิดตาแห่งปัญญาของเจ้า มองดูสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับเจ้า
ในปัจจุบัน, จงลุกขึ้นและเดินรนต์อสูร แสวงหาการศึกษา แสวงหาความรู้
แจ้ง, เป็นสิ่งเหมาะสมหรือที่ชนต่างชาติได้รับวัฒนธรรมและความรู้จาก
บรรพบุรุษของเจ้าเอง และเจ้าผู้เป็นสายเลือดและทายาทที่ถูกต้องของพวกเขา
เขากลับไม่ได้? ดูเหมือนอย่างไรหรือเมื่อเพื่อนบ้านของเจ้ากำลังทำงาน
กลางวันและกลางคืนสุดหัวใจ เป็นการจัดเตรียมเพื่อความก้าวหน้า เกียรติ
และความเจริญรุ่งเรือง แต่เจ้าด้วยความบ้าคลั่งอย่างโง่เขลา เอาแต่
สาละวนอยู่กับการทะเลาะและรังเกียจกัน การตามใจตัวเอง ความอยาก
และความฝันที่ว่างเปล่า? เป็นที่น่าชมเชยหรือที่เจ้าปล่อยให้ความ
ปราดเปรื่องที่เป็นสิทธิ์โดยกำเนิด ความสามารถพื้นเมือง และความเข้าใจที่
มีมาแต่เกิดของเจ้า หมดเปลืองและสูญเปล่าไปในความเฉยเมย? อีก
เช่นกันที่เราออกนอกเรื่อง

* * * * *

156

บรรดาผู้มีสติปัญญาชาวยุโรปที่ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอดีตของยุโรปเป็น
อย่างดี มีลักษณะเด่นด้วยวาจาสัตย์และสำนึกในความยุติธรรม ยอมรับ
อย่างเป็นเอกฉันท์ว่า องค์ประกอบพื้นฐานของอารยธรรมของพวกเขาในทุก
รายละเอียดได้มาจากอิสลาม, ตัวอย่างเช่นเดรพเปอร์ ^[66] ผู้เชี่ยวชาญชาว

[66] เนื้อหาภาษาเปอร์เซียเขียนชื่อของผู้ประพันธ์ว่า "เดรปาร์" และให้ชื่อผลงานของ
เขาว่า "ความก้าวหน้าของชนชาติทั้งหลาย" เป็นที่ปรากฏชัดว่านี่เป็นการกล่าวถึง
จอห์น วิลเลียม เดรเปอร์ พ.ศ. 2354-2425 (ค.ศ. 1811-1882), นักเคมีเด่นดังและนัก

ฝรั่งเศสที่มีชื่อ เป็นนักเขียนที่ผู้คงแก่เรียนยุโรปทั้งหมดยืนยันความถูกต้อง ความสามารถและวิชาของเขา, ในผลงานหนึ่งที่รู้จักกันดีที่สุดของเขา "พัฒนาการทางสติปัญญาของยุโรป" เขาเขียนเรื่องราวอย่างละเอียด เกี่ยวกับเรื่องนี้ นั่นคือ ในเรื่องของมูลฐานของอารยธรรมและพื้นฐานของ ความก้าวหน้าและความผาสุก ที่ชนชาติทั้งหลายของยุโรปได้มาจากอิสลาม , เรื่องราวที่เขาเขียนมีรายละเอียดถ้วนทั่ว การจะแปลผลงานนี้ที่นี้จะทำให้ ผลงานที่ลืมหินอยู่นี้ยาวเกินไป และไม่เกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของเราเลย, หากรายละเอียดเพิ่มเติมเป็นที่ปรารถนา ผู้อ่านหาดูได้จากเนื้อหาของ ผลงานนั้น

157

โดยสาระนั้นผู้ประพันธ์แสดงให้เห็นว่า อารยธรรมทั้งหมดของยุโรป นั่นคือ กฎหมาย หลักการ สถาบัน วิทยาศาสตร์ ปรัชญา วิชาต่างๆ มารยาท สังคมและธรรมเนียมที่มีอารยะ วรรณกรรม ศิลปะและอุตสาหกรรม การ จัดระบบ วินัย ความประพฤติ ลักษณะของอุปนิสัยใจคอที่น่าชมเชย และ แม้แต่ถ้อยคำมากมายที่ใช้กันในภาษาฝรั่งเศส ก็มาจากชาวอาหรับ, เขาได้ สอนแต่ละองค์ประกอบเหล่านี้ที่ลงอย่างลงในรายละเอียด และถึงกับบอก ช่วงเวลาที่แต่ละองค์ประกอบถูกนำมาจากอิสลาม, เช่นกันเขาพรรณนาการ มาถึงของชาวอาหรับในโลกตะวันตกในเวลานี้คือสเปน และภายใน ช่วงเวลาสั้นๆ ชาวอาหรับได้สถาปนาอารยธรรมที่พัฒนามาอย่างดีที่นั่น

ประวัติศาสตร์ที่ได้รับการแปลอย่างกว้างขวาง, เนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับการ ส่งเสริมโลกตะวันตกโดยชาวมุสลิม และเกี่ยวกับเกอร์เบิร์ต (พระสันตะปาปาซิลเวส เตอร์ที่ 2) ปรากฏอยู่ในเล่มที่ 2 ของผลงานที่อ้างถึง, เกี่ยวกับข้อผูกพันต่ออิสลามที่ ไม่เป็นที่ยอมรับเป็นระบบของยุโรป ผู้ประพันธ์เขียนว่า : "ความยุติธรรมที่ก่อตั้งบน ความเคียดแค้นทางศาสนาและความหลงชาติไม่สามารถยืนยงตลอดไป" (Vol. II, p. 42, Rev. ed.) *The Dictionary of American Biography* กล่าวว่าบิดาของเดเรเปอร์ เป็นชาวโรมันคาทอลิก ผู้ซึ่งใช้ชื่อจอห์น คริสโตเฟอร์ เดเรเปอร์ เมื่อถูกตัดขาดจาก ครอบครัวเพราะกลายเป็นชาวเมโทดิสต์ และชื่อที่แท้จริงของเขาไม่เป็นที่รู้, ผู้ แปลเป็นนี้นายพอล นอร์ท ไรซ์หัวหน้าแผนกอ้างอิงของห้องสมุดสาธารณะนิวยอร์ก สำหรับข้อมูลที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสัญชาติและประวัติครอบครัวของเดเรเปอร์ขัดแย้ง กัน *The Drapers in America* by Thomas Waln-Morgan พ.ศ. 2435 (ค.ศ. 1892) กล่าวว่า บิดาของเดเรเปอร์เกิดในลอนดอน ขณะที่อัลเบิร์ต อี เฮนเซลใน "ครบรอบ ร้อยปีของจอห์น วิลเลียม เดเรเปอร์" (New York University "Colonnade," มิถุนายน 2454 (June 1911)) มีดังต่อไปนี้ "หากในหมู่เรามีมีใครที่สืบสายเชื้อสายของตนไป ถึงทุ่งแดดจ้าแห่งอิตาลี พวกเขาอาจรู้สึกภูมิใจอย่างคู่ควรในจอห์น วิลเลียม เดเรเปอร์ เพราะบิดาของเขาจอห์น ซี เดเรเปอร์เป็นชาวอิตาลีโดยกำเนิด..." คำขอบคุณของผู้แปลควรเป็นของมาดาม ลอรา ไดรฟัส บาร์เนย์ สำหรับการได้สวนที่เกี่ยวโยงวรรณคดี ณ ห้องสมุดคองเกรสและ Bibliothèque Nationale

อย่างไร ระบบบริหารและวิชาการของชาวอาหรับบรรลุถึงความเป็นเลิศระดับสูงขนาดไหน โรงเรียนและวิทยาลัยของชาวอาหรับที่ซึ่งมีการสอนวิทยาศาสตร์และปรัชญา ศิลปะและงานฝีมือ ได้รับการก่อตั้งอย่างเป็นปีกแผ่นและกำกับควบคุมอย่างดีเพียงไร, ชาวอาหรับบรรลุถึงความเป็นผู้นำระดับสูงขนาดไหนในศิลปะแห่งอารยธรรม ลุกๆ ของครอบครัวชั้นนำของยุโรปมากมายเพียงไรถูกส่งไปเรียนที่โรงเรียนต่างๆ ที่โคโรโดวาและเกรนาดา ซีวิลและโทลีโด เพื่อให้ได้มาซึ่งวิทยาศาสตร์และศิลปะแห่งชีวิตที่มีอารยะ, เขาถึงกับบันทึกไว้ว่า ชาวยุโรปชื่อเกอร์เบิร์ตมาที่โลกตะวันตกและสมัครเรียนที่มหาวิทยาลัยโคโรโดวาในอาณาเขตของชาวอาหรับ ศึกษาศิลปะและวิทยาศาสตร์ที่นั่น และหลังจากที่กลับมายังยุโรป เขาขึ้นมาเด่นดังถึงขนาดที่ได้รับการยกขึ้นมาเป็นผู้นำของนิกายคาทอลิกในที่สุด และกลายเป็นพระสันตะปาปา

158

จุดประสงค์ของการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้คือเพื่อจะแสดงให้เห็นความจริงที่ว่า ศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือบ่อเกิดที่แท้จริงของความสมบูรณ์ทางธรรมและทางวัตถุของมนุษย์ คือต้นกำเนิดความสว่างทางปัญญาและความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับมวลมนุษยชาติ, หากเราสังเกตดูเรื่องนี้อย่างยุติธรรม ก็จะพบว่า กฎหมายทั้งหมดของการเมืองถูกบรรจุอยู่ในวาระศักดิ์สิทธิ์ไม่กี่ถ้อยคำเหล่านี้ :

159

“และพวกเขาบัญญัติสิ่งที่ยุติธรรมและห้ามสิ่งที่ไม่ยุติธรรม และทำงานที่ดีอย่างรวดเร็ว พวกเขาเหล่านี้คือผู้ที่ชอบธรรม” [67] และเช่นกัน “เพื่อว่าในหมู่พวกเขาจะได้มีชนชาติหนึ่งซึ่งเชิดชูมาหาความดี บัญชาความยุติธรรม และห้ามสิ่งที่ผิด บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่จะได้ดี” [68] และที่เพิ่มจากนี้ : “แท้จริงแล้วพระผู้เป็นเจ้าของบัญญัติธรรมและการทำความดี...และพระองค์ทรงห้ามความชั่วช้าและการกดขี่ พระองค์ทรงเตือนเจ้าเพื่อว่าพวกเขาจะใส่ใจ” [69] และอีกครั้งเช่นกันเกี่ยวกับการขัดเกลาความประพฤติของมนุษย์อย่างมีอารยะ : “ผ่อนผันพอควร บัญชาสิ่งที่ยุติธรรม และถอนตัวจากคนเขลา” [70] และทำนองเดียวกัน : “...ผู้ที่เอาชนะความโกรธของตน และให้อภัยผู้อื่น!

[67] โกรอ่าน 3:110

[68] โกรอ่าน 3:100

[69] โกรอ่าน 16:92

[70] โกรอ่าน 7:198

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้ารักผู้ทำความดี” [71] และอีกเช่นกัน : “ไม่มีความชอบธรรมในการหันหน้าของเจ้าไปยังตะวันออกหรือตะวันตก แต่ผู้ที่ชอบธรรมเชื่อในพระผู้เป็นเจ้าของ เจ้า วันสุดท้าย ทูตสวรรค์ คัมภีร์และศาสนทูตทั้งหลาย ผู้ซึ่งเพื่อความรักของพระผู้เป็นเจ้าของ เจ้า แจกจ่ายความมั่งคั่งของตนให้แก่ญาติพี่น้อง เด็กกำพร้า ผู้ขัดสนและคนเดินทาง และผู้ที่ขอ และเพื่อเป็นค่าไถ่ ผู้ซึ่งถือปฏิบัติการอธิษฐานและให้ทานตามกฎหมาย ผู้ซึ่งเป็นพวกที่ปฏิบัติตามบัญญัติที่ท่านทำไว้ อดทนภายใต้ความทุกข์ร้อนและความยากลำบากและในเวลาที่ยุ่งยาก : บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่ยุติธรรม บุคคลเหล่านี้คือผู้ที่กลัวพระผู้เป็นนาย” [72] และยังมีอีก : “พวกเขาให้ความสำคัญคนเหล่านั้นก่อนตนเอง แม้ว่าความยากจนจะเป็นชะตาของตนเอง” [73] จงดูว่าวณะศักดิ์สิทธิ์ไม่กี่ท่อนเหล่านี้ครอบคลุมระดับสูงสุดและความหมายที่ลึกซึ้งที่สุดของอารยธรรม และรวมความเป็นเลิศทั้งหมดของอุปนิสัยใจคอของมนุษย์เข้าไว้ได้อย่างไร

160

พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้เป็นนายเป็นพยาน และไม่มีพระผู้เป็นเจ้าของเจ้านอกจากพระองค์ แม้แต่รายละเอียดเล็กน้อยที่สุดของชีวิตที่มีอารยะก็ได้มาจากกรุณาธิคุณของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้าของ เจ้า, สิ่งที่มีค่าต่อมนุษยชาติอะไรหรือที่เคยมีมา ที่ไม่ได้รับการอธิบายไว้ก่อนโดยตรงหรือเป็นนัยในคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย?

161

อนิจจา สิ่งนี้มีประโยชน์อันใด เมื่ออาวุธอยู่ในมือของคนซึ่ขี้แครงขึ้นลาด ไม่มีชีวิตและทรัพย์สินของใครปลอดภัย และขโมยทั้งหลายมีแต่แข็ง, เช่นเดียวกันเมื่อคณะนักบวชที่สมบูรณ์เลยได้ควบคุมกิจการทั้งหลาย พวกเขาลงมาเหมือนเป็นม่านขนาดใหญ่ระหว่างประชาชนและแสงของศาสนา

162

ความจริงใจคือศิลารากฐานของความศรัทธา นั่นคือ ผู้เคร่งศาสนาต้องไม่คำนึงถึงความปรารถนาส่วนตัวของตน และหาทางรับใช้สาธารณประโยชน์หมดหัวใจในวิถีทางใดก็ตามที่ท่านทำได้ และเป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์ที่จะหันเหไปจากผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง และเสียสละประโยชน์ของตนเองเพื่อประโยชน์ของชุมชน เว้นแต่โดยความศรัทธาศาสนาที่แท้จริง,

[71] โกรอ่าน 3:128

[72] โกรอ่าน 2:172

[73] โกรอ่าน 59:9

เพราะความรักตนเองคลุกอยู่ในดินเหนียวที่เป็นร่างของมนุษย์ และเป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะละเลยประโยชน์ทางวัตถุของตนเองในปัจจุบันโดยปราศจากความหวังในรางวัลที่เป็นแก่นสาร, อย่างไรก็ตามบุคคลที่ศรัทธาในพระผู้เป็นเจ้าและเชื่อในวาระของพระผู้เป็นเจ้า จะละทิ้งความสงบและประโยชน์ของตนเองเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้า และจะอุทิศหัวใจและวิญญาณอย่างอิสระให้แก่ความผาสุกของส่วนรวม เพราะว่าเขาได้รับสัญญาและแน่ใจเกี่ยวกับรางวัลอันเหลือล้นในชีวิตหน้า และเพราะว่าผลประโยชน์ทางโลกไม่มีค่าสำหรับเขา เมื่อเทียบกับความเบิกบานที่ยั่งยืนและความรุ่งโรจน์ของสถานะการดำรงอยู่ในอนาคต, “เช่นกันก็มีผู้ที่ขายอึดตายของตนด้วยความปรารถนาจะทำให้พระผู้เป็นเจ้ายินดี” [74]

163

มีบางคนที่นี่คิดว่าสำนึกแต่กำเนิดในเกียรติของมนุษย์ จะขัดขวางมนุษย์จากการกระทำสิ่งชั่วร้าย และรับประกันความสมบูรณ์ทางธรรมและทางวัตถุของมนุษย์ กล่าวคือ บุคคลที่มีลักษณะเด่นด้วยความฉลาดตามธรรมชาติ ปฏิธานที่สูงส่ง ไฟแรงอย่างผลึกตัน จะละเว้นจากการทำร้ายเพื่อนมนุษย์โดยสัญชาตญาณ และจะหิวและกระหายการทำความดี โดยไม่คำนึงถึงการลงโทษอย่างรุนแรงที่จะเป็นผลตามมาจากการทำสิ่งชั่วร้าย หรือรางวัลอันยิ่งใหญ่ของความชอบธรรม, และกระนั้นเราตริตรองบทเรียนทั้งหลายของประวัติศาสตร์ จะเป็นที่ประจักษ์ว่า สำนึกในเกียรติและศักดิ์ศรีนี้ในตัวมันเองคือหนึ่งในพระพรที่ได้มาจากคำสั่งสอนต่างๆ ของศาสนทูตทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า, เช่นกันเราสังเกตเห็นเครื่องหมายของความก้าวร้าวและคมไม่อยู่ในทารก และถ้าเด็กไม่ได้รับคำสั่งสอนจากครู คุณสมบัติที่ไม่พึงปรารถนาทั้งหลายของเด็กจะเพิ่มขึ้นทุกขณะ, ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าการปรากฏขึ้นมาของสำนึกโดยธรรมชาติในศักดิ์ศรีและเกียรตินี้ เป็นผลมาจากการอบรม, ประการที่สองเพื่อเห็นแก่การถกเหตุผล ถึงแม้หากเราถือว่าความฉลาดโดยสัญชาตญาณและคุณสมบัติทางศีลธรรมแต่กำเนิด จะป้องกันการทำความผิด เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลที่มีลักษณะเฉพาะดังกล่าวหาได้ยากยิ่งกว่าศิลาที่แปรโลหะเป็นทอง, ข้อสันนิษฐานแบบนี้ไม่มีน้ำหนักโดยอาศัยเพียงถ้อยคำ แต่ต้องมีหลักฐานสนับสนุนด้วยข้อเท็จจริง ขอให้เรารู้ว่าอาณาภพอะไรในสรรพโลกที่ผลึกตันมวลชนเข้าหาจุดหมายและการกระทำที่ชอบธรรม!

[74] โกรอ่าน 2:203

164

นอกจากนี้หากบุคคลที่หาได้ยากดังกล่าว ผู้ซึ่งเป็นตัวอย่างของสำนักดังกล่าว กลายเป็นรูปกายของความกลัวพระผู้เป็นเจ้า เป็นที่แน่นอนว่าความมุนะเข้าหาความชอบธรรมของเขาจะได้รับการเสริมความแข็งแกร่ง

165

คุณประโยชน์อย่างทั่วถึงทั้งหลายได้มาจากกรุณาธิคุณของศาสนาทั้งหลาย พระผู้เป็นเจ้า เพราะศาสนานำสาวกที่แท้จริงทั้งหลายไปสู่เจตนาที่จริงใจ จุดประสงค์ที่สูงส่ง ความบริสุทธิ์และเกียรติที่ไม่ต่างพร้อย ความเมตตาและความเห็นใจที่เหนือกว่า การรักษาปฏิญญาที่ตนสัญญาไว้ ความหวังใยสิทธิ์ของผู้อื่น เสรีภาพ ความยุติธรรมในทุกแง่ของชีวิต ความเป็นมนุษย์และมนุษยธรรม ความอาจหาญและความพยายามอย่างไม่เหน็ดเหนื่อยในการรับใช้มนุษยชาติ, สรุปความคือศาสนานี้เองที่รังสรรค์คุณความดีทั้งหมดของมนุษย์ และคุณความดีเหล่านี้เองที่เป็นเทียนที่สว่างไสวของอารยธรรม, หากใครไม่มีลักษณะพิเศษของคุณสมบัติที่เป็นเลิศเหล่านี้ แน่แน่นอนว่าเขาไม่เคยบรรลุถึงแม้เพียงหยดเดียวจากแม่น้ำที่ยังไม่ถึงของธาราแห่งชีวิต ที่ไหลผ่านมาทางคำสอนของคัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ไม่เคยสุดกลิ่นหอมของสายลมที่พัดมาอย่างแผ่วเบาที่สุดจากอุทยานของพระผู้เป็นเจ้า เพราะไม่มีสิ่งใดบนโลกที่สาธิตได้โดยถ้อยคำเท่านั้น และการดำรงอยู่ทุกระดับเป็นที่รู้โดยเครื่องหมายและสัญลักษณ์ของสิ่งนั้น และทุกระดับชั้นในพัฒนาการของมนุษย์มีสัญลักษณ์บ่งบอก

166

จุดประสงค์ของคำแถลงเหล่านี้คือเพื่อจะทำให้เป็นที่ชัดเจนยิ่งกว่าชัดว่าศาสนาทั้งหลายของพระผู้เป็นเจ้า ข้อปฏิบัติ คำสอนสวรรค์ คือรากฐานที่ทำลายไม่ได้ของความสุขของมนุษย์ และชนชาติทั้งหลายของโลกไม่สามารถหวังว่าจะได้ผ่อนคลายหรือได้รับการช่วยให้รอดพ้นอย่างแท้จริงหากปราศจากการเยียวยาเดี่ยวยิ่งใหญ่นี้, อย่างไรก็ตามยาครอบจักรวาลนี้ต้องให้โดยแพทย์ที่ฉลาดและชำนาญ เพราะในมือของผู้ที่ไร้ความสามารถ การรักษาทั้งหมดที่พระผู้เป็นนายของมนุษย์เคยสร้างขึ้นมาเพื่อรักษาความเจ็บป่วยทั้งหลายของมนุษย์ ไม่สามารถก่อให้เกิดสุขภาพ และในทางตรงกันข้ามมีแต่จะทำลายผู้ที่หมดหนทางและทำให้ผู้ที่ทุกข์ร้อนอยู่แล้วหนักใจ

167

พระผู้เป็นบ่อเกิดแห่งอัจฉริยภาพสวรรค์นั้น พระผู้สำแดงความเป็นศาสนทูตสากลนั้น (พระโมฮัมหมัด) ซึ่งสนับสนุนมนุษยชาติให้เรียนรู่วิทยาศาสตร์และ

ศิลปะและสิ่งที่ทำให้ประโยชน์ทั้งหลายคล้ายกัน ทรงบัญชาพวกเขาให้แสวงหาสิ่งเหล่านี้แม้ในดินแดนไกลสุดของจีน กระนั้นบรรดาบัณฑิตที่ไร้ความสามารถและชอบค่อนแคะ ห้ามสิ่งนี้โดยสาธิตความชอบด้วยเหตุผลด้วยคำพูดว่า "ผู้ที่เลียนแบบชนชาติหนึ่งคือหนึ่งในพวกเขา" พวกเขาไม่เข้าใจแม้แต่ความหมายของ "เลียนแบบ" ที่กล่าวถึง "ไม่รู้ศาสนาทั้งหลายของพระเจ้าเป็นเจ้าบัญชาและสนับสนุนผู้ที่ศรัทธาทุกคน ให้รับหลักการทั้งหลายมาใช้ที่จะหนุนนำไปสู่พัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และให้เรียนรู้วิทยาศาสตร์และศิลปะทั้งหลายจากชนชาติอื่นๆ, ใครก็ตามที่แสดงตนตรงกันข้าม ไม่เคยตีมน้ำเกสรแห่งความรู้ หลงทางอยู่ในความเขลาของตนเอง และกำลังคลำหาภาพลวงตาแห่งกิเลสของตน

168

จงวินิจฉัยให้ถูกต้อง : พัฒนาการสมัยใหม่เหล่านี้อันไหนหรือ ไม่ว่าในตัวมันเองหรือในการนำมาประยุกต์ใช้ ที่ขัดกับบทบัญญัติของพระเจ้า? หากพัฒนาการเหล่านี้หมายถึงการสถาปนารัฐสภา สิ่งเหล่านี้เป็นที่บัญชาไว้โดยเนื้อหาของท่อนวจนะศักดิ์สิทธิ์ : "และกิจการทั้งหลายของพวกเขาได้รับการชี้แนะโดยการปรึกษาหารือกัน" [75] และเช่นกันในการตรัสต่อพระเจ้าเป็นอรุโณทัยแห่งความรู้ทั้งปวง ผู้เป็นบ่อเกิดแห่งความสมบูรณ์ (พระโมฮัมหมัด) ทั้งๆ ที่พระองค์จะครอบครองอัจฉริยภาพสากล วจนะที่ใช้คือ : "และจงปรึกษาหารือกับพวกเขาในกิจการ" [76] เมื่อพิจารณาสิ่งนี้ ปัญหาเกี่ยวกับการปรึกษาหารือกันขัดกับกฎหมายได้อย่างไร? ประโยชน์อันใหญ่หลวงของการปรึกษาหารือสามารถแสดงให้เห็นได้โดยการถกเหตุผลด้วยตรรกะเช่นกัน

169

พวกเขากล่าวได้หรือว่าเป็นการขัดกับกฎของพระเจ้า ที่จะให้คำพิพากษาประหารชีวิตขึ้นกับการไต่สวนอย่างรอบคอบที่สุด ขึ้นกับการรับรองโดยคณะต่างๆ มากมาย ขึ้นกับข้อพิสูจน์ทางกฎหมายและพระราชโองการ? พวกเขากล่าวอ้างได้หรือว่า สิ่งที่น่าไปภายใต้รัฐบาลที่แล้วตรงกับคัมภีร์โครอาน? ตัวอย่างเช่นในสมัยที่ฮาจี มีร์ซา อาคาซี เป็นนายกรัฐมนตรี เป็นที่ได้ยินมาจากหลายแหล่งว่า ผู้ว่าการโกยไพล์กานจับพนักงานยึดทรัพย์สิบสามคนที่ปกป้องตนเองไม่ได้ในพื้นที่นั้น ซึ่งทุกคนมาจากเชื้อสายที่ศักดิ์สิทธิ์และไม่มีความผิด แล้วตัดศีรษะพวกเขาในชั่วโมงเดียวโดยไม่มี การไต่สวนคดี และไม่ได้รับการรับรองจากระดับสูงขึ้นไป

[75] โกรอ่าน 42:36

[76] โกรอ่าน 3:153

170

ณ เวลาหนึ่งประชากรเปอร์เซียมีกว่าห้าสิบล้านคน จำนวนนี้สลายตัวไปส่วนหนึ่งเพราะสงครามกลางเมือง แต่ที่สำคัญที่สุดเป็นเพราะขาดระบบการปกครองที่เพียงพอ การปกครองแบบเผด็จการและอำนาจที่ไม่ถูกควบคุมของผู้ว่าการมณฑลและผู้ว่าการท้องถิ่น, เมื่อเวลาผ่านไปประชากรที่รอดชีวิตมีไม่ถึงหนึ่งในห้า เพราะผู้ว่าการทั้งหลายจะเลือกเหยื่อที่ตนต้องการไม่ว่าเหยื่อนั้นจะเป็นผู้บริสุทธิ์เพียงใด แล้วจะระบายโทสะใส่เหยื่อและทำลายเหยื่อ, หรือให้ความเอ็นดูขาดกรหมุ่ที่พิสุจน์แล้วบางคน, ไม่มีใครพูดออกมาได้เพราะว่าผู้ว่าการควบคุมอย่างเบ็ดเสร็จ เรากล่าวได้หรือว่าสิ่งเหล่านี้ตรงกับความยุติธรรมหรือกฎของพระเจ้า?

171

เรายืนยันได้หรือว่าเป็นการขัดกับมูลฐานของศาสนา ที่จะสนับสนุนการเรียนรู้ศิลปะที่มีประโยชน์และความรู้ทั่วไป รับทราบความจริงเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์กายภาพที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์ ขยายขอบเขตของอุตสาหกรรม เพิ่มผลผลิตของการพาณิชย์ และทวิลุ่ทางความมั่งคั่งของชาติ? เป็นการขัดกับการบูชาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือ ที่จะสถาปนากฎและระเบียบในเมืองทั้งหลาย และจัดระบบของอำเภอในชนบท ซ่อมแซมถนน สร้างทางรถไฟ อำนาจความสะดวกให้แก่การขนส่งและการเดินทาง และตั้งนี่เป็นการเพิ่มความผาสุกของประชาชน? เป็นสิ่งไม่สอดคล้องกับบทบัญญัติและข้อห้ามของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือ หากเราจะทำให้เหมืองทั้งหลายซึ่งเป็นบ่อเกิดความมั่งคั่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชาติแต่ถูกละทิ้ง มีผลผลิต และสร้างโรงงานทั้งหลายซึ่งจะเป็นที่มาของความสบาย สวัสดิภาพและความมั่งมีของประชาชนทั้งหมด? หรือกระตุ้นการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ และส่งเสริมการปรับปรุงผลผลิตภายในประเทศของเรา?

172

พระเจ้าทรงความรุ่งโรจน์เป็นพยาน! เราประหลาดใจที่พบว่ามาน्ह้อยลงมาบังตาพวกเขาอย่างไร และทำให้พวกเขามองไม่เห็นแม้แต่สิ่งจำเป็นที่ชัดเจนเหล่านี้? ไม่มีข้อสงสัยใดๆ ว่า เมื่อมีการถกเหตุผลและข้อพิสุจน์อันเป็นที่ยุติลักษณะนี้เสนอมาน พวกเขาจะตอบด้วยอคติและความมุงร้ายที่ซ่อนเร้นนับพันว่า : "ในวันแห่งการพิพากษาเมื่อมนุษย์ทั้งหลายยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้าผู้เป็นนายของตน พวกเขาจะไม่ถูกถามเกี่ยวกับการศึกษาและระดับชั้นวัฒนธรรมของตน แต่พวกเขาจะถูกตรวจสอบเกี่ยวกับการกระทำที่ดิ่งามของตน" ขอให้เรายอมรับสิ่งนี้และสันนิษฐานว่า มนุษย์จะไม่ถูกถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมและการศึกษาของตน แม้เป็นเช่นนั้น ในวันที่ยิ่งใหญ่แห่งการคิดบัญชีนั้น ผู้นำทั้งหลายจะไม่ถูกเรียกให้ไปชี้แจงหรือ? จะไม่มีการกล่าวต่อ

พวกเขาหรือว่า : "ดูกร หัวหน้าและผู้นำทั้งหลาย! โฉนพวกเจ้าทำให้ชาติที่ยิ่งใหญ่นี้ร่วงลงมาจากยอดแห่งความรุ่งโรจน์เมื่อก่อน และสิ้นสุดการสถานภาพการเป็นใจกลางและศูนย์กลางของโลกอารยะ? พวกเจ้าสามารถจะจับมาตรการทั้งหลายได้ดีที่จะนำไปสู่เกียรติอันสูงส่งของชนชาตินี้ พวกเจ้าหาได้ทำสิ่งนี้ และพวกเจ้าถึงกับพรากพวกเขาจากประโยชน์ของส่วนรวมที่ทุกคนได้รับ ครั้งหนึ่งชนชาตินี้ไม่เคยส่องแสงเหมือนดวงดาวบนนภาที่เป็นมงคลหรือ? พวกเจ้ากล้าดับแสงของพวกเขาในความมืดได้อย่างไร! พวกเจ้าสามารถจุดตะเกียงแห่งความรุ่งโรจน์ทางโลกและความรุ่งโรจน์อันนิตย์สำหรับพวกเขา โฉนพวกเจ้าไม่พยายามเพื่อสิ่งนี้สุดหัวใจ? และโดยกรุณาธิคุณของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเมื่อแสงที่เป็นเปลวไฟลุกโพลง โฉนพวกเจ้าไม่กำบังเปลวไฟนี้ไว้ในครอบแก้วแห่งความอาญาของเจ้าจากลมที่พัดใส่? โฉนพวกเจ้าลุกขึ้นด้วยอำนาจทั้งหมดของเจ้าเพื่อจะดับแสงนี้?"

173

"และเราผูกชะตาของมนุษย์ทุกคนไว้รอบคอของเขา : และในวันแห่งการฟื้นคืนชีพเราจะนำหนังสือเล่มหนึ่งออกมาให้เขา ซึ่งจะกางออกและยื่นให้แก่เขา" [77]

174

เช่นกันมีการกระทำใดในโลกหรือที่ประเสริฐกว่าการรับใช้ประโยชน์ส่วนรวม? มีพรใดที่จินตนาการได้สำหรับมนุษย์คนหนึ่งหรือ ที่ยิ่งใหญ่มากกว่าการที่เขากลายเป็นเหตุของการศึกษา การพัฒนา ความเจริญรุ่งเรืองและเกียรติสำหรับเพื่อนมนุษย์? ไม่มี พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าผู้เป็นนายเป็นพยาน! ความชอบธรรมสูงสุดของทั้งหมดคือ การที่ดวงวิญญาณที่ได้รับพรทั้งหลายจับมือของผู้ที่หมดหนทาง และปลดปล่อยพวกเขาออกจากความเขลา ความตกต่ำ และความยากจน, และด้วยแรงจูงใจที่บริสุทธิ์และเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าเท่านั้น ลุกขึ้นและอุทิศตนอย่างแข็งขันต่อการรับใช้มวลชน โดยลืมนผลประโยชน์ทางโลกของตนเอง และทำงานเพื่อรับใช้ประโยชน์อย่างทั่วถึงเท่านั้น "พวกเขาให้ความสำคัญคนเหล่านั้นก่อนตนเอง แม้ว่าความยากจนจะเป็นชะตาของตนเอง" [78] "คนที่ดีที่สุดคือผู้ที่รับใช้ประชาชน คนที่เลวที่สุดคือผู้ที่ทำร้ายประชาชน"

[77] โกรอ่าน 17:14

[78] โกรอ่าน 59:9

175

ความรุ่งโรจน์จงมีแต่พระผู้เป็นเจ้า! สถานการณ์ที่ไม่ธรรมดาเพียงไรดำรงอยู่เวลานี้ เมื่อได้ยินคำกล่าวอ้างเสนอมานี้ไม่มีใครถามตนเองว่า อะไรคือแรงจูงใจที่แท้จริงของผู้พูด และจุดประสงค์ที่เห็นแก่ตัวอะไรที่เขาอาจซ่อนไว้หลังหน้ากากของถ้อยคำ, ตัวอย่างเช่นเจ้าพบว่าบุคคลหนึ่งซึ่งหาทางส่งเสริมเรื่องเล็กน้อยส่วนตัวของตนเอง จะขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของชนชาติหนึ่งทั้งหมด, เพื่อจะหมั่นกั้นหน้าของตน เขาจะปล่อยให้ไรณาและทุ่งหญ้าของคนอื่นทั้งหมดแห่งสนิทและเหี่ยวเฉา เพื่อจะค้ำจุนความเป็นผู้นำของตน เขาจะนำทางมวลชนไปสู่อคติและความบ้าคลั่งซึ่งบั่นทอนรากฐานของอารยธรรม

176

บุคคลดังกล่าวในช่วงระยะเวลาเดียวกันที่เขากระทำการที่น่าประหลาดในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า และน่ารังเกียจสำหรับศาสนทูตและผู้มีธรรมทั้งหมด หากเขาเห็นใครคนหนึ่งที่พักทานอาหารเสร็จแล้วล้างมือด้วยสบู่ ซึ่งเป็นสิ่งของที่ผู้ประดิษฐ์คืออับดุลลาห์ บุนิขามุสลิม เขาจะก่อการประท้วงโวยวายทำนองว่ากฎศาสนาถูกล้มล้าง เพราะว่าผู้ที่โชคไม่ดีนี้ไม่ได้ถ่มมือขึ้นลงหน้าเสื้อคลุมและบนเคราของตน กิริยามารยาทและธรรมเนียมของชาติที่ไม่มีศาสนา กำลังถูกนำเข้ามาในชาติของเรา, ด้วยไม่สนใจความชั่วร้ายในวิถีทางของตนเองเลย เขาพิจารณาเหตุแห่งความสะอาดและความเกลี้ยกลอนี่ว่าน่าขยะแขยงและเบาปัญญา

177

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! จงเปิดตาของเจ้า! จงเอาใจใส่! จงปลดปล่อยตัวเจ้าเองจากการเอาตามพวกมิจฉาทีลีนี้อย่างตาบอด การเลียนแบบโง่ๆ นี้ ซึ่งเป็นเหตุผลหลักที่ทำให้มนุษยทั้งหลายหล่นลงมาสู่หนทางแห่งความเขลาและความเสื่อม จงมองดูสภาวะที่แท้จริงของสิ่งทั้งหลาย จงลุกขึ้น และจับวิธีการที่จะนำชีวิต ความสุข ความยิ่งใหญ่และความรุ่งเรือง มาสู่เจ้าในหมู่ชาติทั้งหมดในโลก

178

สายลมแห่งวสันตฤดูที่แท้จริงกำลังพัดมายังเจ้า จงประดับตัวเจ้าเองด้วยดอกไม้ทั้งหลายเหมือนต้นไม้ในอุทยานที่อบอวลด้วยสุคนธ์ชาติ, ก้อนเมฆแห่งวสันตฤดูกำลังหล่นฝน เช่นนั้นจงมีความสดชื่นและเขียวขจีเหมือนกับทุ่งหญ้านิรันดรที่นารีนรมย์, ดวงดาวยามรุ่งอรุณกำลังส่องแสง จงย่างเท้าไปบนหนทางที่แท้จริง, ทะเลแห่งอำนาจกำลังพองขึ้นมา จงรีบไปยังชายฝั่งแห่งโชคชะตาและปณิธานอันสูงส่ง, น้ำบริสุทธิ์แห่งชีวิตกำลังเอ่อ

ขึ้นมา โฉนให้วันเวลาของเจ้ากรอนไปในทะเลทรายแห่งความกระหาย, จงตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้นไปและเลือกจุดหมายที่ประเสริฐ ความเชื่องขี้มนี้ยาวนานแค่ไหน ความไม่เอาใจใส่นี้ยาวนานแค่ไหน! ความสิ้นหวังทั้งที่นี้และหลังจากนี้คือทั้งหมดที่เจ้าจะได้จากการตามใจตัวเอง ความน่ารังเกียจและทุกขเวทนาคือทั้งหมดที่เจ้าจะเก็บเกี่ยวจากความบ้าคลั่ง การเชื่อคนเบาปัญญาและคนไม่มีหัวคิด, การเสริมพลังของพระผู้เป็นเจ้ากำลังสนับสนุนเจ้า การช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าอยู่แค่เอื้อม โฉนเจ้าไม่ปรีดาและร้องตะโกนสุดหัวใจ และมูมานะด้วยวิญญานทั้งหมดของเจ้า!

* * * * *

179

หนึ่งในเรื่องทั้งหลายที่จำเป็นจะต้องมีการทบทวนอย่างถ้วนทั่วและปฏิรูปคือวิธีการศึกษาความรู้สาขาต่างๆ และการจัดหลักสูตรวิชาการให้เป็นระบบ, เป็นเพราะขาดการจัดระบบ การศึกษาจึงสับสนและไปตามดวง วิชาไม่สำคัญที่ไม่จำเป็นจะต้องอธิบายขยายความได้รับการเอาใจใส่เกินควร จนนักศึกษาเปลืองสมองและเปลืองพลังงานเป็นเวลานานกับเนื้อหาที่สมมุติเองล้วนๆ และไม่มีทางพิสูจน์ได้, การศึกษาดังกล่าวอยู่ที่การลงลึกไปในคำแถลงและแนวความคิดที่การตรวจสอบอย่างรอบคอบย่อมแสดงให้เห็นว่าไม่เพียงพอแต่ไม่น่าเป็นไปได้ แต่ยังเป็นความมกมายที่ไม่มีสิ่งเจือปน และแสดงถึงการได้สวนความฟุ้งซ่านที่ไร้ประโยชน์ และการไล่ตามสิ่งใดไร้เหตุผล, ไม่มีข้อสงสัยว่าการให้ความสนใจแก่ความคิดผิดๆ ดังกล่าว การตรวจสอบและโต้เหตุผลอย่างยืดยาวเกี่ยวกับทฤษฎีบทที่เหลวไหลดังกล่าวไม่ได้อะไรนอกจากเสียเวลาและเปลืองวันของชีวิต ไม่เพียงเท่านั้น ยังขัดขวางผู้นั้นจากการลงมือศึกษาศิลปะและวิทยาศาสตร์ทั้งหลายที่สังคมต้องการอย่างยิ่ง, ก่อนจะทำการศึกษาวิชาใดๆ บุคคลนั้นควรถามตัวเองว่าวิชานั้นมีประโยชน์อะไร มีผลและอะไรที่จะได้จากวิชานั้น ถ้าเป็นสาขาความรู้ที่มีประโยชน์ นั่นคือ ถ้าสังคมจะได้ประโยชน์ที่สำคัญจากวิชานั้น เช่นนั้นแน่นอนว่าเขาควรไขว่คว้าวิชานั้นสุดหัวใจ หากไม่ถ้าวิชานั้นอยู่ในการโต้เหตุผลที่ว่างเปล่าและไม่มีประโยชน์ อยู่ในการเชื่อมโยงจินตนาการเป็นลำดับอย่างไร้สาระ ซึ่งไม่น่าไปสู่ผลอันใดเว้นความเผ็ดร้อนในอารมณ์ จะอุทิศชีวิตของตนต่อการแยกแยะที่หยาบหยาบและการโต้เถียงที่ไร้ประโยชน์ ดังกล่าวทำไม

180

เพราะว่าเรื่องนี้จำเป็นจะต้องมีการอธิบายให้แจ่มแจ้งและฟังอย่างถ้วนทั่ว เพื่อจะแสดงให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ว่า บางวิชาที่ถูกกละเลยในปัจจุบันมีคุณค่า

อย่างยิ่ง ขณะที่ชาติไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้องศึกษาสาขาวิชาทั้งหลาย ที่เกินความจำเป็น, หากพระผู้เป็นเจ้าของเราได้รับอนุญาตให้กระจ่ายในเล่มที่สอง, ความหวังของเราคือ เล่มแรกนี้จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นมูลฐานในความคิดและความประพฤติของสังคม เพราะเราลงมือทำผลงานนี้ด้วยเจตนาที่จริงใจและเพื่อเห็นแก่พระผู้เป็นเจ้าของท่านั้น, ถึงแม้ว่าในโลกนี้บุคคลที่สามารถแยกระหว่างเจตนาที่จริงใจกับถ้อยคำจอมปลอม หาได้ยากเหมือนกับศิลาที่แปรโลหะเป็นทอง, กระนั้นเราตั้งความหวังไว้กับพระพรที่วัดไม่ได้ของพระผู้เป็นนาย

181

ขอกลับมาต่อ : สำหรับกลุ่มที่ยืนยันว่าการที่จะก่อให้เกิดการปฏิรูปที่จำเป็นเหล่านี้ เราต้องดำเนินการด้วยการพิจารณาหรือ ใช้ความอดทนและบรรล่วัตถุประสงค์ที่ละช้า นี้พวกเขาหมายความว่าอย่างไร? หากการพิจารณาหรือ พวกเขาหมายถึงความระแวดระวังที่จำเป็นสำหรับศาสตร์การปกครอง ความคิดของพวกเขาเหมาะสมและเหมาะสมกับเวลา, เป็นที่แน่นอนว่าภารกิจที่สำคัญทั้งหลายไม่สามารถทำให้สิ้นสุดลงได้สำเร็จด้วยความรีบร้อน ในกรณีดังกล่าวความรีบร้อนมีแต่จะทำให้เสียของ

182

โลกของการเมืองเป็นเสมือนโลกของมนุษย์ เริ่มแรกมนุษย์เป็นเมล็ด จากนั้นเปลี่ยนสภาพทีละน้อยไปเป็นตัวอ่อนและทารกในครรภ์ โดยสร้างโครงกระดูก สวมเนื้อหนัง ขึ้นมามีรูปร่างพิเศษของตนเอง จนกระทั่งสุดท้ายแล้วไปถึงระดับที่มนุษย์สามารถบรรลวจนะ "พระผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด" ^[79] อย่างเหมาะสม, ดังเช่นที่สิ่งนี้เป็นเงื่อนไขจำเป็นของสรรพโลก และอยู่บนพื้นฐานของอัจฉริยภาพสากล ในลักษณะเดียวกันโลกของการเมืองไม่สามารถพัฒนาจากจุดต่ำสุดของความบกพร่อง ขึ้นมาสู่จุดสูงสุดของความถูกต้องและสมบูรณ์อย่างทันใด, ที่จริงแล้วผู้มีคุณวุฒิทั้งหลายต้องพยายามกลางวันและกลางคืน โดยใช้วิธีทั้งหมดที่จะหนุนนำไปสู่ความก้าวหน้า จนกระทั่งรัฐบาลและประชาชนพัฒนาไปทุกด้านวันต่อวันและแม้แต่ทุกขณะ

183

เมื่อสามสิ่งปรากฏขึ้นมาบนโลกโดยการประสาทพรของพระผู้เป็นเจ้าของโลกแห่งอสูรนี้จะมีชีวิต ได้รับการประดับประดาอย่างวิเศษและเปี่ยมด้วยความงาม

[79] โกรอ่าน 23:14 "ดังนั้นขอความวิสุทธิจึงมีแต่พระผู้เป็นเจ้าของ พระผู้สร้างที่ล้ำเลิศที่สุด"

, สิ่งแรกคือสายลมที่อุดมผลของวสันตฤดู สิ่งที่สองคือก้อนเมฆที่เหลือล้นของวสันตฤดู และสิ่งที่สามคือความร้อนของดวงอาทิตย์ที่เจิดจ้า เมื่อสามสิ่งนี้ประทานมาให้จากความอารีอันไม่มีสิ้นสุดของพระผู้เป็นเจ้าของ ต้นไม้และกิ่งแห่งจะสดชื่นและเขียวชอุ่มมาอย่างช้าๆ อีกโดยการอนุญาตของพระผู้เป็นเจ้าของ และสวมแต่งด้วยดอกไม้และผลไม้มากมายหลายชนิด, เช่นเดียวกันเมื่อเจตนาที่บริสุทธิ์และความยุติธรรมของผู้ปกครอง อัจฉริยภาพ ความชำนาญสูงสุดและศิลปะการปกครองของเจ้าหน้าที่ปกครอง ความมุ่งมั่นและความพยายามอย่างไม่อ้อมแรงของประชาชน ผสานเข้าด้วยกันหมด เมื่อนั้นความเจริญก้าวหน้า การปฏิรูปที่กว้างไกล ความภูมิใจและความเจริญรุ่งเรืองของทั้งรัฐบาลและประชาชน จะส่งผลอย่างเห็นได้ชัดเจนนวันแล้ววันเล่า

184

อย่างไรก็ตามหากโดยความล่าช้าและการเลื่อนเวลาพวกเขาหมายความว่า ในแต่ละชั่วอายุคนควรให้ความสนใจแค่ส่วนหนึ่งเล็กๆ ของการปฏิรูปที่จำเป็น นี่ไม่ใช่สิ่งใดนอกจากความเขื่องขี้มและเฉื่อยช้า และจะไม่ผลอะไรออกมาจากกระบวนการวิธีดังกล่าวเว้นแต่คำพูดที่เหลวไหลซ้ำซากไม่รู้จบ, หากความรีบร้อนนั้นเป็นภัย ความเฉื่อยและเกียจคร้านเลวร้ายกว่าหนึ่งพันเท่าทางสายกลางดีที่สุดในที่สุดดังที่ลิขิตไว้ว่า : "เป็นหน้าที่ของเจ้าที่จะทำความดีระหว่างความชั่วร้ายสองอย่าง" นี่หมายถึงกึ่งกลางระหว่างความสุดโต่งสองอย่าง "และอย่าให้มือของเจ้าถูกมัดติดกับคอของเจ้า หรือเปิดมือของเจ้าออกหมด...แต่ให้ไปตามทางสายกลางระหว่างทั้งสองนี้" [80]

185

สิ่งที่จำเป็นเบื้องต้นและด่วนที่สุดคือการส่งเสริมการศึกษา เป็นเรื่องสุดจะนึกคิดว่า ชาติใดจะเจริญรุ่งเรืองและประสบความสำเร็จได้ นอกจากว่า วิสาหกิจมุลฐานและสำคัญยิ่งนี้จะดำเนินไป, เหตุผลหลักของความเสื่อมถอยและความตกลงมาของประชาชนคือความเขลา ปัจจุบันนี้มวลชนไม่ได้รับทราบแม้แต่กิจการธรรมดา และยิ่งน้อยกว่าเพียงไหนที่พวกเขาจะเข้าใจแก่นของปัญหาสำคัญและความจำเป็นอันซับซ้อนเวลานี้

186

ดังนั้นเป็นเรื่องรีบด่วนที่จะต้องเขียนบทความและหนังสือที่มีประโยชน์ ซึ่งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนและแน่ชัดว่า อะไรคือสิ่งที่จำเป็นสำหรับประชาชนในปัจจุบัน และอะไรจะหนุนนำไปสู่ความสุขและความเจริญก้าวหน้าของ

[80] โกรอ่าน 17:31; 110

สังคม, บทความและหนังสือเหล่านี้ควรได้รับการตีพิมพ์และกระจายไปทั่วประเทศ เพื่อว่าอย่างน้อยบรรดาผู้นำในหมู่ประชาชนจะปัญญาสว่างในระดับหนึ่ง และลุกขึ้นพยายามไปตามเส้นทางทั้งหลายที่จะนำไปสู่เกียรติที่ยั่งยืนของตน, การตีพิมพ์ความคิดที่สูงส่งคืออานูภาพที่มีพลังในเส้นเลือดแดงของชีวิต คือวิญญาณของโลก, ความคิดคือทะเลที่ไร้ขอบเขต อิทธิพลและสภาพทั้งหลายของการดำรงอยู่เป็นดังรูปทรงและขอบเขตของคลื่นแต่ละลูก จนกว่าทะเลจะเดือด คลื่นจึงจะก่อตัวและกระจายไข่มุกแห่งความรู้ไปบนชายฝั่งแห่งชีวิต

*เจ้าภราดรคือความคิดของเจ้าเท่านั้น
ที่เหลือเป็นเพียงกล้ำเนื้อและกระดูก [81]*

187

ความคิดเห็นของสาธารณชนต้องมุ่งมาที่สิ่งใดก็ตามที่คุณควรสำหรับยุคนี้ และสิ่งนี้เป็นไปไม่ได้เว้นแต่โดยการใช้การถกเหตุผลที่เพียงพอและการยกข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน ครอบคลุมครบและเป็นที่ยุติ, เพราะมวลชนที่หมดหนทางไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับโลก และแม้ไม่มีข้อสงสัยว่าพวกเขาแสวงหาและปรารถนาความสุขของตนเอง กระนั้นความเขลาเหมือนกับม่านหนักปิดกั้นพวกเขาจากความสุข

188

จงสังเกตดูว่าการขาดการศึกษาจะทำให้ประชาชนอ่อนแอและตกต่ำขนาดไหน ปัจจุบันนี้ [พ.ศ. 2418 (ค.ศ. 1875)] จากมุมมองของประชากรชาติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกคือจีนซึ่งมีกว่าสี่ร้อยล้านคนอาศัยอยู่, เพราะเหตุนี้รัฐบาลจีนควรดีเด่นที่สุดบนพิภพ และชนชาติจีนควรได้รับการแซ่ซ้องมากที่สุด, และกระนั้นเป็นเพราะว่าขาดการศึกษาด้านอารยธรรมทางวัตถุและวัฒนธรรม จีนจึงเป็นชาติที่อ่อนแอที่สุดและหมดหนทางที่สุดในชาติทั้งหมดที่อ่อนแอ, เมื่อไม่นานมานี้กองกำลังขนาดเล็กจากกองทหารของอังกฤษและฝรั่งเศสไปทำสงครามกับจีน และทำให้จีนพ่ายแพ้อย่างเด็ดขาดถึงขนาดเข้ายึดครองเมืองหลวงปักกิ่ง, หากรัฐบาลและประชาชนชาวจีนตามตติวิทยาศาสตร์ที่ล้ำหน้าของยุค หากพวกเขาชำนาญในศิลปะแห่งอารยธรรม เมื่อนั้นหากชาติทั้งหมดบนพิภพเดินทัพเข้ามา การโจมตีก็จะล้มเหลวและผู้โจมตีทั้งหลายจะกลับไปยังที่ที่พวกเขาอย่างพ่ายแพ้

[81] รุมี แมทนาวิ II, เส้นถัดไปคือ สนวนปิด : หากความคิดนั้นคือดอกกุหลาบ แต่หากเป็นหนาม เมื่อนั้นเหมาะสำหรับการเผาเท่านั้น

189

ที่แปลกยิ่งกว่าเหตุการณ์นี้คือความจริงที่ว่า รัฐบาลญี่ปุ่นในตอนเริ่มต้นอยู่ภายใต้อำนาจและความคุ้มครองของจีน บัดนี้เป็นเวลาหลายปีที่ญี่ปุ่นได้เปิดตาของตนเอง และรับเทคนิคของความก้าวหน้าและอารยธรรมร่วมสมัยมาใช้ เพื่อส่งเสริมวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมทั้งหลายที่มีประโยชน์ต่อสาธารณะ และพยายามด้วยพลังและความสามารถเต็มที่ จนกระทั่งความคิดเห็นของสาธารณชนรวมจุดมาที่การปฏิรูป, ปัจจุบันนี้รัฐบาลนี้ได้ก้าวหน้าไปถึงจุดที่ว่า ถึงแม้ประชากรของตนมีแค่หนึ่งในหกหรือหนึ่งในสิบของประชากรจีน รัฐบาลญี่ปุ่นก็ได้ท้าทายรัฐบาลจีนเมื่อไม่นานมานี้ และในที่สุดรัฐบาลจีนถูกบีบบังคับให้ตกลงตามเงื่อนไข, จงสังเกตดูอย่างรอบคอบว่า การศึกษาและศิลปะของอารยธรรมนำเกียรติ ความเจริญรุ่งเรือง ความเป็นไทและอิสรภาพมาสู่รัฐบาลและประชาชนอย่างไร

190

ยิ่งไปกว่านั้นเป็นความจำเป็นที่สำคัญยิ่งที่จะต้องก่อตั้งโรงเรียนทั่วทั้งเปอร์เซีย แม้แต่ในเมืองชนบทและหมู่บ้านที่เล็กที่สุด และสนับสนุนประชาชนทุกหนทางที่เป็นไปได้ให้ลูกของตนได้เรียนการอ่านและเขียน, หากจำเป็นควรทำให้การศึกษาถึงกับเป็นเรื่องบังคับ, จนกว่าเส้นประสาทและเส้นเลือดของชาติจะถูกปลุกขึ้นมามีชีวิต ทุกมาตรการที่พยายามทำจะพิสูจน์ว่าไร้ประโยชน์ เพราะประชาชนเป็นดั่งร่างกายมนุษย์ ความมุ่งมั่นและเจตจำนงที่จะดิ้นรนต่อสู้เป็นดั่งวิญญาณ ร่างกายที่ไร้วิญญาณไม่เคลื่อนไหว, อานาภาพที่มีพลังขับเคลื่อนนี้มีอยู่ในธรรมชาติของประชาชนชาวเปอร์เซียในระดับชั้นสูงสุด และการกระจายการศึกษาจะปลดปล่อยอานาภาพนี้

* * * * *

191

สำหรับกลุ่มคนที่เชื่อว่า ไม่จำเป็นและหรือเหมาะสมที่จะยึดหลักการของอารยธรรม มูลฐานของความก้าวหน้าไปสู่ความสุขระดับสูงของสังคมในโลกทางวัตถุ กฎที่ส่งผลให้เกิดการปฏิรูปอย่างถาวรทั่ว วิธีการที่ขยายขอบเขตของวัฒนธรรม และเป็นสิ่งเหมาะสมกว่ากันมากที่เปอร์เซียและชาวเปอร์เซียจะใคร่ครวญดูสถานการณ์ แล้วสร้างเทคนิคความก้าวหน้าของตนเอง

192

เป็นที่แน่นอนว่าหากสติปัญญาที่แข็งแกร่งและความชำนาญที่เหนือกว่าของบุคคลที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายในชาติ พลังงานและปณิธานของบรรดาบุรุษที่เลื่องชื่อที่สุดในราชสำนัก ความพยายามที่มุ่งมั่นของบรรดาผู้ที่มีความรู้และ

ความสามารถ และเชี่ยวชาญในกฎที่ยิ่งใหญ่ของชีวิตทางการเมือง ผสานเข้าด้วยกันทั้งหมด และทุกคนพยายามทุกอย่าง ตรวจสอบและใคร่ครวญดูทุกรายละเอียดและกระแสหลักๆ ของกิจการทั้งหลาย มีความเป็นไปได้อย่างยิ่งที่บางสถานการณ์จะได้รับการปฏิรูปอย่างถ้วนทั่ว เพราะแผนงานที่มีประสิทธิผลที่พวกเขาพัฒนาขึ้นมา, อย่างไรก็ตามในกรณีส่วนใหญ่พวกเขา ยังคงจะต้องยืม เพราะว่าตลอดหลายศตวรรษที่ผ่านมา บุคคลนับแสนๆ ได้ อุทิศตลอดทั้งชีวิตของตนต่อการทดสอบสิ่งเหล่านี้ จนกระทั่งพวกเขาสามารถก่อให้เกิดพัฒนาการที่เป็นแก่นสาร, หากละลายทุกสิ่งที่มีอยู่แล้ว พยายามสร้างวิธีการเหล่านั้นใหม่ในประเทศของเราเองและในหนทางของเราเอง และดังนี้ส่งผลให้เกิดความเจริญก้าวหน้าที่น่าทึ่งไว้ หลายชั่วอายุคนจะผ่านไปและกระนั้นก็ยังไปไม่ถึงเป้าหมาย, ตัวอย่างเช่น จงสังเกตดูว่าในประเทศอื่นๆ พวกเขาพากเพียรเป็นเวลานานจนกระทั่งในที่สุดพวกเขา ค้นพบพลังไอน้ำ และโดยวิธีนี้พวกเขาสามารถทำงานหนักๆ ที่เกินกำลังของมนุษย์ได้โดยง่าย, หากเราละทิ้งการใช้พลังนี้แล้วพยายามทุกอย่างที่จะประดิษฐ์คิดค้นสิ่งอื่นมาแทน จะต้องใช้เวลาอีกศตวรรษ, ดังนั้นเป็นการดีกว่าที่จะใช้ไอน้ำต่อไป และในเวลาเดียวกันก็ตรวจสอบความเป็นไปได้อย่างต่อเนื่องว่าจะมีพลังที่ยิ่งใหญ่กว่ากันมากให้ใช้หรือไม่, เราควรพิจารณาความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ ศิลปะและสูตรการเมืองอื่นๆ ที่ พิสูจน์แล้วว่ามีความประโยชน์ในแง่เดียวกัน กล่าวคือ กระบวนวิธีทั้งหลายซึ่ง ผ่านมาหลายยุคได้รับการทดสอบครั้งแล้วครั้งเล่า และการใช้และข้อได้เปรียบมากมายของกระบวนวิธีเหล่านั้นเป็นที่สาธิตแล้วว่า เป็นเหตุของความรุ่งเรืองและความยิ่งใหญ่ของรัฐ ความผาสุกและความก้าวหน้าของประชาชน, หากละทิ้งสิ่งทั้งหมดเหล่านี้โดยไม่มีเหตุผลที่ชอบ และพยายามใช้วิธีอื่นๆ ของปฏิรูป กว่าจะเกิดการปฏิรูปดังกล่าว กว่าจะข้อได้เปรียบของวิธีปฏิรูปเหล่านั้นจะได้รับการทดสอบ หลายปีคงผ่านไปและหลายชีวิตระหว่างนั้น "เรายังอยู่ที่โค้งแรกของถนน" [82]

193

ความเหนือกว่าของปัจจุบันเมื่อสัมพันธ์กับอดีตอยู่ที่ว่า ปัจจุบันสามารถเข้ามาแทนที่และรับหลายสิ่งมาเป็นแม่แบบ ซึ่งเคยลองและทดสอบและได้รับการสาธิตแล้วในอดีตว่ามีประโยชน์อย่างยิ่ง และปัจจุบันสามารถทำการค้นพบสิ่งใหม่ๆ ของตนเอง ซึ่งเป็นการเพิ่มพูนมรดกที่มีค่าของตน, ดังนั้นเป็นที่ชัดเจนว่าความสำเร็จและประสบการณ์ของอดีตเป็นที่รู้และหาได้ในปัจจุบัน ขณะที่การค้นพบที่เป็นของปัจจุบันโดยเฉพาะ ไม่เป็นที่ทราบ

[82] จากบรรทัด "อัทธาร์ได้ผ่านเมืองทั้งเจ็ดแห่งความรัก และเรายังคงอยู่ที่โค้งแรกของถนน"

สำหรับอดีต, นี่แสดงนัยว่าคนรุ่นหลังประกอบด้วยบุคคลทั้งหลายที่มีความสามารถ ไม่เช่นนั้นแล้วคนรุ่นหลังหลายชั่วอายุคนเพียงใด ขาดแม้แต่หยดเดียวจากมหาสมุทรแห่งความรู้ที่ไร้ขอบเขตที่เป็นของบรรพบุรุษของตน

194

จงใคร่ครวญดูสักนิด : ขอให้เราสมมติว่าโดยอานุภาพของพระผู้เป็นเจ้าของบุคคลบางคนถูกนำมาวางไว้บนโลก เป็นที่ชัดเจนว่าบุคคลเหล่านี้จำเป็นต้องอาศัยหลายสิ่งเพื่อเกียรติของความเป็นมนุษย์ เพื่อความสุขและความสบายของตน, ที่นี้เป็นเรื่องที่ทำสำเร็จได้ดีกว่าหรือไม่สำหรับพวกเขาที่จะได้สิ่งเหล่านี้จากคนรุ่นเดียวกัน หรือว่าพวกเขาในแต่ละชั่วอายุคนต่อเนื่องกันมา ไม่ยืมสิ่งใด แต่สร้างเครื่องมือชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นมาด้วยตนเอง ที่จำเป็นสำหรับการดำรงอยู่ของมนุษย์?

195

หากบางคนยืนยันว่ากฎ หลักการและมูลฐานแห่งความก้าวหน้าในระดับสูงสุดของสังคมที่พัฒนาเต็มที่ ที่ใช้กันอยู่ในประเทศอื่นๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการตามประเพณีของประชาชนชาวเปอร์เซีย และเพราะสิ่งนี้จำเป็นที่ภายในอิหร่าน บรรดาผู้วางแผนของชาติควรพยายามสุดกำลังที่จะนำมาซึ่งการปฏิรูปที่เหมาะสมกับเปอร์เซีย ขอให้พวกเขาอธิบายก่อนว่า มีภัยอันใดสามารถมาจากการนำเข้าจากต่างประเทศดังกล่าว

196

หากประเทศได้รับการพัฒนาที่ละระดับขั้น ถนนได้รับการซ่อมแซม โชคชะตาของผู้ที่หมดหนทางได้รับการปรับปรุงโดยวิธีต่างๆ คนยากไร้ได้รับการฟื้นฟู มวลชนหมายมั่นบนหนทางไปสู่ความก้าวหน้า ลู่ทางแห่งความมั่งคั่งของสาธารณชนเพิ่มขึ้น ขอบเขตของการศึกษากว้างขึ้น การปกครองได้รับการจัดเป็นระบบอย่างเหมาะสม และการใช้สิทธิอย่างอิสระของบุคคล สวัสดิภาพของตัวบุคคลและทรัพย์สิน ศักดิ์ศรีและชื่อเสียงที่ดีงามของบุคคล ได้รับการประกัน, ทั้งหมดนี้ขัดกับอุปนิสัยใจคอของประชาชนชาวเปอร์เซียหรือ? สิ่งใดก็ตามที่ขัดกับมาตรการเหล่านี้ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าก่อความเสียหายในทุกประเทศ และมีได้เป็นเรื่องของท้องถิ่นใดมากกว่าท้องถิ่นอื่น

197

ความมั่งงายเหล่านี้ลงเอยที่ความไร้ปัญญาและความเข้าใจ การสังเกตและการวิเคราะห์ที่ไม่เพียงพอ, ที่จริงแล้วส่วนใหญ่ของพวกเขาปฏิบัติกิจและพวกผิดวันประกันพรง เพียงแต่กำลังปกปิดผลประโยชน์ที่เห็นแก่ตัวของตนเอง

ไว้ในการปลั่งถ้อยคำที่เหลวไหล และทำให้จิตใจของมวลชนที่หมดหนทาง สับสนด้วยคำแถลงสาธารณะ ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ที่ปกปิดไว้ อย่างดีของพวกเขา

198

ดูกร ประชาชนแห่งเปอร์เซีย! หัวใจคือสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าฝากไว้ จงชำระ รอยเปื้อนแห่งความรักตนเองออกไปจากหัวใจ ประดับหัวใจด้วยมงกุฎแห่ง เจตนาที่บริสุทธิ์ จนกระทั่งเกียรติที่ศักดิ์สิทธิ์และความยิ่งใหญ่ที่ยั่งยืนของ ชาติที่เรื่อนามนี้ จะส่องแสงเหมือนรุ่งอรุณบนนภาที่เป็นมงคล, วันเวลาแค่ หยิบมือบนพิภพจะผ่านหายไปเหมือนเงาและจบสิ้น, ดังนั้นจงมานะเพื่อว่า พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าจะสาตกรุณาธิคุณของพระองค์มายังเจ้า เพื่อว่าเจ้าจะฝาก ความทรงจำที่ดีไว้ในหัวใจและบนริมฝีปากของพวกเขาที่จะมา “และขอให้ ข้าพเจ้าถูกพูดถึงอย่างมีเกียรติโดยชนรุ่นหลัง” [83]

199

ขอความสุขจงมีแด่ดวงวิญญาณที่ลืมนโยบายของตนเอง และแข่งกับเพื่อน ของตนในการรับใช้ประโยชน์ต่อทุกคนเหมือนกับบรรดาผู้ที่พระผู้เป็นเจ้าของ เจ้าเลือกสรร จนกระทั่งเขาซึ่งแข็งแกร่งขึ้นด้วยพระพรและการเสริมพลังอย่าง ยืนยงจากพระผู้เป็นเจ้าของเจ้า จะสามารถยกชาติที่ยิ่งใหญ่นี้ขึ้นมาสู่ยอดแห่งความ รุ่งโรจน์บรมโບราณ พื้นดินแดนที่แห่งแล้งนี้ให้กลับมามีชีวิตใหม่ที่นำยินดี และดังเช่นวสันตฤดูของจิตวิญญาณสวมแต่งต้นไม้เหล่านั้นซึ่งเป็นชีวิตของ มนุษย์ทั้งหลายด้วยใบไม้สด ดอกไม้และผลไมแห่งความเบิกบานที่ ศักดิ์สิทธิ์

[83] โกรอ่าน 26:84